L87

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞ்ஞானசம்பந்தகுருப்யோநம:

"சென்னை வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்தசபைப்"

பிரசுரம்

ஞானசாகரம்.

இது,

சமயசாத்திர தத்துவசாத்திர பௌதிகசாத்திர இலக்கணஇலக்கியப்

பொருள் விரிக்கும் மாதாந்தப் பத்திரிகை,

பதுமம்-௧. } சாலி. ௲௮௨௰௪ சுபகிருது வரு வைகாசிமீ ஆனிமீ } இதழ்கள் ௨-௩.

பொருளடக்கம்.

கேனோபநிடதக் கருத்துப் பொருள்விளக்கம்

சுவேதாசுவதரோபநிடத மொழிபெயர்ப்பு.

சகளோபாசனை.

சமயப்பொறுமை.

இலக்கணவாராய்ச்சி.

சாகுந்தலமொழிபெயர்ப்பு, } அ. குமாரசாமிப்பிள்ளை.

சாணக்கியசதகம்.

தொல்காப்பிய முழுமுதன்மை.

சமாசாரக்குறிப்புகள்.

பத்திராதிபர். நாகபட்டினம்-வேதாசலம்பிள்ளை,

சென்னைக் கிறிஸ்டியன்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்.

சென்னைச்

சோமசுந்தர விலாச யந்திரசாலையில்

முத்திரிக்கப்பட்டது.

1902.

வருடசந்தா இரண்டு ரூபா. தனிப்பிரதி நாலணா.

அன்புள்ள ஐய,

நாந்தம்மிற்கலந்து பலநாட் கழிந்ததேனும், தங்கள் அருமை பெருமைகளை அன்றுதொட்டு என்றும் மறந்தவனல்லேன். நாடோறுமுள்ளன்பு பெருகுவது. சிலதினங்களின்முன்னர் என் நண்பர் ஒருவர் தாங்களியற்றிய "மும்மணிக்கோவை"யை என்பார்வைக்கு அனுப்பினர். அதனைக்கண்டதுந் தங்களைக் கண்டாற்போலும் ஆனந்தமடைந்தேன். அது தங்கள்மீதுள்ள எனது அபிமானத்தை விருத்திபண்ணிற்று.

அச்சீரிய நூல் சொற்சுவை பொருட்சுவைநிரம்பிக் கற்றோறுங்கருத்தைக் கவர்வது; பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகையாதிய சங்கச்செய்யுட்களின் றிறம்வாய்ந்து ஆக்கியோனது தமிழ் ஆராய்ச்சியைத் தெள்ளிதிற் காட்டுவது. ஓசையுடைமை, ஆழமுடைமையமைந்து, ஆன்றோர் செய்யுட்களின் அழகெலாங்கவர்ந்து, பசுந்தமிழ்ச்சொற்கள் செறிந்து நல்லொழுக்கம்பயின்றிருப்பதொன்று; அதனைப் படித்தேற்குப் பெரிது வியப்பையும் உவப்பையும் பெருக்கிற்று.

இக்காலத்துச் சீரியவல்லன சில நூல்களும் கலாசாலைப்பரீக்ஷைகட்குப் பாடமாக ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அது சிற்சிலரது செல்வாக்கானேபோலும். இம்மும்மணிக்கோவை போன்றன நமது சர்வகலாசாலைகளிற் பாடமாக நியமிக்கப்படுந்தகுதியை நிரம்பவுமுடையன. ஏனோ இந்நூல் பி. ஏ. வகுப்புப் பாடங்களுள் ஒன்றாதல் கூடாது? இதுவிஷயத்தில் தாங்கள் சிறிதுமுயற்சிசெய்ய வேண்டுகிறேன். ம-ா-ா-ஸ்ரீ தண்டலம், பாலசுந்தரமுதலியாரவர்கள் இதில் தங்களுக்கு வேண்டும் உதவி புரிவார்களென்று நம்புகிறேன். அவர்கள் போன்றாரைத் தாங்கள் கேட்பதொன்றே போதுமானது.

தங்கள் ஆப்தன,
டி - சவரிராயன்,
செண்ட் ஜோசப் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

உ

குமரன்றுணை.

திருவாலவாய்,
12 - 6 - 902

எனது மனது தனதுடர்ராட்டும் ஐய!

கூடம் விரும்பற்பாலதமன்றே.

தாங்களியற்றிய திருவொற்றி முருகர் மும்மணிக்கோவை என்னும் திவ்விய நூல் ஒன்று கடந்த திங்களென் பாலுற்றது; அதனை நோக்குந்தோறும் எனக்குளதாய மனவெழுச்சி கூறுந்தரத்ததன்று.

இந்நூல் தங்கள் அன்பின்றிறத்தையும் சங்கநூற்றேர்ச்சியையும் தெள்ளிதிற் புலப்படுத்தாநின்றது.

ஒவ்வோர் கவிகளுள்ளும் அமைந்து கிடக்கும் சொற்றிறம் பொருட்பொலிவு, அணி நலம், நல்லிலக்கணப் பிரயோகம், பத்தித்தன்மை முதலிய விசேடங்கள் என்னாற் கூறப்படுந் தன்மையன வல்ல.

ஆங்கிலபாடையேற்றத்தானே சிறிது பொலிவு குன்றப்பெற்றுள்ள நமது தமிழணங்கிற்குத் தங்களையொத்த நல்லியற் புலவர்கள் இத்தகைய புதுவது புனைந்து போற்றல் தமிழ்நாட்டிற்கு ஓர் பெரும்பயனுதமென்று சிந்திக்கின்றேன். பத்துப்பாட்டு முதலிய சங்கநூல்களி லொன்றனையும் இம்மும்மணிக்கோவையையும் ஓர் புதியர் கைக்கொடுப்பின் பழையதிது புதியதிது என வேறுபடுத்தல் சாத்திய மாகாதென்பது எனது துணிபு.

தாங்கள் நடாத்தும் ஞானசாகரம் என்னும் மாதாந்தப் பத்திரிகையின் நான்கு இதழ்களும் பெற்று இன்பசாகரத்தில் மூழ்கி வருகின்றேன்.

சமயவுணர்ச்சி குன்றிவரும் இக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டின் அருந்தவப்பயனே இப்பத்திரிகையாக வுருப்பெற்று விளங்குவது போலும்.

சொன்னயம் பொருணயங்கொண்டு தோன்றித்தோன்றி மறைந்தொழிந்த ஞானாமிருதம் போலாது இந்த ஞானசாகரம் உலகெங்கும் பரந்து நீடூழி நிலவுமாறு நமது பெருங்கருணைக் கடவுளாய குமரப்பெருமான் திருவருளைச் சிந்தித்துப் பிரார்த்திக்கின்றனன்.

இங்ஙனம்,
எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயன்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞாநசம்பந்தகுருப்யோநம:

வாழ்த்து.

"வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெ லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே"

ஞானசாகரம்.

கேனோபநிடதக் கருத்துப்பொருள் விளக்கம்.

பிருகதாரணியகோபநிடதமுகவுரையிலே சங்கராசிரியர் 'உபநிடதம்'
னுஞ் சொல்லை 'உபநி' 'சத்' என்று பகுத்துக்கொண்டு, அவற்றுள் 'உபநி'
பதில் 'உப' என்பது அணிமை எனவும், 'நி' என்பது நிச்சயம் எனவும்
டருதலானும், 'சத்' என்பது 'அழி' 'போ' எனப்பொருடருதலானும் அ
நிடதம் என்னுஞ் சொ லுக்குத் திரண்டபொருள் 'இவ்வுலகினையும் அ
கண்வரும் அறியாமையினை ங் கெடுத்துப் பிரமத்தை அணுகுதல்' என்
யாம் என்று உரைத்திட்டார். எனவே, அறியாமை நீக்கி உலகைப் ப
துறந்து பிரமத்தை அணுகுதற்கு ஏதுவாகிய ஞானத்தைப்போதிப்பது
நிடதம் என்று அவ்வாறு கோடலுமாப . இது நிற்க.

இனி இதன் முதற்கண்டத்தில் சீட ன் வினவும் 'எவராற் கட்டளை
பட்டும்' என்னுஞ் சுலோகத்திலே 'பிர முதன்
அறிபொருளான ஆன்மாவுக்குச் சரீர
தொடங்கிய பண்டைக்காலத்தே தோன்
றது பிராணவாயுவையன்று; உயிர் உட
ஏதுவாகிய தத்துவமேயாம்.

மணம், பிராணன், சொல், கண், கா
வில்லாத சடப்பொருள்கள். சடப்பொ
இயக்கப்பட்டாலல்லது தாமே இயங்கமா
கள் தாமே இயங்குதலும் பிறவற்றை இ
வாம். இந்த நியதிப்பாட்டாலே யாண்
இயங்கக்காண்டுமாயின், அதனை யியங்
கண்ணுக்குப்புலனாயிற்றில்லை என்பது ட

..தாயினும் அதன் இருப்பை நிராகரித்தற்கு யாரும் ஒருப்படமாட்டார்; அப்
பொருள் யாதென்று ஆராயமுயல்வார். அங்ஙனமே, ஒருவன் சரீரத்தின்
கண்ணே மனம் முதலிய கருவிகள் இயங்கக்காண்டலால் அவற்றை யியக்கு
வது யாது என்று ஆராயலுறும் வேட்கையுடையனான சீடன் அவ்வாறு வினா
யினான். நன்று சொன்னீர், ஒரு சரீரத்தின்கண்ணே சேதனப்பொருளான
ஆன்மாவிருத்தல் சிறுமகார்க்கும் அறியக்கிடந்ததொன்றாகலின், அதுவே அக்
கருவிகளை இயக்குகின்றது என்பது அறிவோம், அதனின் வேறாக ஒன்றுள்
..துபோல் வினாதல் பயனின்றாதலே யன்றி அறியாமையுமாமெனின்; - உயி
..வு விளங்காது அயர்ந்து உறங்குங்காலத்தே பிராணன் முதலிய சில அகக்
..விகள் இயங்கக்காண்டலானும், உயிரறிவு விளங்கி நிற்குங்காலத்தும் அவ்
..ிவு அங்ஙின்றவாறேதான் நினைந்தாங்கு விளங்கி நில்லாது அறிவுமயங்கி
..ங்குதலானும் அவ்வுயிரே அக்கருவிகளை இயக்குமென்பது ஒருவாற்றானும்
..றப்படுமாறில்லை. அதுவன்றியும், பிராணன் முதலிய கருவிகளோடு உடங்கு
..யந்து நிற்பினல்லது அறிவு விளங்காத உயிர் அக்கருவிகளை அறிந்து
..க்குமென்பது ஒரு சிறிதும்பொருந்தாது. இங்ஙனம் அக்கருவிகள் தாமே
..ங்காமையானும், அவற்றை யியக்குவது ஆன்மாவே..மென்பது
..ருந்தாமையானும் இவை யிரண்டுமல்லா முதல்வனே ..வற்றை யியக்கு
..னென்பது பொதுவகையானுணர்ந்து அம்முதல்வனி..ல்பு மேலும் அறி
..கொள்ளும்பொருட்டுச் சீடன் அவ்வாறு வினாயினானாகலின் அது வழூவாதல்
..ன்மையதென்றொழிக. இவ்வாறு சீடன் (..)தல்வனிருப்பை ஒருவாற்றா
..ர்ந்து வினாயினானென்று கொள்ளாக்கால் அவன் வினாவிற்போந்த 'எந்தக்
..ள் கண்ணையுங் காதையுந் தத்தம் ..யில் நிறுத்துகின்றார்? ' என்னும்
..கியம் பொருள்படுமாறில்லை. இப் பின்வருஞ் சுலோகங்களெல்லாஞ்
..வுக்கு அக்கடவுட்பொருள் மெய்ம்மை யுணர்த்தி ஆசிரியன் விடையாய்
..தன. அவ.. ..செவியாயும்' என்னுஞ் சுலோகம் 'அவனை
..ம வ.. அணுகமாட்டா' என்றற் றொடக்கத்தன
..றுத்தி யவற்றிற்கு ஓர் ஏதுவாய் நிலை
.. முதலிய கருவிகள் முதல்வனை அணுக
..றாராயும் வழி, அவ்விழி வாக்கு முதலிய
..புறப்பொருள்போலாது அவ்விழி முதலி
..வான் முதல்வனாகலின் அவை அவனை
..ன விழியும் வாக்கும் மனமுஞ்சென்று
..தளியவெடுத்தோதினார். புறப்பொருளைக்
.. உண்ணின்ற ஒளியையுங்காணாது; புறப்
..யு முணராது தன் உண்ணின்ற ஆன்ம
..செவியினுட் செவியாயும் உள்ளத்தினுள்
..யும் இருக்கும் முதல்வனை' அவைகண்

ணர்தல் செல்லாதென்பது பெற்றாம். இக்கருத்தே பற்றி "அறியவிரண்டல்ல னாங்கறிவுதன்னா, லறியப்படா னறிவினுள்ளான்" என்னுஞ் சிவஞானபோதத் திருவாக்கும் எழுந்ததென்றுணர்க. இவ்வாறே "அவன் வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் கண்ணினாலும் பெறப்படுவானல்லன்' எனக் கடோபநிடதத்தினும் "கண்ணினாலும் வாக்கினாலும் மற்றைப் பொறிகளாலுந் தவத்தாலுங் கர்மத்தாலும் அவன் அறியப்படுவானல்லன்" என முண்டகோபநிடதத்தினுங் கூறப்பட்டன. இது நிற்க.

இனி ஐம்பொறிக்கு விடயமாகுந் தூலப்பிரபஞ்சம்போல்வதன்றிச் சூக்குமமாய்த் தூலப்பிரபஞ்சத்திற்குங் காரணமாயிருக்கும் மாயை முதலிய தத்துவங்களே மனம் முதலிய அக்கருவிகளை யியக்குமென்று கொள்ளாமோ வெனின்; கொள்ளாம். சித்துப்பொருளின் சம்பந்தமின்றிச் சடப்பொருளொன்றையொன்று இயக்கும் என்பது காண்டலளவை விரோதமாகலானும், மாயை முதலான சூக்குமதத்துவங்களும் சடப்பொருள்களே யாமாகலானும், தூலசூக்குமமாக நிற்கும் மாயைக்கு அதீதமாக விளங்குவான் முதல்வனாதலானும் மாயை முதலான எல்லாத் தத்துவங்களையு மியக்குவான் முதல்வனே யென்பார் 'அறியப்படுபொருளின் அது வேறாகவுள்ளது; அற்றேல், அறியப்படாத பொருளை யதுவாமென நீயுரைப்பின், அஃது அறியப்படாத பொருளையுங் கடந்து செல்வது' என்று கூறினார்.

இனித் தூலசூக்குமமாய்க்கிடக்கும் எல்லாத் தத்துவங்களையுந் தனக்குப் பல்வேறு வகைப்பட்ட சரீரங்களாகக்கொண்டு அவற்றுள் அந்தரான்மாவாய் விளங்கும் பிரமப்பொருளின் பெற்றி தேறாது, அச்சரீரங்களையே பிரமமாகத் துணிந்து வழிபடும் ஒருசாரார் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துச் 'சொல்லினால் வெளிப்படுவதன்றாய்ச் சொல்லைத் தான் வெளிப்படுத்துகின்ற அந்தப் பொருளைப் பிரமமென்று நினைந்திடுக, இதுவென்று நினைந்து உபாசிக்கப்படும் அதனை அவ்வாறு நினையற்க' என்று வலியுறுத்து ஓதினார். என்னை? இது இது என்று சுட்டப்படுகின்ற பொருள்களெல்லாம் ஐம்பொறிக்கு விடயமாதன்மேலும் வரையறைப்படுங்கண்டப்பொருள்களேயாம்; சருவவியாபகனாய் விளங்கும் ஈசுரனை அங்ஙனம் இது இதுவென்று கிளர்ந்து சுட்டுதல் அமையாமையானும், செய்வானுக்குஞ் செயப்படு பொருளுக்குமுள்ள பேதமுணராது அவையிரண்டனையும் ஒன்றென்று கோடல் இழுக்காமாதலானுமென்பது. அற்றேல், கல்லினாலுஞ் செம்பினாலும் உருவங்கள் தாபித்துக்கொண்டு அவற்றின்கண் வழிபாடு இயற்றுதல் யாங்ஙனமெனின்; - ஈசுரன் ஓரோர் அன்பர்க்கு அனுக்கிரகிக்கும்பொருட்டுத் தாங்கிவந்த சகளமங்கள அருட்கருணைத் திருவுருவ வடையாளமாய்ச் செய்துகொண்ட அவ்விக்கிரகங்களெல்லாம் அவ்வீசுரனுக்குச் சரீரங்களாக வழுத்தப்படுதலால் அவை குற்றமாமாறு இல்லை. சாத்தா, கொற்றாவென்று அழைத்தவழி அவ்வப்பெயர்களை யுடையோர் எதிர்வந்து நிற்பக் காண்கின்றோம்; சாத்தன், கொற்றன் எனுஞ்சொற்கள் அவ்வவ் வான்

மாவைத்தாங்கிய சரீரத்திற்கு இடப்பட்ட பெயர்கள்; சரீரத்திற்குரிய அச் சொற்களால் அழைத்தவழி அவற்றை யுடையரான சரீரிகள் வந்து நிற்கு மாறுபோல ஈசுர சரீரத்தின்கட் செய்யப்படுகின்ற வழிபாடுகள் ஈசுரன்மாட்டு எய்துதற்கு ஓரிழுக்கில்லை; அங்ஙனம் உபாசித்தலாலே ஈசுரன் சரீரமாமாறு இல்லை, சரீரம் ஈசுரனுமாறில்லை, ஈசுரன் ஈசுரனே சரீரம் சரீரமே, அவ்வா றாயினும் ஈசுரன் சரீரமாயும் நிற்பன் அவற்றின் வேறுமாயும் நிற்பனென் றுணர்க. இவ்வாறு கல்லினாலுஞ் செம்பினாலுந் தாபித்து உபாசிக்கப்படு கின்ற விக்கிரகங்கள் சகளமங்களோபாசனைக் கேதுவாய் முடிந்திடுதலால் அவை அவ்வா றிகழப்படாவென்றொழிக. ஈண்டு 'இதுவென்று நினைந்து உபாசிக்கப்படும் அதனை அவ்வாறு நினையற்க' என்று வலியுறுத்தெழுந்த வாக் கியம், ஈசுரனை வழுத்துவதற்கு அமைந்த விக்கிரக சரீரங்களையே அவ்வீசுர னாகக்கருதற்க என்று அறிவுறுத்துதலை நுதலிற்று. இஃதுணரமாட்டாது தமக்கு வேண்டியவாறே யுரை யுரைப்பாருமுளர். அவர் கூற்றுப் பொருந் தாமை 'சகளோபாசனை'யில் விரித்துக் காட்டி விளக்கினும். ஆண்டுக்காண்க.

இனி, மாணாக்கன் ஐயந்திரிபின்றிப் பிரம சொரூப விலக்கணப் ...பி... துணர்ந்து கோடற்பொருட்டுச் 'சொல்லினால் வெளிப்படுவதன்று'.
முதல் இக்கண்ட முடிவுகாறும் மேலுமேலும் வலியுறுத்...
பிரமமென்பது தூலசூக்கும

இனி இம்முதற்கண்ட முதன் முடிவுகாறு ...றத்தானியக்குவதன்றித்தானவற்
அசேதன தத்துவங்கட்கு அதீதமாய் அவற்... இனி இரண்டாங் கண்டத்தில்
றால் இயக்கப்படுவதன்றென்பது கூறி... ...னத்தானும் அஃது அறியப்படுவதன்
சூக்கும சேதன தத்துவமாகிய ஆன்மஞா...
றென்ப துணர்த்துகின்றார்.

...ளாதுமாறே பிரமம் ஆன்மஞானத்தானும்
இனி இரண்டாங்கண்... ...உண்டெனக்கோடலாற்
அறிய...படுவதன்றாயின் அங்ஙனம் ஓர் பரம்பொருள் உண்டெனக்கோடலாற் ...அறி
போந்த பயன் என்னையோவெனின்; - அங்ஙனம் பிரமம் ஒருவாற்றானும் அறி யப்படுவதன்றெனல் அவ்விரண்டாங்கண்டத்தின் கருத்தன்று. ஆன்மஞான விருத்தியெல்லாம் உலகியற் புறப்பொருள் பற்றியே எழுகின்றன; அவற்றின் வேறாய் வருதல் காட்சிவகையானுங் கருத்துவகையானுந் துணியப்படவில்லை. அப்பெற்றித்தாகும் ஆன்மஞானத்திற் பரப்பிரமப்பொருள் கோசரிக்கும் என்று கோடுமாயின் அதுவும் அவ்வுலகியற்பொருளுளொன்றாகவேவைத் தெண்ணப்படுதலன்றிப் பிறிதாமாறில்லை. அல்லதூஉம், ஆன்மஞானத்தின் வேறாயறியப்படுதலின்றி அவ்வான்மஞானத்தின்கண்ணுஞ் சூக்குமமாய் விள ங்கும் இறை முதற்பொருள் அறியப்படாதென்பதே யிக்கண்டத்தின் கருத்தா வது. இக்கருத்துப்பற்றியே ஆசிரியர்-மெய்கண்டதேவ நாயனாரும் "இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனாதீதகோசரமாய்நின்ற வதுவே சத்தாயுள்ள சிவ

மென்றுணரற்பாற்று" என்று வார்த்திகப் பொழிப்புரைத்தருளினாரென்க. ஆகவே, தூலசூக்குமமாகு மாயாகருவிகளைக் கொண்டுணரும் ஆன்மஞான மாத்திரைக்கே பரப்பிரமப்பொருள் விளங்காதென்பதூஉம், அக்கருவிகளினுதவியின்றியவற்றை யிறந்து நின்று அப்பரப்பிரமப்பொருளின் றிருவருணெறி சார்ந்தொழுகும் பதிஞானத்திற்கு ஞேய விசேடமாய் அஃது புலனாய் விளங்குமென்பதூஉம் பெற்றாம். இந்நுட்பந் தெரித்தற்கன்றே "ஊனக்கண் பாசமுணராப் பதியை, ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தை நாடி" எனவும் "பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத்தாலே, நேசமொடு முள்ளத்தே நாடி" எனவும் அருமைத்திருவாக்குகள் எழுந்தனவென்க. இனி, அப்பிரமப்பொருள் ஆன்மஞானத்தொடு சார்த்தி யங்ஙனம் அளந்தறிய முடியாதாயினும், தேவர்கள் பிரமத்தைத் தொட்டறிந்தார்களென ஆண்டாண்டு ஓதப்படுமாறு பற்றி மற்று அத்தேவர்களினு முயர்ந்தோனாய் விளங்குமவனே முழுமுதற்கடவுளென் றறிவோமெனின்;-அவ்வாறு அறிவதூஉங் குறைபாடுடையதே யாமென்று பின் ஒருதாரணத்தின்கண் வைத்து விளக்குகின்றார். இங்ஙனம் ஆன்மஞானத்தானுந் தேவஞானத்தானும் பிரமப்பொருள் அறியப்படுவதன்றென்னு நுட்பந்தெரித்து ஆசிரியன் மொழிந்த 'நான் அப்பிரமத்தை நன்றா யறிவேனென்று நீநினைப்பையாயின் ஆன்மவியல்பொடு சார்த்திப் பிரமசொரூபத்தை நீ அறிவதூஉம், தேவர்களுடன் வைத்து அதன் சொரூபத்தை நீ அறிவதூஉம் உண்மையிற் குறைபாடுடையனவாம்' என்னும் வாக்கியஞ் சைவசித்தாந்த நுணுக்கப் பொருளுரைத் தொழுகுமாறு காண்க. இவ் வுபநிடதக் கருத்தறியாது மாயாவாதப் பொருள் பற்றி எழுந்தவுரைகளெல்லாம் மூலப்பொருளோடு இணங்காமன் மாறுகொண்டு மூலமொருபக்கமும் உரையொருபக்கமுமாய் ஒழிதல் காண்க.

இனி யிதன்மேற் சீடனுரையாயெழுந்த 'அவன் அறியப்படுபொருளென நான் நினைப்பதல்லாமல், அவனை நன்கு அறிவேனென்று நான் நினைக்கின்றிலேன்' என்னுஞ்சுலோகப்பொருள் ஒரு சிறிது ஆராய்வாம். 'அவன் அறியப்படுபொருள்' என்றதுணையானே ஆன்மஞானத்திற்குமவன் விளங்கற்பாலன் என்று கோடல் பொருந்தாதென்பான் 'அவனைநன்குஅறிவேனென்று நான் நினைக்கின்றிலேன்' என்று கூறினான். ஆன்ம ஞானத்திற்கு விளங்காமையானே அஃது அறியப்படு பொருளன்றா யொழியாதென்பான் 'அவன் அறியப்படு பொருளென நான் நினைப்பதல்லாமல்' என்று கூறினான். இத்துணையினமையாமல் மேலுந் தன் கருத்தினிது விளங்கும் பொருட்டு 'அவனை யறியேனென்று நானறியேன்' என எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியொழிந்தான். இதனானும் மேலுரைத்ததே இவ்வுபநிடதத்தின் பொருளென்றுணர்க. அற்றேலஃதாக, ஆசிரியன் அநுவாதவுரையாய் வந்து மேலும் அதனையே வலியுறுத்துகின்ற 'பிரமம் அறியப்படுபொருளன்று என்று நினைபவனாற்

பிரமம் அறியப்படுகின்றது; பிரமம் அறியப்படுபொருளே யாமென்று நினைபவனால் அஃது அறியப்படுவதில்லை’ என்னும் வாக்கியங்கள் தம்முள் இயையாமை யான் அவற்றை யிணக்கி யுரைசொல்லுமாறு யாங்ஙனமெனிற் காட்டுதும். சிவபோதமுனைப்பான யான் என்னு முணர்வு செல்கின்ற காலத்தெல்லாம் அறிவுருவா யொருபொருளோடு ஒருமையுற்று நிற்கும் அநுபவம் நிகழாது; இனி அப்பொருளோ டிங்ஙனம் ஒருமையுற்று அநுபவ நிகழும்போதெல்லாம் யானென்னு முணர்வு செல்லாது; இதுபற்றியன்றே ஆசிரியர்-நக்கீரனாரும் “ஆற்றுமை யென்பது பிறிதெவ்வுணர்வு மின்றி யவ்வாற்றுமை தானேயாவது” என்றுரை யுரைப்பாராயினர். இதனை உதாரணமுகத்தானும் விளக்குவாம். அயர்ந்துறங்குங் காலத்தே யாணவமலசத்தியோடு ஒருமித்திருந்து இன்ப நுகர்ந்து கிடக்குமுயிர் அக்காலத்து நான் இன்பநுகருகின்றேனென்றறியமாட்டாது; உறங்கி விழித்தெழுந்து ‘நான் நன்றாய்த்தூங்கினேன்’ என்று தெரிதலுறுகின்ற காலத்தே அவ்வுயிர் உறக்கத்தின்கட்டுய்க்கும் இன்பத்தையறியாது. இவ்வாறே கழி பெருஞ்சுவையுடைய ஓரரிய அமிழ்தம் நாவிற்றொட்டு உருசிகாண்காலத்து ‘எனக்கு இஃது மிக உருசிக்கின்றது’ என்று யாருமுரையார், அதனை உருசிகண்டறிந்த மற்றைக்கணத்திலே அதனை அவ்வாறறிவர். ஒருவனு மொருத்தியுங் காமச்சுவை விகற்பமெல்லாம் ஒருங்கு கொண்டு துய்க்கின்ற பொழுது உணர்வின்றியவசமுற்றுக்கிடந்து அது கழிந்த துணையானே அவ்வின்பம் இவ்வாறிருந்ததெனச் சிறிதே யறிந்து தம்முட்டாமே மகிழ்வர். இங்ஙனம் இன்பந்துய்த்து ஒருமை யுற்று அறிவழிந்திருக்குங்காலமும் வேறே, இவ்வாறின்பமெய்தினேனென்று அறிவுகொள்ளுங் காலமும் வேறே யாதல் அநுபவமாய் நிகழ்தலால், முழுமுதற் பரம்பொருளோடு ஒன்றியொன்றறக்கலந்து இன்பமுதிர்ச்சியே அறிவாய் விளங்கப் பெறுகின்ற காலத்தே சிவபோதமுனைந்திருத்தல் இல்லையாம். இனிச் சிவபோதம் விரிந்து ‘யானறிந்தேன் அறிகின்றேன் அறிவேன்’ என்று அநுபவம் நிகழும்போது, முன் ஆன்மவுணர்வின் நடுவிற் கருக்கிடந்து முதிர்ந்து பெருகி அவ்வான்மவுணர்வைக் கவர்ந்துகொண்ட சிவானந்தந்திரும்பச் சுருங்குதலுற்று அதனிடையே கரந்துபோகாநிற்கும். இவ்வுண்மை யுணர்த்துதற்கன்றே “உணர்ந்தார்க் குணர்வரியோன் றில்லைச் சிற்றம்பலத் தொருத்தன்” என்றதனை யுணர்ந்தோர் கூறியருளிய தூஉமென்க. இருந்தவாற்றாற்குறியறவுணர்ந்து சலிப்பின்றி நிற்கும் ஞானமே சிவஞானமாம். அதுவே பிரமஞான மென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனையொழித்து ஒழிந்த ஞானங்களான் முதல்வனை யறிவேமென்பார் அறியாதவரே யாவரெனவும், அச்சிவஞான வழிநின்று இறைவனை யுணர்வார் அவனை யுண்மையானுணர்ந்தாரே யாவரெனவும் நிச்சயித்தற் கெழுந்தனவாகலின் அவ்வாக்கியங்கள் தம்முள் முரண்படுமாறில்லையென்றொழிக.

இனி ‘நினைக்கப்படுவன ஒவ்வொன்றும்’ என்னும் நான்காஞ் சுலோகம் அச்சிவஞானந் தலைப்படுதற்குரிய சன்மார்க்கம் இதுவென்று காட்டுதல் நுத

சிற்று. அச் சிவபரம்பொருள் அண்டபிண்டங்களெல்லாவற்றுள்ளும் புறம்பும் ஒப்பவியாபித்து நிற்கும் முழுமுதன்மையருள்விலாசத்தைக்கண்டு அதன்கண்ணே சலிப்பின்றி நிற்கப்பெறின் அவன் பிரமத்தைத் தலைப்பட்டு இறப்பினின்று விடுபடுகின்றான். இங்ஙனஞ் சகல சாக்கிரத்தின்கண்ணே நின்மல துரியாதீத நிலைகூடுமாறு அறிவுறுத்துகின்ற இச்சுலோகம் சைவசித்தாந்த முடிபொருள் தலைக்கணிந்து நனிவிளங்குமுண்மை "இந்நிலைதானில்லையே யெல்லாமீசனிடத்தினினு மீச னெல்லாவிடத்தினினு மியன்ற, அந்நிலையை யறிந்து" என்னுஞ் சிவஞானசித்தித் திருவாக்கானுங்காண்க.

இனி ௫-ம் சுலோகத்தாற் பிரமஞான மில்லாதவர்களுக்குப் பிறவித்துன்ப மிடையறாது நிகழுமெனவும், அஃதுடையார்க்கு அஃதின்றாமெனவும் வலியுறுத்தினார். இவ்வாறு இவ்விரண்டாங்கண்டத்தில், ஆன்மாவொடு சார்த்தியுந் தேவர்களொடு சார்த்தியும் பிரமத்தை யளந்தறிதல் செல்லாதென நுதலிப்புகுந்து, அவற்றுள் ஆன்மாவொடு சார்த்தி யளந்துணர்தல் கூடாதெனப் பகுத்துக்கொண்டு அதனை விரித்துக்கூறினார். இனித் தேவர்களொடு சார்த்தி யளந்துணர்தலுங் கூடாதென விரித்துரைப்பான் புகுந்து மூன்றாங் கண்டத்திலோர் சரிதங் கூறுகின்றார்.

இனிப் பரப்பிரமப்பொருளான முதல்வன் செய்வனவெல்லாம் பிறர்பொருட்டேயாம், தன்பொருட்டல்ல. தன்பொருட்டுச்செய்யாமை யென்னையெனின்; தனக்கோர் குறைபாடின்மையாலென்க. தமக்குள்ள குறையினை நிரப்பவே யாரும் வினைசெய்யக் காண்கின்றோம்; எல்லாவாற்றானும் நிறைவுடையார்க்கு அங்ஙனமோர் முயற்சிவேண்டப்படாமைபோல எல்லாம் வல்ல கடவுளுக்குத் தன்பொருட்டு முயற்சியில்லையென்றொழிக. அற்றேல் பிறர்பொருட்டுத்தான் அஃது இயற்றுதலென்னையெனின்; தனக்குள்ள பெருங்கருணை பற்றியேயாமென்று விடுக்க. இது தெரிப்பவே மூன்றாங் கண்டத்து முதற்சுலோகத்தில் 'தேவர்கள் பொருட்டுப் பிரமமானது ஒருகாலத்து வெற்றிகொண்டது' என்று சொல்லப்பட்டது. பிரமந் தம்மைக் காக்கும்பொருட்டு எய்துவித்த வெற்றியைத் தேவர்கள் தமக்குரியதென்று நினைதல் பெரிதும் ஏதமாம். பிறனொருவன் வருந்தி யீட்டிய பொருட்டொகுதியைத் தனக்குரியதென்பான் போலப் பிரமத்திற்குரிய பொருளைத் தனதென்று பிறழ வுணர்தல் மயக்கவறிவாம். அந்த மயக்க வறிவையே விதையாகக்கொண்டு பேரிடர் விளைந்துறுதலால் அவ்வறிவைக்களைந்து அவ்வப்பொருண் மெய்ம்மை தெரிதல் எல்லார்க்கும் இன்றி யமையாத கடமையாம். இக்கடப்பாடறியாத தேவர்களுக்கு அறிவு கொளுத்தி அவரைக்காத்தல் வேண்டி அவன் அவரெதிரே ஓரியக்க வேடந்தாங்கித் தோன்றினான் என்றார்.

இனிக் கட்புலனாய் விளங்கிய முழுமுதற்கடவுள் அருட்கருணைக்கோலந்

தைக்கண்டும் அங்கி வாயு இந்திரன் முதலான தேவர் அவனை அறிந்திலரென்றதனாலே, ஈசுரன் றிருவருள்வழி நின்றாரன்றி யேனையோ ரவனைக் காண்டல் செல்லாதென்பது பெற்றாம். இனி மூன்றாங்கண்டத் திறுதிச் சுலோகத்தில் 'இனிது அலங்கரிக்கப்பட்டவளும் இமவான் புதல்வியுமான உமை' தோன்றினாளெனவும், நான்காங்கண்டம் முதற்சுலோகத்தில் 'அவள் அது பிரம' மென மொழிந்து இந்திரனுக்கு அறிவு கொளுத்தினாளெனவுஞ் சொல்லப்பட்டவாற்றால், திருவருள் விளக்கம்பெற்ற இந்திரன் மாத்திரம் அப்பிரமத்தை ஒருவாற்றா லறிந்தானென்பது பெற்றாம். 'உமை' தோன்றி யறிவுறுத்தாளென்பதனால் ஆண்டுத்தோன்றிய பிரமந்தானே சிவமென்பது பெறப்படும். சிவத்திலே தாதான்மிய சம்பந்தமுற்றுப் பிரிவற நின்ற திருவருட்சத்தி உமையென்று அவ்வாறு விதந்து சொல்லப்பட்டது. சிவன்றானே அப்பனாகவும் அவனொடு தற்கிழமையாய் நின்ற திருவருளே அம்மையாகவு மமர்ந்து ஆன்மாக்களாகிய பசுங்குழவிகளை யாண்டருளல் வேண்டினமையின் இருவருமே எழுந்தருளிப்போந்து தேவர்க்கு அநுக்கிரகிப்பாராயினார். அங்ஙனம் அநுக்கிரகிக்கின்ற விடத்தும் தாய் காட்டவே பிள்ளை தந்தையைக் காண்டல்போல் உமை யுணர்த்த இந்திரன் உணர்ந்தான். இதனால், ஆன்மாக்களெல்லாந் திருவருள் உணர்த்த உணருகின்றவரே யன்றித் தாமாகவே யுணருநீர ரல்லரென்பதும் பெறப்பட்டவாறு காண்க. தாய் கருணையே வடிவாக வுடையளென்பதும், அவளே பிள்ளைக்கு மிக நெருங்கிய பழக்க முடையளென்பதும் எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்ததொன்றாயினுந் தமிழ் முதுமக்கண்மாத்திரம் அதனை விதந்தெடுத்து வழங்குகின்றார். இதற்குத் தமிழ்நூலுரைகளும் பழமொழி வாக்கியங்களுஞ் சான்று பகர்கின்றன. "அன்னையும்பிதாவு முன்னறிதெய்வம்" "தாயினுநல்ல சங்கரா வுனக்கிவடகூம்" என்றற் றொடக்கத்துத் திருவாக்குகளும் ஈண்டுக் குறிக்கொளற் பாலனவாம். தமிழ் முதுமக்கள் ஈசுரனை உபாசிக்கின்ற காலத்தும் அம்மையப்பராகவெழுந்த சகள மங்கள வருட்கோலத்தினையே வழிபடுமாறும் இதனை வலியுறுத்தாநிற்கும். இவ்வாறெல்லாம் நியாய வாராய்ச்சிசெய்கின்றவிடத்து 'அம்மா' வென்னுந் தமிழ்ச்சொல்லே வடமொழியில் 'உமா' எனத் திரிந்ததென்று ஊகிக்க இடமுண்டாகின்றது. 'உமா' என்னுஞ் சொல்லுக்கு வேறுவேறுபத்தி கூறுவாருமுளர். இது நிற்க. இந்திரன் அருள்வழிப்பட்டு நின்றானாயின் அவனறியுமாறு அப்பரப்பிரமப்பொருள் இனிது விளங்கல் வேண்டும்; அவ்வாறின்றிஅவனெதிரே சடிதியில் மறைந்துபோயிற்றென் றுரைத்ததென்னை யெனின்;-மற்றைத் தேவர்களினும் இந்திரன் முதன்மை யுடையானென்று சொல்லப்படுதலின், அத்துணைப்பெரியனான அவ்விந்திரன் ஆற்றலு மறிவும் பிரமத்தின்முன் விளக்கமின்றா யொழியுமென்பது காட்டுதற்பொருட்டு அவ்வாறு மறைந்தருளினானென்க. அங்ஙனம் மறைந்தருளினும் அவன் மற்றைத் தேவர்களைப் போற்றிரும்பி வாளாது போகாமல், ஆண்டுநின்றவாறே தியானஞ் செய்து

கொண்டிருந்தமையால் அவனுக்குத் திருவருட்பேறு சித்தித்ததென்றுணர்க. நிற்க.

இனி இம்மூன்றாங்கண்டத்திறுதியிற் போந்த இமவான் புதல்வியான உமாதேவியார் செந்தமிழ் வழங்கு மக்கள் சிவபெருமானோ டொருங்கு கொண்டு வழிபட்ட தெய்வமென்பதுணர மாட்டாதார், உமைசிவம் என்னுந் தெய்வவழிபாடு இருக்குவேத முதலான பழைய வடநூல்களிற் காணப்படா மையான் இங்கே உமாவென்னுஞ் சொல் ஞானத்தைக் குறிக்குமெனவும், அற்றேல் இமவான் புதல்வியென்றதென்னையெனின், இமயமலைச்சாரலில் நூல் வல்லாரெல்லா மொன்றுகூடிஞானநூலாராய்ச்சி செய்தமையானே உருவகத் தால் அவ்வாறு சொல்லப்பட்டதெனவும் பிறவுமெல்லாந் தமக்கு வேண்டிய வாறே கூறினார். கேனமுதலான பிராசீன உபநிடதங்களெழுதப்பட்ட காலத்தே ஆரியமக்கள் தமிழ் வழங்கு நன்மக்களோடு ஒருங்கு விராய்ப்பழகப் புகுந்தாராகலின், அநாகரிக நிலையிலிருந்ததம் சூரியோபாசனை அங்கியுபாசனை வாயுவுபாசனை முதலியவற்றை நீக்கி உன்னத நாகரிக நிலையிலிருந்த சிவோபாசனையைத்தழுவிக் கொண்டார். அங்ஙனந் தழுவிக்கொண்ட மாத்திரையானே தாம்வழிபட்ட இந்திரன் முதலான தெய்வங்களினது இழிபுணர்ந்து சிவபரம்பொருட் பெற்றிதேர்ந்து தாமியற்றிய பின்னூல்களினெல்லாம் அச்சிவபரம்பொருளுபாசனையை விதந்தெடுத்து மொழிந்திட்டார். இன்னுமிதன் விரிவெல்லாஞ் சமபம்வாய்க்கும் போழ்து வேறு கூறுவாம். நிற்க.

இனி நான்காங் கண்டத்து முதற்சுலோகத்தானே ஆண்டுத் தோன்றிய இபக்கனை உமாதேவியார் பிரமமென்று மொழிந்திடுதலின், அப்பிரமமென்னும் பொதுச்சத்த வாச்சியப்பொருள் சிவபெருமானே யாமென்பது தேற்றம். பிறவாறுரைப்பார்க்கு அவர்தம் மேற்கோளை நிறுத்தும் ஏதுவின்றாயொழிதன் மேலுஞ் சைவசித்தாந்தப் பொருள்பற்றி வந்த இவ்வுபநிடதக் கருத்து மாறுபாடுமாம்.

இனி 2-ம்-3-ம் சுலோகங்களில் பலவேறு வகையரான தேவர்தம்முள் அங்கி வாயு இந்திரன் என்னு மூவருமே மேம்பாடடைதலென்னையென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு 'அவர்கள் ஒருவாறு பிரமத்தைத் தொட்டார்கள், பிரமத்தை முதலிலறிந்தார்களாதலின்' என்றார்; அவருள்ளும் இந்திரன் மேம்பாடெய்தியது அம்மையார் உணர்த்தச் சிவனை உணர்ந்தானாகலின். மற்றைத் தேவர் சிவனைக்கண்டார், இந்திரன் சிவனையுணர்ந்தான்.

இனி இக்கண்டத்து நான்காஞ் சுலோகங்காறுஞ் சிவபரம்பொருளைத் தேவர்களொடு சார்த்தி யளர்தறியுமாறு சொல்லி யொழிந்தார். தாம் நேரே காணாமல் ஏனையோர்காணும் வகைபற்றி யறிதல் தமக்குத்தெளிய விளங்கா

மையான் அதுவுங் குறைபாடுடையதென்றல் பொருத்தம் பெரிதுடையதாமென்றுணர்க.

இனி ஆன்மாவொடு குறிப்பிட்டு அறியுமாறு கூறுவானெடுத்துக்கொண்டுரைக்கின்ருர். முன்னெல்லாம் முதல்வன் வாக்குமனதீதனென்றுரைத்து ஈண்டு மனம்அவனை யணுகுகின்றதெனல் மாறுகோளாமெனின்; - மாறுகொள்ளாது. மனம் புறப்பொருளை யறியுமாறுபோலத் தன்னின் வேருய்க் காணுது தன்னுண்ணின்று தன்னையுமியக்குவானவனேயென்றுணரல் வல்லுமாயின் அஃது அப்பிரமத்தை அணுகியவாறேயாம். சிவபோத முனைப்பான் முன்னிலைப்படுத்தியுணர்கின்றவுணர்வும், அங்ஙனம் முனைப்பின்றி நின்றவாறே நின்றுணருணர்வுமென உணர்ச்சியெல்லாம் இருவேறு வகுப்புறுஇன்றன வாகலின் சிவபோதமுனைப்பின்றி யுணருமாறு விதிக்கின்ற இது மேலதனேடு மாறுபடுதலில்லை யென்றொழிக. இங்ஙனம் மரமேறுகின்றவனுக்குதவியாய்க் கீழ்நின்றாக்குவோன் ஏறுகின்றவன் மரத்தினுச்சிசென்று பற்றுங்காறும் மேன்மேலூக்கிப்பின் ருன்கழியுமாறுபோலச் சிவத்தைத் தலைக் கூடும் பொருட்டு ஊர்த்துவ முகமாய் மேனேக்கிச் செல்கின்ற ஆன்மாவுக்குதவியாய் நிற்கும் மனம் அஃது அதனைச் சென்றணையுங்காறுங் கீழ்நின்றாக்கிப் பின்ருன் தொழிலறுந்து கிடக்குமென்றுணர்க.

இனி 'ஆன்மாவாலறிதல்' என்பது ஆன்மாவைப்போற் பரமான்மாவுஞ் சேதனப்பொருளே யாமென்று துணிந்து, அங்ஙனமாயினும் நான் அறியுஞ்சித்து அஃது அறிவிக்குஞ்சித்து, நான்பண்டே அறியாமையோடுள்ளேன் அவன்பண்டே மெய்யறிவோடுள்ளானென்றிவ்வாறறிதல். 'வழிபடற் பாலதன் பெயரால் வழிபடற்பாலான்' என்பது திருவருள் வழிநின்று தியானிக்கவென்றது.

இனி எட்டாஞ் சுலோகத்தால் ஞானபாதத்தை யடைதற்குரிய சாதனமான கருமகாண்டத்தினுள்ளும் ஈண்டைக்கு வேண்டுவனவாகிய தபம் தமம் முதலியகருமங்கள் சிலவும் வகுத்துக் கூறினர். இதனுற் கருமங்கள் முத்திப் பெரும்பேற்றிற்கு இன்றியமையாச் சாதனங்களாமென்பதூஉமுடன் பட்டவாருயிற்று.

இனி ஒன்பதாஞ் சுலோகத்தாற் பயன்கூறி முடித்தார். இங்ஙனம் நான்கு கண்டங்களாக வகுத்துரைக்கப்பட்டுச் சாமவேதத்தைச் சார்ந்து நிற்கும் கேனேபநிடதஞ் சித்தாந்த சைவப் பொருளேபற்றி வந்தவாறு நன்குவிளக்கப்பட்டது.

கிருஷ்ண எசுர் வேதத்தைச் சேர்ந்த

சுவேதாசுவதரோபநிடத மொழிபெயர்ப்பு.

பிரமவிசாரஞ் செய்வோர் தம்முளே உரையாடுகின்றார். பிரமம் எந்தக்காரணமாயுள்ளது? நாம் எங்கிருந்து படைக்கப்பட்டோம்? யாரால் நாம் உயிர் பிழைத்திருக்கின்றோம்? சங்காரகாலத்தே நாம் யாண்டு இருப்போம்? எவரால் அதிட்டிக்கப்பட்டுச் சுகதுக்கவிதிவழிச் செல்லுகின்றோம்? ஓ பிரம ஞானிகளே! (க)

காலமோபிரமம்? அல்லது, சுபாவமோ? அல்லது கன்மகாரியமோ? சடிதிக்கரும நிகழ்ச்சியோ? பூதங்களோ? யோனியோ? புருடனோ? இதனைச் சிந்தித்தல்வேண்டும். ஆன்மாத்தனித்து நிற்றலாலே அவற்றினுடைய சேர்க்கையன்று. இன்பத்துன்பங்களுக்குப் பிறிதோர் காரணம் வேண்டப்படுதலால், ஆன்மாப் படைப்புத் தொழிலை யியற்றவல்லதன்று. (உ)

தியான யோகநெறிநின்றோர், பரமான்மாவின்கணுள்ள இயற்கைக் குணங்களாலே மூடப்படுகின்ற திருவருட் சக்தியே காலமுதலாக நிற்குங் காரணங்களையுஞ் சீவான்மாவையுந் தன்வழிநிறுத்தி நடாத்துகின்றதென் றறிந்தார். (ங)

அவனை, மூன்றடுக்கான் மூடப்பட்டு ஒரே சுற்றுள்ளதாய் அச்சுற்றிற் பதினாறு துண்டுகளுள்ளதாய், அச்சுற்றிற்சென்று முடியும் ஐம்பது கால்களும் இருபது எதிர்கால்களுமுள்ளதாய், ஆறுகூறுள்ள எட்டாணிகள் தறையப்பட்டதாய்ப், பல்வேறு வண்ணமுடைய கயிறு பூட்டப் பட்டதாயுள்ள ஓர் உருளாகக் கருதுகின்றோம். அது செல்லும் நெறி மூன்றுவகையாயுள்ளது. அஃது இரண்டு சுவடுகள் பட ஒருதரம் உருளும். (ச)

அவனை, ஐந்து நீரோட்டங்களினின்றுந் தரப்படுகின்ற நீருடைய ஆறாகக்கருதுகின்றோம். அவ்வைந்து நீரோட்டங்களும் ஐந்து உற்பத்தித் தானங்களால் உக்கிரமாகவுங் கோணலாகவு மிருக்கின்றன. அவற்றின் அலைகள் ஐந்து பிராணவாயுக்களாம். அவற்றின் மூலத்தானமானது ஐந்தறிவுகளைத் தருகின்றது. அஃது ஐந்து சுழல்களை யுடையது. அவ்வைந்து சுழல்களும் ஐவகைத்துன்பங்களால் வேகமாகச் சுழற்றப் படுகின்றன. அத்துன்பங்கள் ஐந்தும் ஐவகைக்கிலேசங்களாற் பகுக்கப் படுகின்றன. அவை ஐந்து சுற்றுக்களுடையன. (ரு)

சருவசீவர்களுக்கும் நிலைக்களனையும் அவற்றிற்கு அந்தமாயும் அளவின்றி மிகப்பெரிதாயு முள்ள இந்தப் பிரமசக்கிரத்தில் திரிதரும் யாத்திரிகனை ஆன்மாவானவன் தன்னையுந்தன் றலைவனையும் வேறாகப்பாவிக்கின்றான். அவனாற் பற்றப்படுங் காலத்து அது மரணமில்லாமை எய்துகின்றது. (சு)

இதுவே பரம்பொருளென்று உறுதியுரை மொழியப்பட்டது. இவனிடத்தில் மூன்று முள்ளன. இவனே அழிவில்லாதவனுந் தானே எவற்றையும் நிலைபெறுத்து வோனுமாவன். பிரமஞானிகள் இவனை இதனின் வேருகவுணர்தலாற் பிறப்பினின்று விடுபட்டுப் பிரமத்தின்கண் அழுந்தி ஒன்ருய் ஆண்டெழுந்த தியானவுறைப்பிற் சலிப்பின்றி நிற்கப்பெறுவர். (எ)

பிரிப்பின்றி நிற்குங்கால் விளங்கியும் விளங்காமலும் அழிந்தும் அழியாமலுமிருக்கும் இவ்வுலகத்தை ஈசன்ருங்குகின்ருன். அநீசனை ஆன்மாவானவன் போக்தாவாய் அநுபவிக்கின்ற முறைமையினலே தளைக்கப்படுகின்ருன். முதல்வனையறிவு மறிவாலே அது சருவபாசங்களினின்றும் விடுபடுகின்றது. (அ)

அவற்றுள் ஒன்று ஞானவுருவாயுள்ளது, மற்றையது அஞ்ஞானவுருவாயுள்ளது; ஈசன் அநீசன் இருவரும் பிறவாதவர். அங்ஙனமாயினும் ஒன்று எல்லாம் வல்லது மற்றையது அவ்வாருகாதது. உகைவியற்கை நுகர்வோனும் நுகரப்படுவனவற்ருேடுங்கூடிப்பிறப்பின்றியுள்ளது. ஆன்மாக்கள் அனந்தம், விசுவ சொரூப முடைமையினுன் முதன்மையில்லாதன. இங்ஙனம் பிரமந்திரிவிதமாயுள்ள தன்மையுணரவல்லான் பாபங்களினின்று விடுபடுகின்ருன். (கூ)

பிரதானம் அழிதலுறுவது, அரன் அழிதலும் மரணமு மில்லாதவன். அழிதலுறுகின்ற இயற்கையினையும் ஆன்மாவினையும் ஒரே தேவனை ஈசனே ஆளுகின்ருன். அவனையே தியானித்தலானும் அவனேடு யோஜித்து ஒருமையுறுதலானுந் திரும்பத் திரும்பத்தன்னையுண்மையுருவாக நினைதலானும் விசுவத்தின்கண்ணுகவரும் மாயங்கள் அகலுகின்றன. (ய)

தேவனை யறிதலாலே சருவபாசங்களும் அழிதலுறுகின்றன, பிறப்புமிறப்பும் எல்லாவிதத் துன்பங்களுங் குறைய ஒழிகின்றன. அவனை உலகுருவாகத்தியானித்தலால் ஒருவனுக்குத் தேகத்தைப் பிரிகின்ற காலத்து மூன்ருவதான விராட்புருடனுடைய விசுவ ஐசுவரிய சக்தியானது பெறப்படுகின்றது. கேவலமாகத் தியானித்தலாலே ஒருவன்ருன் வேண்டுவன வெல்லாம் எய்துகின்ருன். (கக)

உலகினை யிறந்து நின்ற அப்பிரம சொரூபத்தை நித்தியமென்றும் ஒருவன் ஆன்மாவினுள்ளேயே யிருப்பதென்றும் நினைதல் வேண்டும். இவனிற் பிறிதாக உணரப்படுவதொன்று மில்லை. நுகர்வோனையும் நுகரப்படு பொருளையும் நுகர்விப்போனையும் அறிந்து, இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றெல்லாம் பிரமமென் றுணர்வோன் முத்தியடைகின்ருன். (கஉ)

விறகினுண் மறைந்து நின்றவழித் தீயின்றன்மையும் அத்தீயின் சூக்குமவுருவுந் காணப்படாதவாறுபோலவும், தேய்த்

துக் கடைந்தவழி அதன்கண்ணே அது திரும்பத் திரும்பக் கட்புலனாய் விள ங்குமாறு போலவும், இங்ஙனம் இரண்டுங்காணப்படுதலும் படாமையும் போலவும், ஆன்மாவானது பிரணவத்தாற் சரீரத்தினுள்ளே காணப்படும்.

ஒருவன் தன் சரீரத்தைக் கீழரணியாகவும் பிரணவத்தை மேலரணியா கவுங் கொண்டு தியான முதிர்ச்சிப் பெரும்பழக்கத்தால் தேய்த்துக்கடையவே மறைந்து நிற்கும் ஈசுரன் அனற் பிழம்பு வெளிப்பட்டுத் தோன்றினாற்போல விளங்கித் தோன்றக்காண்பன். (கச)

எள்ளின்கட் பிழிந்தெடுத்த எண்ணெயும் மோரின்கட் டிரட்டிய வெண்ணெயும் நிலனகழ்ந்து வருவித்த ஆற்றினூற்றும் ஞெகிழி கடைந்து பொத்தியதீயும்போல் அந்தப்பரப்பிரமப் பொருளானது சத்தியக்கண்ணு னுந்தவவிசேடத்தானுந் தன்னைக்காணவல்லோன் மாட்டு விளங்கித் தோன்று நிற்கும். (கரு)

பாலிற் பரந்த வெண்ணெய் போலவும் ஆன்மவறிவுந் தபோமூலமும் போலவும் யாண்டும் விரிந்து வியாபிக்கும் ஆன்மா யாது அது பிரமம், அதன் மேல் எல்லாவற்றின் அந்தமுஞ்சார்ந்து நிற்கின்றது, அதன்மேல் எல்லாவற் றின் அந்தமுஞ்சார்ந்து நிற்கின்றது. (கசு)

முதலத்தியாயம் முடிந்தது.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

உண்மைப்பொருளைப்பெறும் பொருட்டாகப் பிரதமத்தில் மனத்தை யும் ஐம்புலவுணர்வையும் ஒருக்கிக்கொண்டு சாவித்திரி அனற்சோதியைக் கண்டிருத்தலால் அதனை இந்நிலவுலகத்தினுங் கொண்டுவருக. (க)

தெய்விகமுள்ள சாவித்திரியின் திருவருளால் ஒடுங்கிய வுள்ளத்துடன் எம்முடைய ஆற்றலுக்கு இசைந்தவாறு வானுலகு பெறக்கடவேமாக. (உ)

வானுலகு பெறுதற்கு ஏதுவான ஐம்பொறிகளையும் உள்ளத்தோடும் உணர்வோடும் இயைவித்து, அவை அளவில்லாத தெய்வத் துளங்கொளிவிரி க்குமாறு சாவித்திரி செய்க. (ங)

தம்முள்ளத்தையும் ஐம்பொறியுணர்வையும் ஒருவழி நிறுத்திய விப்பி ரரால் யாககருமங்களை ஒழுங்கு செய்தவளும், அறிவுள்ள எல்லா உயிர் வருக் கங்களையும் அறிபவளும், வரையறையின்றி யாண்டும் வியாபித்த ஞானமகளு மான சாவித்திரிக்குப் பெரும்புகழ் உரியதாக. (ச)

உமதுபண்டைப் பிரமத்தைப் பயபத்தியோடு வணங்குகின்றேன்; நல்வழிச் செல்லும் நல்லோர் போல என் சுலோகங்கள் புகழப்படும்; தேவவுலகங்களில் வசிக்கின்ற அமிர்த புத்திரர் எல்லாருங் கேட்பாராக. (ரு)

தீமூட்டப்பட்டிருப்பதும் வாயு வொலிப்பதும் சோமஇரசந்தங்கியிருப்பதுமான வேள்விக் களத்திலே உள்ளஞ் சென்று ஒருங்குகின்றது. சாவித்திரியினால் படைப்புக்கடவுளான பிரமத்தை அறிந்து ஏத்துமின்கள்; அவனிடத்தே மனம் ஒருங்கப்புகுந்து மின்கள்; நும்முன்னைக் கருமங்கள் உங்களைத் தடைசெய்யமாட்டா. (சு)

சரீரத்தின் மற்றையுறுப்புக்களுக்கு இசைய மேலுறுப்புக்களை நேரொக்கப் பிடித்து, இதயத்தினுள் உள்ளத்தினே டைம்பொறி யுணர்வையும் அடக்கி அறிவுடையோர் பிரமப் புணைபற்றிக்கொண்டு உக்கிரமான புனற்பெருக் கெல்லாங் கடந்து செல்வாராக. (எ)

பிராணனைக் கீழ்ப்படுத்தி அவாக்களை யறுத்து நாசிகளின் வழியே மெல்லென உயிர்த்துத்தேர்ப்பாகன் துட்டக்குதிரைகளிழுக்கும் இரதத்தினையே நோக்குமாறுபோல அறிவுடையோர் தம்மனத்தினையே நோக்கிக்கொண்டிருக்கற்பாலார். (அ)

கூழாங்கற்கள், தீ, வாலுகம் முதலியனவின்றிச் சமனுைத்ததாய், ஒலிகளானும் நீர் நிழலானும் மனத்திற்கு இன்பம் பயப்பதாய்க் காட்சிக்கு வெறுப்பாவதின்றி யுள்ள நிலத்திற் காற்றினியக்கமில்லாதான ஓர் முழைஞ் சிற்புகுந்து ஒருவன் தன்மனத்தை ஒருக்கக்கடவன். (கூ)

பிரமம் அபிவியக்தியுறுதற் கேதுவாகிய யோகத்திற்குமுன் இவ்வுருவங்கள் வேண்டப்படுகின்றன; உறைபனி, புகை, தீக்காற்று, காற்று, தீ, மின்மினிப்பூச்சி, மின்னல், பளிங்கு, திங்கள் முதலான வடிவங்களை அப்பிரமம் மேற்கொள்ளுகின்றது. (ய)

நிலம், நீர், ஒளி, வளி, ஆகாயங்களின் தொகுதியாதலின் யோகத்திற்கடையாளங்களான ஐவகைக் குணங்களும் புலனுய்த் தோன்றுங்கால், ஆண்டு நோயு முதுமையுந் துன்பமும் யோகாக்நிமயமாய் விளங்கும் அவன் சரீரத்திற்கு வருதலில்லை. (கக)

சரீரம் இலேசாகவும் ஆரோக்கியமாகவும், மனம் அவாவில்லாமலும் வண்ணம் பிரகாசமாகவும் குரலினிதாகவும் மணம் நறிதாகவும் மூத்திர புரீடங்கள் குறைவாகவும் விளையுங்காலத்து யோகமார்க்கத்தின் முதற்பாதம் சித்தித்ததென்றுரைக்கின்றார்கள். (கஉ)

மண்மூடப்பட்டதோர் துண்டைத் துடைத்துத் தூய்தாக்கியவழி ஒளி விரிந்து விளங்கியவாறுபோல, மாசுபொதிந்த உயிர் தன் உண்மைத் தன்மை இனிதறிந்தவழி ஒன்றாய் உண்மைப் பெரும்பேறெய்தித் துன்பங்களி னின்று விடுபடுகின்றது. (கங)

இவ்வியோக சமாதியின் கண்ணே அழுந்தப்பெறுகின்ற விடத்துத், தன்கட் சோதியாய் விளங்கப்பெறுந் தன் ஆன்மவுண்மைத் தன்மையோ டொட்டித்தத்துவாதீத நித்தியமான பிறப்பில் பிரமத்தின் உண்மைத் தன்மை கண்டு எல்லாப் பாசங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். (கச)

எல்லாத்திசைகளின் முன்னும் இடைவெளியின் முன்னும் பிறந்தி ருக்கின்ற அவனே கடவுள், அவன் உண்மையாகவே கருப்பையினுள்ளிருக் கின்றான், அவன் பிறந்திருக்கின்றான், அவன் பிறப்பான்; எல்லாவடிவத்து டனும் எல்லாப் பிராணிகளினும் அவன் அமர்ந்திருக்கின்றான். (கரு)

இரண்டாமத்தியாயம் முடிந்தது.

மூன்றும் அத்தியாயம்.

ஜாலவானுய்த் தானெருவனேயாய் விளங்கும் அவன் தன் ஆட்சி முதன்மையால் ஆளுகின்றான், தன் ஆட்சி முதன்மையாற் சருவவுலகங்களை யும் படைத்துந் திதித்தும் என்றும் ஒன்றாயிருக்கின்ற தானே யாளுகின்றான். அவனை யறிவோர் மரணத்தைக் கடக்கின்றார்கள். (க)

தன் ஆட்சி முதன்மையால் இவ்வுலகங்களை ஆள்கின்றவனும், ஒவ் வொருவருள்ளும் உறைகின்றவனும், இவ் வெல்லாவுலகங்களையுந் தோற்று வித்து நிறுத்தி யிறுதிக் காலத்தில் வெகுள்கின்றவனுமான உருத்திரன் ஒரு வனேயுளன்; இரண்டாமவன் உளனென்றியாரும் ஒருப்படுகின்றிலர். (உ)

எல்லாவிழிகளும் அவனே, எல்லாமுகங்களும், எல்லாத்தோளகளும், எல்லாப்பாதங்களுமவனே. அவ்வொருவனை முழுமுதற் கடவுள் விண்ணை யும் மண்ணையும் படைக்குங் காலத்து மனிதனைத் தோளின் கண்ணும் பற வையைச் சிறையின் கண்ணுந் தலைக் கூடுகின்றான். (ங)

விசுவாதிகனும் மகாவிருடியுந் தேவரைப்படைப்பித்து அவர்க்குப் பெருமை தந்திட்டவனும் முன்னே இரணியகருப்பனைத் தோற்றுவித்தவ னுமான உருத்திரக் கடவுள் நமக்கு நல்லறிவு கொளுத்தி உரப்படுத்துவானாக.

ஓ உருத்திரனே! மங்களவடிவினதாய்ப் பயங்கர மில்லதாய்ப் பரிசுத் தந் தருவதாயுள்ள உன்திருக்கோலத்தோடு, எல்லாக்கருணையு நிரம்பிய அக்

கோலத்தோடு மலையிலிருந்தவாறே நலந்தருவோனே! எம்மைக் கடைக்கணி த்திடுக. (ரு)

மலையிலிருந்தவாறே நலந்தருவோனே! சீவர்கண்மேல் விட்டெறிய நின் கரத்திற் பற்றியிருக்குங்கணையை நீ மங்கலமுடையதாக்குக. காவலோய்! மனிதனுக்கும் உலகிற்கும் தீங்கு செய்யற்க. (சு)

உலகத்தினும் பெரிதாய்ப் பரம்பொருளாய் அகண்டமாய் எல்லா வுயிர்களின் சரீரங்கட்கேற்ப அவைகளினுள்ளொளிந் திருப்பதாய்ச் சருவவுல கங்களினும் வியாபகமாய் முதல்வனுயுள்ள பிரமத்தை அறிகின்றவர் மரணத் தைக்கடக்கின்றார்கள். (எ)

இருளுக்குப்பின் விளங்கும் ஞாயிறுபோன்ற அந்த முழுமுதலைகண்ட சித்துப்பொருளை நானறிகின்றேன். அவ்வாறு அவனை யறிதலால் ஒருவன் மர ணத்தைச் செயிக்கின்றான்; முத்திப்பெரும்பேறெய்துதற்கு வேறுவழி யில்லை. (அ)

எவனைக்காட்டிலும் பெரியதில்லையோ எவனைக்காட்டினுஞ் சிறியதி ல்லையோ எவனிலும் பழையதில்லையோ எவன்தானொருவனேயாய் முத்தியுல கில் அசைவற்ற மரம்போல் நிற்கின்றானோ அவனால் அம்முழுமுதற்சித்துப் பொருளால் இவையெல்லாம் வியாபிக்கப்படுகின்றன. (கூ)

அவனை அதன்காரணத்திற்கு வேறாகவும் உருவமுந் துன்பமுமில்லா தாகவும் உணருகின்றவர்கள் மரணத்தைக்கடக்கின்றார்கள்; ஏனையோர்க்குத் திரும்பத்துக்கமே வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (ய)

சருவ ஆனனங்களுஞ் சருவ சிரங்களுஞ் சருவ கிரீவங்களும் அவனே யாம்; சருவபூதங்களின் இதய குகையிலே அவன் வசிக்கின்றான், யாண்டும் வியாபிக்கின்றான் பகவானு யிருக்கின்றா னுதலாற் சிவன் சருவஞ்ஞனும்.

அவன் மகான், பிரபு, முழுமுதல்வன், எல்லாவற்றிற்கும் பிரேரகன், நின்மலானந்தத்திற்குத் தலைவன், சோதியன், நித்தியனும். (கஉ)

ஒவ்வொரு மனிதனுடைய இதயத்தின்கண் வசிக்கின்றவனும் அறிவை நெறிப்படுத்துகின்றவனும், இதயத்தானும் மனத்தானும் பொதிந்து வைக்கப்பட்டவனும் முழுமுதற்சித்துமான அந்தரான்மா அங்குட்ட மாத் திரையாக விருக்கும் புருடனேயாம். (கங)

உலகமியாங்கணும் வியாபித்து நிற்கும் முழுமுதல்வன் ஆயிரஞ் சிரங் களும் ஆயிரங்கண்களும் ஆயிரம் பாதங்களு முடையனுய் இதயத்தின் உந்திக் குப் பத்தங்குலத்தின்மேல் வசிக்கின்றான். (கச)

இருக்கின்ற எல்லாவற்றிற்கும், இருந்த அவ்வெல்லாவற்றிற்கும், இருப்பனவற்றிற்கும், உணவால் வளருகின்றவற்றிற்கும், மரணமில்லா நித்தி யப்பொருளுக்கும் அம்முழுமுதல்வன் இறைவனும். (கரு)

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, "ஞானசாகரம்" பத்திராதிபரவர்கட்கு

ஐயா!

இக்கடிதத்திற்குத் தங்களரும்பத்திரிகையின் ஓர்மூலையி லிடந்தந்துபகரிக்கவேண்டுகின்றேன்.

சித்தாந்ததீபிகை ஐந்தாம்புத்தகம் பிப்ரவரி மார்ச்சுமாதத்திய 9-10-சஞ்சிகையில் ஓர்கடிதர் கடவுள்கருப்பவழிப் பிறந்திறத்தலுக்கும் சிலாலிங்க முதலியவிடங்களில் தோன்றிமறைதலுக்கும் பேதமில்லையென்றும், கருப்பவழிப்பிறந்திறத்தலினால் கடவுட்டன்மைக் கிழுக்காதென்றும் மற்றுஞ் சில மாறுபடுங் கருத்துகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். அதைக்கண்ணுற்ற எமக்குண்டாய மயக்கநீங்குதற்பொருட்டுக் கீழ்வரும் வினாக்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. வேதாகம சாஸ்திரபுராண விதிகாசங்களின் உண்மைப்பொருளுணர்ந்த மேலோர் அவ்வினாக்களுக்குப் பிரமாண சகிதமாய் விடையெழுதி யுபகரிப்பாரென வேண்டுகின்றேன்.

1. கருப்பாசயத்திற்றங்கிப் பத்துமாதம் வளர்ந்துயோனிவழிப்பிறந்திறத்தலுக்கும் சிலாலிங்கம், மரத்தம்பம், கற்றூண், ஆகாயமுதலியவிடங்களிலிருந்து தோன்றி மறைதலுக்கும் வித்தியாசமில்லையா? இல்லையெனில் அதற்குச் சுருதிப்பிரமாணமென்னை? உண்டெனில் அதுயாது?

2. இரண்டுஞ் சமமெனில் சாஸ்திரங்களில் யோனிவாய்ப் பிறத்தலுக்கு மாத்திரம் ஆசௌசம் (தீட்டு) விதித்துச் சிலாலிங்க முதலியவற்றில் தோன்றுதலுக்கு அங்ஙனம் விதியாததென்னை?

3. பரம்பொருளாயுள்ள கடவுள் கருப்பாசயத்திற் றங்கி யோனி வழிப் பிறந்திறக்கலாமா? பிறந்திறக்கலாமெனில் அப்போது கடவுளுக்கும் ஜீவாத்மாக்களுக்கும் வித்தியாசமென்னை? பிறந்திறக்கலாமென்பதற்குச் சுருதிப்பிரமாணம் யாது? பிறக்கின்றவர்கள் ஜீவர்களென்றும் பிறப்பிக்கின்றவர் கடவுளென்றும் வருஞ் சாஸ்திரக்கருத்துப் போங்கதியென்னை?

4. கருப்பாசயத்திற் றங்கி வளர்ந்து ஜனனாவஸ்தைப்பட்டுப் பிறந்து இறத்தல்கடவுளிலக்கணமாமா? ஆமெனில் அதற்குச் சுருதிப் பிரமாணம் யாது? கருப்பத்தில் வளர்ந்து பிறக்கு முருவம் மாயாகாரியம். கடவுளெடுக்கும் உருவமும் மாயாகாரியமாமோ?

5. உலகில் தருமத்தை நிலைநிறுத்தல்வேண்டில் பரம்பொருளாயுள்ளவர் கருப்பவழிவரும் மாயாகாரியதேகந் தாங்கி அறிவறியாமைகளின் வயப்பட்டுச் சுகதுக்கங்களில் மொத்துண்டுழன்றே நிலைநிறுத்தவேண்டுவது ஆவசியகமோ? வேறுவழிகளிலங்ஙனஞ் செய்யமுடியாதா?

6. ஏகதேசமின்றி எல்லாப்பொருள்களிடத்தும் அருவமாய் வியாபித்துத் தோய்வறநிற்குங் கடவுளது சர்வவியாபகதர்மத்தோடு, கருப்பத்திலுருவெடுத்து ஏகதேசப்பட்டு வசித்தலையுஞ் சமப்படுத்திக் கூறலாமா? கூறலாமெனில் அதற்குப் பிரமாணம்யாது?

7. திரிமூர்த்தி பேதம் சுருதியாதிகளிற் கேட்கப்படவில்லையா? அம்மூர்த்திகளும் ஆன்மாக்களேயென்பதும் அவர்கள் சிவாராதனமகிமையால் சிவானுக்கிரகம்பெற்று அந்த அதியுன்னதபதவிகளையடைந்து லோகவந்திதர்களாகி லோகானுக்கிரகத்தின் பொருட்டுச் சிருஷ்டியாதி முத்தொழில் நடத்துவார்களென்பதும் வேதபடிதமல்லவா? இம்மூர்த்திகள் லயோற்பத்தி காலங்களில் முறையே ஒருவரிலொருவர் ஒடுங்கியும் ஒடுங்கினமுறையே யுதித்தும் வருவரென்பதும் இந்த நியாயத்தால் அவர் தம்மிற்றாரதம்மிய முடையாரென்பதும் வேதாகம புராணாதிகளிற் பெறப்படவில்லையா? திரிமூர்த்திகளுக்கு மேலாகத்துரியமூர்த்தியொருவர் உபநிடதங்களிற் கேட்கப்படவில்லையா? அவருக்கு உமாசகாயத்துவாதியடையாளங்கள் அவ்வுபநிடதங்களிற் படிக்கப்படவில்லையா? இவரே நான்காவது பொருளும் (சதுர்த்தம்) குணாதீதரும், திரிமூர்த்தி சேவியருமாயிருந்து தமது சத்தியால் *திரிமூர்த்திகளை யதிஷ்டித்து முத்தொழில் நடாத்தும் பரமகாரணராகிய த்யேயப்பொருளாவரென்று சுருதியாதிகளில் துதிக்கப்படவில்லையா? இத்துரியமூர்த்தியே போகமோக்ஷப் பிரதாயகரென்பதும்போகமளிக்குமுறையில் தம்மைவழிபடுமான்மாக்களெண்ணியாங்கு அவரவர் பக்குவத்துக்கீடாக அவர்களை யீஸ்வரராம்படி யுயர்த்தி உலகந்தொழ நிற்கச்செய்யும் அதியுன்னத போகங்களை ஆன்மாக்களுக்குவைத்தருளுவரென்பதும் வேதாகமங்களிற்கூறும் உண்மைகளன்றோ? இங்ஙனம் பழமையாயுள்ள வேதாகம சாஸ்திர புராணாதிகளிலேயே மூர்த்திபேதம், அவர்கள் தாரதம்மியம், தவத்தாலவர்களுபர்ந்து உலகந்தொழநிற்குந் தன்மை, அவரவர் தத்துவநிலைமுதலியவைகள் நிர்ணயித்திருக்குமெனில் இப்பேதங்கள், ஒருவர்மேலொருவரை யுயர்த்திமகிழுந் துராசையால் பிற்காலத்துச் சைவர்களால் கற்பித்துக்கூறல் வழக்கமென்று அக்கடிதர் சைவர்களையிழுத்து நிந்தைகூறியது அவருக்கு நீதியாமா?

8. பிரமாணவாயிலானன்றி அபிமானங்காரணமா யவரவர் மனம்போனவாறெல்லாங் கூறுங் கருத்துகள் உண்மையுணரும் விருப்பமுடையோராற் கொள்ளற்பாலனவாமோ?

தி ன க ர ன்.

---

*பிரம்மசத்தி, விஷ்ணுசத்தி, சிவசத்திகள்.

இது வென்று சுட்டியறியப்படுவதன் றாகலானும், அவன் அன்பர்க்கு அனுக்கிரகிக்கும் பொருட்டுத்தரித்து வரும் அருட்கருணைத் திருக்கோலம் அவன் சருவ வியாபக முழுவதூஉம் இயைபுடைய தாகலானும் அஃது அவைபோல வரையறைப்படுங்கண்டப் பொருளன்று; மற்றுவரையறைப்படாது விரிந்த அகண்டப்பொருளேயாம். இவ்வாறாகலின், வாக்கு மனாதீதமான அப்பரம்பொருள் அவ்வாக்கு மனத்திற்கு எளிவந்து கோசரித்தலாற் போந்த இழுக்கொன்றுமில்லை யென்றுணர்க. அற்றன்று, வாக்கு மனத்திற்குப் புலனும் பொருளெல்லாம் அழியக் காண்டலால் அங்ஙனம் மனத்திற்கு விளங்கித் தோன்றும் அக்கருணைத் திருவுருவும் அழிதல் வேண்டும்,அழியவே விகாரமின்றி யிருக்கும் ஈசுரன் விகார மெய்தினனென்று கொள்ளப்பட்டு மாறுபாடாமெனின்; - மாறுபாடில்லை, மனத்தினாற் பற்றப்படும் உலகியற் பொருண் மாத்திரமே அங்ஙனம் அழியக்காண்டுமன்றி, அறிபொருளாய் உலகியற் பொருளைக்கடந்து செல்லும் பிரமப்பொருளும் அங்ஙனம் அழிதல் வேண்டு மென்னும் யாப்புறவு அதனாற் பெறப்படாமையின் அவ்வாறு கூறுதல் அடாதென் றொழிக. மேலும், மனத்திற்குப் புலனும் அத்துணையே பற்றி உலகியற் பொருளையும் உலகினை யிறந்து நின்ற பிரமப்பொருளையும் ஒன்றென்று கூற ஒருப்படுதல் பெரிதும் ஏதமா மென்று மறுக்க. மனவுணர்வின்கட் கோசரிக்கும் ஈசுரன் கருணைத்திருக்கோலம் அவன் சருவ வியாபக முழுவதூஉம் இயைபுடையதா மென்பதற்குப் பிட்டுவாணிச்சி பொருட்டு ஒட்டவேடங்கொண்டு எழுந்தருளிய பெருமான் றாங்கிய பிரம்படி சராசரப் பிரபஞ்சங்கள் யாண்டும் பட்ட அற்புத சரிதமே கரிபோக்கி யினிது விளக்கு மென்க; இச்சரித மெய்ம்மையில் ஐயுறவுகொள யாரும்இடம்பெறமாட்டா ரென்பது மேலே சரிதவியல் வாழாமை யுரைத்து நிறுத்தினாம்; ஆண்டுக் காண்க. அற்றேல், வாக்குமனாதீதன் என்று அவ்வாறு ஈசுரனை ஓதியது தான் என்னையெனிற் கூறுதும். பாசவழிப்பட்டுச் சீபோத முனைப்பால் ஈசுரனை யாமறிந்து வழிபடமாட்டுவே மென்று தருக்குவார்மனவுணர்வுக்குஒருவாற்றானுங்கோசரிப்பதின்றிப் பரந்துபட்ட வியாபக முழுமுதன்மையுடையனாகலின் அவ்வாறு சொல்லப்பட்டதென்க. அருள்வழிப்பட்டுச் சிவபோதமுனைப்பாற் சிவகரணங்களாய்த் திரிந்த மனத்தின் கண் முதல்வன் விளங்கியவழித் தருக்கறுந்து சலனமின்றி யின்பநுகர்ந்து கிடக்குஞ் சீவன்முத்தர்க்கு அவன் கருணைத் திருக்கோலங் கோசரமாதல் ஒருதலையாமென்றுணர்க. எனவே, வாக்குமனாதீதமான சிவபரம்பொருள் நெக்குநெக்குக் குழைந்துருகு மெய்யன்பர் திருவுள்ளத்தின்கட் கோசரிக்குமாறு பற்றிவரக்கடவதோர் இழுக்கில்லை யென்பதூஉம், இழுக்கின்றாகவே உருவத்திருமேனியிற் கொண்டு வழிபாடியற்று மன்பர்க்கு மனவொருமையுண்டாய் அத்துவிதமுத்திப் பெரும்பேறு சித்திக்கு மென்பதூஉம் பெறக்கிடந்தவா றுணர்க. இதுகிடக்க.

இனி உலகமியாங்கணும் பரந்துபட்டுக்கிடக்கும் மக்கட் பரப்பில் நாகரிக விருத்தி மிகப்பெற்றுடையோர் முதல் அநாகரிகப் பெருக்கத்தால் விலங்கினத்தோ டொப்பவைத் தெண்ணப்படும் மாக்களீறாக யார்க்கும் இறைவனுளன் என்னும் உணர்ச்சியும், அவ்வுணர்ச்சியோடு உலகத்தின்கட் காணப்படும் பொருள் வாயிலாக அவனை வழிபடுதல் வேண்டுமென்னும் மனவொருமையும், அவ்விக்கிரக வழிபாட்டி னின்றியமையாமைக் கடப்பாடும் இயற்கையிலேயே அமைந்து கிடக்கு முண்மை ஒருசிறிது காட்டி ஈசுரனை உருவத்திருமேனியிற் கொண்டு உபாசிக்கு முறையேதான் பொருத்தமாமென்று வலியுறுப்பாம்.

நாகரிக விருத்தியுடையரராகாதமாக்களெல்லாம் தமக்குந் தம்மைச் சார்ந்தார்க்கும் அச்சம், துக்கம், சுகம் முதலியன நிகழ்தற் கேதுவாகப் புறத்தே தோன்றும் உலகியற் பொருள்களையெல்லாங் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபாடு இயற்றிவருகின்றார். ஆகவே, தமக்கு உறுதுயர் நீக்கி நலம்பயப்பதாக அவர் தாங்கருதிய புறப் பொருளையே ஈசுரதானத்தில் வைத்து உபாசிக்கக் காண்டலாலே, அவர்தங் கருத்துவகையால் அவையும் ஈசுரோபாசனையாய் முடிந்திடுதற்கு ஓரிழுக்கில்லை. நாம் சுதந்திரரல்லோம் நம்மினும் வல்லதான பிறிதோர் பொருளையே சார்ந்து நிற்கும் பரதந்திரமுடையோமென்னும் உணர்ச்சி நிகழப்பெற்றுச் செய்யும் வழிபாடெல்லாம் எத்துணை யிழிந்தனவாயினும் அவ்வவர் பக்குவ வேறுபாட்டால் அவையும் பொருத்தமுடையனவேயாம். அது பற்றி அவை எள்ளற்பாலனவல்ல. மற்று அவ்வுணர்ச்சியின் அருமைப்பாடும் அது முறை முறையே முதிருமாறும் உலகமியாங்கணும் அஃதொன்று தானே வேறு வேறாய் நிகழுமாறும் பிறவும் நன்றாராய்ந்துகோடல் சமயப்பொருட் பொதுமை யுணரும் வேட்கை யுடையரான தத்துவஞானிகளுக்கு இன்றியமையாத கடமையாம். இங்ஙனம் அநாகரிக மிகவுடையரான சிலமக்களின் சமயநிலையும் பிறவும் ஒருசிறிது காட்டிப் பின் அவர் செய்யும் விக்கிரகாராதனையை எடுத்து விதந்து தருக்கிப்பாம்.

ஆஸ்திரேலியாக்கண்டத்தி லிருக்குமாக்கள் உலகசிருட்டி, உலகவியற்கை, சமயவியல்பு முதலியவற்றை உணரு முணர்ச்சியில் ஏனை யெல்லாரினுங் கடைப் பட்டவராவர். அவர்க்குச் சிருட்டிகர்த்தா ஒருவனுளன் என்னும் அறிவு இன்றாம். ஆயினுந் தீங்கு செய்யும் பேய்களுளவென்றும் அவை இரவிலே காணப்படுமென்றும் உரையா நிற்பர். அவற்றால் நோய்வந்தவிடத்து மந்திரவாதிகளை அழைத்து அவராற் சடங்குகள் பலவியற்றி அதனைக் கழிப்பிக்கின்றார். அம்மந்திரவாதிகள் தெய்விகத்தன்மைகைவந்தோரெனவும், அது தம்முன்னோர் வழிவருகின்றதெனவும், அவர்தாமே ஆகாயத்தின் கண் இயங்கல் கூடுமெனவும், காற்று மழை இடி மின்னன் முதலாயின வெல்லாந் தம் ஆணை வழி நிற்பனவா மென்றுங் கூறுநிற்பர். இவ்வாஸ்திரேலிய நாட்டார் கனவில் நிகழ்வன வெல்லாம் உண்மை யாமென்றும், தாமுறங்குங் காலத்தே தஞ் சீவன் புறம்புபோய் மற்றைச் சீவர்களைக் காணுமென்றும், சில உலகியற் பொருள்கள் தாமே உற்பத்தியாய் அவ்வாறான அச்சில ஏனையவற்றை உண்டுபண்ணுகின்றன வென்றும், மேகங்களிடையே வசிக்கின்ற தந்தை ஒருவன் அவன் மூன்று குமாரர்களுடையான் அவன் எல்லாவற்றையும் படைக்கின்றானென்றும், ஒருபெரும்பாம்பு எல்லாவற்றிற்குங் காரணமா மென்றும், சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரங்களெல்லாம் ஒருகாலத்து இப்பூமியில் வசித்த உயிர்ப் பொருள்களே யாமென்றும் உரைக்கின்றார். சடிதியில் நிகழும் மரணங்களெல்லாம் தமக்குப்பகைவராயினர் செய்யுஞ் சூனியத்தால் வருகின்றன வென்று கொண்டு அங்ஙனஞ் செய்தோரைத் தெரிந்து கொல்கின்றார்; அவர் அவரைத் தெரியுமாறு: இறந்தவன் புதைகுழியைச் சுற்றிய நிலத்தை வட்டமாய்ச் சமன்செய்து வழுவழுப்பாக்கி வைத்துப் போவர். மற்றைநாள்வந்து காணும்போது யாதேனும் ஒருபிராணியின் அடிச்சுவடு ஆண்டுக் காணப்படுமாயின், அச்சுவடுகிடந்த திசை நோக்கி யிறந்தவனுக்கு உரிமைச்சுற்றத்தான் ஒருவன் சென்று அங்குள்ளாரோடு உறவாடி, அவர்க்குத்தான் கொடுக்கும் உணவை அவர் உண்ணுகின்றகாலையில் எவன் இருமுகின்றானோஅவனே கொன்றவ னெனத் தெரிந்து அவனைப் பழிக்குப்பழிவாங்கித் திரும்புவான். அவர்கள் ஒருவன் இறந்த பின் வெண்ணிறமடைகின்றான் என்கின்றார்கள். அவர்களில் ஒருசிலர் பிணத்தை நிலத்திற் புதைக்கின்றார், ஒருசிலர் மரத்தின்மேலதனை வைக்கின்றார், ஒருசிலர் எரித்து விடுகின்

றார். அவர்கள் துக்கங்கொண்டாடு மிடத்து வெண்ணிறமுள்ள களிமண்ணை உடம்பெங்கும் பூசிக்கொள்ளுகின்றார். இறந்தவர் தகுதிக்சேர்ப்பப்பாட்டுக்கள்பாடுகின்றார். இறந்தவர் ஆன்மா உயிரோடிருப்பவர் தேகத்திற் புகுதுகின்ற தெனவும், அது வானுலகிற் சென்று மண்ணுலகைக்காணு மெனவும் பிறவு முரைப்பர்.

இனித் தாஸ்மானியா நாட்டிலுள்ளோர் மறுமை ஒன்றுண்டென்றும், தாமிம்மையிற் பெறநினைந்தவெல்லாம் அம்மறுமையிற் பெற்றுக் கழிபேரின்பநுகர்தற்கா மென்றுங் கூறுவர். அவருட் சிலர் தாமிறந்தபின் நட்சத்திர மண்டலஞ் செல்வதாமெனவும், சிலர் தம்பூர்வீகர் இருக்கும் தீவொன்றிற் செல்வதாமெனவும், ஆண்டு வெண்ணிற முடையராய் மாறுதல் சித்திக்கு மெனவுங் கூறுவர். அவர்கள், குகையினுங் காட்டினுந் தீங்கு செய்யும் பேய்கள் உளவென நம்புதலுடையர். அவர்கள் இரவில் இயங்கார். இறந்தவர் புதைகுழியைச் சுற்றிச் சமாதி எழுப்புவர். அல்லது, இறந்தவர் தம் உறக்கத்திற் போரியற்ற ஓர் வல்லையம் வைப்பர். இறந்தவர் மனைவிமார் தலையைச் சிரைத்துக் களிமண் அப்பிக் கொழுப்பையுங் கரியையுங் குழைத்து முகத்திற்பூசிக் கூர்ங்கற்களால் உடம்பைக் கிழித்துக் கொண்டு அழுவர்; புதை குழியிற் பூவும் பெண்களின் சிரைத்தமயிரும் எறிகின்றார்கள். இறந்தவர் எலும்புகள் சிலவற்றை மூட்டையாகக்கட்டிக் கழுத்தில் தொங்கவிட்டுக் கொள்வார்கள். தஞ்சினேகரினிறந்தவுயிர் தம்மை வருத்தவும் வாழ்த்தவும் வருமென நம்புதலுடையர்.

இனிப் புதுக்காலி டோனியா தேசத்திலிருக்கும் மக்கள் முன்னையோரினுஞ் சிறிது சமயவுணர்ச்சி மிகப்பெற்றுடையராவர். அவர்கள், இறந்தொழிந்ததம் முன்னோரை ஒருவிதமான தெய்வமெனக் கொண்டு பராவுகின்றார்கள். அவர்களில் தலைவனாயிருப்போன், இறந்தோரைத் தெய்வமாக வழுத்துங் காலங்களிற் குருத்துவம் மேற்கொண்டு "அன்புள்ள தந்தையே! உனக்காக இங்கே சிறிதுணவு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது; அதனை உண்டு அதன் பொருட்டாக எம்மீது அன்புகூர்ந்திடுக" என்று பிரார்த்திக்கின்றான். இச்சடங்கு செய்து கழிந்ததும் விருந்தியற்றலுங் கூத்தாடுதலு முண்டு. சீவன் தேகத்தை விட்டுப்பிரிந்ததும் அது தீவின் றெற்குமுனைசென்று கடலிற் குளித்து நீந்திச் சீவர்கள் கூடியிருக்கும் **உமத்மஸ்** என்னு மிடத்திற்குச் செல்லுகின்ற தென்றும், ஆண்டுச் செல்லலும் அங்கு நல்லவர்கட்கென்றுந் தீயவர்கட் கென்றும் இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்ட இடங்களி லொன்றிற் செல்கின்ற தென்றுங் கூறுகின்றார். முத்தியுலகென்பது அபரிமிதமான செழுஞ்சுவை யுணவு தொகுக்கப்பட்டிருக்கு மிடமா மென்றுங் கூறுகின்றார். ஐந்து மாதத்திற்கு ஒருதரம் இரவில் இறந்தோர்க்குத் திவசஞ் செய்கின்றார்கள். அப்போது குவியல் குவியலாக உணவு சேகரிக்கின்றார்கள். கிழவருங் கிழவியரும் மலைக்குகைகளில் ஒளிந்து கொண்டு, புறத்தேதிவசஞ் செய்து ஆரவாரிக்கும் இளைஞருக்கு இறந்தோர் ஆவிகள் போலத்தம்மைக்காட்டி அவர்க்கு நம்பகம் வருவிக்கின்றார். ஈசுரனை உபாசிக்குங் காலையில் பகைவரெறியும் வல்லையங்களைத் தாம் இனிதுகாணும்பொருட்டுக் கண்ணுக்கு ஓர் கடவுளையும், பகைவர் வருஞ் சத்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டுக் காதுக்கு ஓர் கடவுளையும் வழுத்துகின்றார். புதுக்காலிடோனியா தேசத்திலுள்ள தன்னு எனும் ஊரில் விக்கிரங்களில்லை யாயினும், சனங்கள் ஆலமரத்தோப்புகளைப் பரிசுத்தமுடைய இடமாக நினைந்து ஆண்டுத்தூய்மையுள்ள கற்களை நிறுத்தி வணங்குகின்றார்கள். **மாலிகோலா** புது **ஈபிரீட்ஸ்** என்னு மூர்களில் ஒவ்வொருசிறுகிராமத்தினும் பரிசுத்தமான வீடுகளில் வண்ணந்தீட்டி ஆடவரைப்போல் உடையிட்ட பதுமைகள் மூன்று

நான்கு நிறுத்தி வழிபாடு செய்கின்றார். எல்லாத் தெய்வங்களுந் தீதுசெய்யுந் தன்மை யுடையன வென்கின்றார். மந்திரமுஞ் சூனியமும் எல்லாராலும் நம்பப்படுகின்றன. அவர்களில் தலைவோன் இறந்து பட்டால் அவன் புதைகுழியின்மேல் கணை, வல்லையம், மண்வெட்டி முதலியவற்றைச் செங்குத்தாய் நிறுத்தி அலங்கரித்து வைக்கின்றார். பிணத்தின் கைவிரல் கால்விரல்களை ஞாபகார்த்தமாக நறுக்கிக் கொண்டு போய்ப் போற்றிவைப்பர். புதைகுழியிற் பாய்விரித்து அதிற்பிணத்தைக் கிடத்தித் தலைதவிர மற்றை யுறுப்புக்களைப் புதைத்து விடுகின்றார்; பத்துநாட்கழிய இறந்தோன் சினேகிதர் சிலர் போந்து தலையைத் திருகிக்கொண்டு போய்ப் போற்றிவைக்கின்றார்; சிலர் பற்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டுபோய் அவ்வாறு செய்கின்றார்; மண்டை ஓட்டையும் அங்ஙனஞ் செய்தலுண்டு.

இனிச் சாலமன் தீவுகளிலுள்ளோர் இறந்தோர் ஆன்மாக்களையே பெரிதெடுத்துப் போற்றி வழிபடுகின்றார். முக்கியமாய் மூதாதைக்கு முன்சென்றோரை அங்ஙனம் வழிபடுதலில்லை. சாதுமலர் இறந்துபட்டால் அவர் அருகேயுள்ள ஓர் தீவில் ஓர் குறிப்புமின்றி அலைந்துகொண்டிருப்பரெனவும், சிறந்தோர் இறந்துபட்டால் அவர் தம் நண்பர்பக்கத்தே யிருந்துகொண்டு அவர் வேண்டியபோதெல்லா நன்மை செய்வரெனவுங் கூறுநிற்பர். தந்தை மகற்குரைப்ப வருகின்ற உபாசனைப்பண்களை முணுமுணுவென்று சொல்வர். மந்திர சூனியங்களை நம்புகின்றார். சுறாமீன் அவராற் பெரிதுங் கௌரவிக்கப்படுகின்றது. மரங் குடைந்து செய்த வீடுகளைப் பரிசுத்தமுடைய இடமாக வெண்ணி அங்கு மரங்களில் ஈர்ந்து செய்த பேய்வடிவங்களைத் தாபித்து வழிபடுகின்றார்.

இனிப்புதுச் சீலண்டு தேசத்தில் **மாரிஸ்** என்னு மூரிலுள்ளோர் ஓர் கூடையில் வேர்களையிட்டு உயரத்தூக்கி அஃது ஈசுரவுணவாமென்றும், அது நல்லதானிய விளைவைக் கொடுக்கு மென்றுங் கூறுகின்றார். அவர்களில், தலைமக்கள் தைவிகமுடைமையால் தேவர்கள் கருத்தைத் தமக்கு வெளியிடுவரெனச் சொல்வர். ஐரோப்பிய பாதிரியா ரொருவர் இத்தீவுக்குச் சென்று அங்கு அவர்களிற் றலைவனை குருவைக்கண்டு பேசுகையில், அவன் "என்னை மனிதனென்று நினையற்க, நானிம்மண்ணுலகிற் பிறந்தேனல்லேன், நான் வானுலகினின்று வருகின்றேன், என்முன்னோ ரெல்லாரும் ஆண்டுள்ளார், அவர்கள் தேவர், நான்திரும்பவும் அவர்களிடத்துச் செல்வேன்" என்றுரைத்தனனும். **மாய்** என்பவர் அவர்களிற் பூர்வீகப் பெரியோராம்; அப்பெரியவர் தாமிருக்குந் தீவைக்கடலி விருந்து தூண்டிலா னிழுத்து விட்டனராம். தெய்வத்தன்மை யடைந்ததம் முன்னோர் ஆன்மாக்கள் பல்லிசிலந்தி பறவைகளாக இங்குவருகின்றனவென நம்புகின்றார். மேலும், ரங்கியும் பப்பாவும் அல்லது வானும் மண்ணும் ஆறுபுதல்வரையுந் தந்தையரையும் தந்தனர்; அவை : மக்களும் யுத்தமும், பயிரின்றிப் பெறும் உணவும் மீனும் ஊர்வனவும், காற்றும் புயலும், பயிரிடப்படும் உணவும், காடும் பறவையுமாம்; இத்தெய்வங்கள் செய்த சதியாலோசனையால் வானும் நிலனும் பிரிந்து போயினவென்று புராணகதையுஞ் சொல்லுகின்றார்கள். தீயகருமங்கள் செய்வோர் இவ்வுலகத்தே ஒறுக்கப்படுகின்றன ரெனவும், அங்ஙனம் ஒறுப்போர் தெய்வத்தன்மையுடைய தம்முன்னோ ராமெனவுங் கூறுகின்றார்.

இதிற் **தங்காத்தீவு** களிலுள்ளோர் முன்னையோரினுந் திருந்திய சமய வுணர்ச்சியுடையர். அவர், சிறந்த கடவுளருள ரென்றும், அக்கடவுளர் அவ்வவர் செய்திறங்கட்கேற்பப் புண்ணிய பாவங்களை வகுக்கின்றன ரென்றும் கூறுகின்றார். அவர்கள் ஆன்மா

வொன்றுண் டென்றும், மக்களெல்லாருந் தேவவுலகத்தி லிருந்து வந்தாரென்றுங் கூறுவர். அவர்கள் கடவுளருக் கெல்லாந் தனித்தனி ஆலயங்களும், தனித்தனி குருமார்களும் உண்டு.

இனிச் சாமோன் தீவுகளிலுள்ளோர் எண்ணிறந்த கடவுளரை வழிபடுகின்றார். ஒவ்வொருவரையுங் காப்பாற்றுகின்ற தனித்தனி தேவரும், ஒவ்வொருகிராமதேவர்களும் உண்டு. அக்கடவுளர் பெயர்கள் அவர்கள் பாஷையில் 'விரைந்துசெல்வோன்' 'தூய்மையுடையோன்' 'அழிவு' 'ஆகாயக்கடவுள்' என்னும்பொருள் தருகின்றன. அத்தேவர்கள் மிருகங்களாகவும் வானவில்லாகவும் எரி மீன்களாகவும் வருகின்றன ரெனநம்புகின்றார். கல்லாற் செய்தமழைக்கடவுளைவணங்குகின்றார், மழைமிகுந்துவிட்டால் அக்கற்பதுமையை நெருப்பில் வீழ்த்தி வறட்டுவர்கள், மழையில்லாவிடின் அதனையெடுத்து நீரில் நனைப்பார்கள்

இனி எர்வீந் தீவுகளிலுள்ளமக்கள் இவ்வுலகந் தேங்காயோடு போலிருப்பதெனவும், அதனத்துக்கு மேல்திறப்பில் தாம் வசிப்பதாகவும், அதன் அடிப்படையில் தடித்த தண்டுண்டென்றும், அது பெரியதோர் பேய் என்றும், அஃதிருக்கும் இடத்திற்குச் சிறிதுமேலே 'உயிர்' என்னும் மற்றோர் பெரும்பேய் உளதென்றும், அதற்குமேலே 'நெடுநாள் வசிப்போன்' எனுந்தடிப்பேய் பிறிதொன்றுண்டென்றும், இம்மூன்று பேய்களுமே உலகைத் தாங்குகின்றனவென்றும், இந்தத் தேங்காய் நடுவில் பெண் பேய் ஒன்றிருக்கின்றதென்றும், அது படைத்தற் றொழிலை நிகழ்த்துகின்றதென்றும் உரைக்கின்றார். ஒருநாள் அப்பெண்பேய் தன்வலது விலாவெலும்புகளி லொன்றைப் பிடுங்கி யெடுத்து அதனை மனிதனுகப் பிரதமசிருட்டி செய்தனள். இன்னுமிவள் இடவலப் பக்கங்களிலிருந்து எல்லாவற்றையும் படைத்தனள். இவர்கள் கூறும் புராண கதைகளெல்லாம் கிரேக்கர் கூறுவனவற்றோடு ஒத்தொழுகுகின்றன. பறவைகளும் மீன்களும் ஊர்வனவும் பூச்சிகளும் குருமாரும் முதலியன தேவாவதாரங்களாகவும்தேவதூதர்களாகவுங் கருதப்பட்டன. அவர்கடவுளை 'ஐயோ' என்று அழைக்கின்றார். அச்சொற்பொருள் மரத்தின் உள்ளீடு என்பதாம். மரத்தினுள்ளகடுபோல் மனிதனோடியைந்து நிற்றலாற் கடவுளை அவ்வாறு வழங்குகின்றார். நாணற்புல்வேய்ந்த குடிலினுட் புகுந்தால் மேளத்தினோடுபோன்ற உருவத்துடன் ரங்கோ எனும் வடிவம் நிற்கும்; அதனையடுத்து மேட்டரோ என்பதன் வடிவமிருக்கும்; அதனையடுத்துப் பதினொரு பதுமைகளிருக்கும். இவர்கள் நன்றாய்க்கடைந்து திரட்டிய பதுமைகளை வழிபடுதற்கு இயற்றிக் கொண்டார்கள். இன்னுமிச்சாதியார் செய்யுஞ் சவக்கருமங்களும் பிறவும் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்; விரிந்த நூல்களிற் கண்டு கொள்க; ஆயினும் அவர்கள் முற்காலங்களில் மனிதரைப் பலியிட்டு வந்தார்களென்பது மாத்திரம் ஈண்டுக் குறிக்கொளல் வேண்டும்.

இனிச்சோசைடித் தீவுகளிலுள்ளோர் அனேக தெய்வங்களை உபாசித்து வருகின்றனர். அவைகளிற்சில போர்க்கடவுள் சமாதானக் கடவுளாகவும், ஏனைச் சில மக்கட்குந் தேவர்கட்கும் இடைநின்று தூதுபோவன வாகவும், மற்றுஞ் சில ஆரோக்கியந் தருவனவாகவுங் கொண்டு வழுத்தப்படுகின்றன. பலவேறு வகைப் படநிகழ்த்தும் விளையாட்டுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வோர் கடவுளுண்டென்று கருதி அவ்விளையாட்டுகள் தொடங்குங்காலும் நிறுத்துங்காலும் அவற்றைப் பூசிக்கின்றார். அதற்கென்றே நியமிக்கப்பட்ட ஓர் தெய்வத்தின் ஆணைவழி நின்று பூகம்பங்களுண்டாகின்றனவென்றுமுரையா நிற்பர். மீன்களும் பறவைகளுங் கூட இவர்களாற் றெய்வங்களென்று கொள்ளப்படுகின்றன.

ஆமைமிகப் பரிசுத்தமுடைய தென்றெடுத்து ஆலயத்தினுள் அக்கியிலதனைச் சமைத்து அதனில் ஒருகூறு விக்கிரகத்திற்கு நிவேதிக்கின்றார்கள். தம்மிற் றலைவோருங்குருமாரும் இறந்தொழியின் அவர் ஆன்மாக்கள் சில வேறுபாட்டுடன் அவர்களால் வழுத்தப்படுகின்றன. பிரசித்தியடைந்தவெவ்வொருவரான்மாவுக்கும் ஒவ்வொருவிக்கிரகங்கள் நிலத்தின் மேலுயர்த்திக் கட்டப்பட்ட வீடுகளில்அமைக்கப்படுகின்றன. அவர்கள், மறுமையுண்டென்றும், அக்காலத்து ஓரான்மாவானது மற்றையான்மாக்களாற் செலுத்தப்பட்டு இருளிற் செல்லுகின்றதென்றும், ஆண்டது முறைமுறையேதேவர்களால் உண்ணப்படுகின்றதென்றும், அங்ஙனம் உண்ணப்படாதொழிந்தசிலஅத்தேவர்களைப்போற்றெய்வத்தன்மையுடையவாகின்றனவென்றுங் கூறுகின்றார். ஒருமலைக்குப் பக்கத்தே மிகவழகிதான ஓர் முத்தியுலகுண்டென்று நினைக்கின்றார். ஆயினும், இவ்வுலகு நல்லோரான் மாத்திரம் பெறப்படுவதெனவாதல், இவ்வுலகத்தின்கணியற்றிய கருமங்களின் பயனை மற்றையுலகில் நுகரவேண்டுமெனவாதல் அவர் கொள்வதில்லை. ஒருவிக்கிரகந் தமக்கொன்று செய்யுமாறு வேண்டித் தாஞ்செய்யும் பூசனைகட்கேற்பத் தாம்விரும்பியது பெறப்படாதாயின், அவர் அவ்விக்கிரகத்தினை வீசியெறிந்து அவ்விடத்தில் தாம் வேண்டுவ தொன்றை நிறுத்துவர். இன்னும் இவர் ஒழுக்கங்கள் விரிப்பிற் பெருகும்.

இனிச் சாண்ட்விச் தீவுகளிலுள்ளோர் ஆண்டுள்ள எரிமலைகளாற்றும் நுக்ருந்துன்பங்களை நினைந்து அவ்வெரிமலைகட்கு அதி தெய்வமொன்றுள தென்றும், அஃதெவற்றினும் பெரிதான மான்மிய முடைய தென்றும் உரைத்து அதனை உபாசிக்கின்றார். விக்கிரகங்கள், ஆலயங்கள், அரசன், அவன் பெயர், குருமார், அரசன் குரு, இவர்களுடைய சுதந்திரப் பொருள்கள், ஓர் விக்கிரகத்தின்கட் பத்தியுடையரான அடியவர் இவரெல்லாம் டபு என்னும் பரிசுத்தமுடைய ரென்று சொல்லுகின்றார். வேள்வியிற் றேவர்க்கு அவியாகக் கொடுக்கப்பட்ட பன்றி கோழி ஆமை முதலிய வற்றின் இறைச்சியும் தேங்காய்களும் பெண்மக்களுண்ணப்படா வென்று விலக்கியிருக்கின்றார். வேனின் முதலான சிலபருவங்களும் அவர்களாற் பரிசுத்த முடையன வென்று கொள்ளப்படுதலால், ஐந்து முதல் நாற்பது நாள் அப்பருவங்கழியுந்துணையும் அவர் ஒன்றுஞ் செய்வதில்லை; எல்லா நெருப்பும் விளக்கும் அவிக்கப்படுதல் வேண்டும், படகுகள் நீரிற் செலுத்தப்படா, யாருந் தலைமுழுகல் கூடாது, ஆலயத்திற் பூசிப்போ ரொழிய மற்றையோர் வெளிவரக் கூடாது, நாய்குரைக்கக் கூடாது, பன்றி உருமப்படாது, சேவல்கூவுதல் கூடாது. அக்காலத்திற் பன்றி நாய் முதலிய வற்றினுடைய வாய்கள் கட்டப்படுகின்றன. அரசருங் குருமாரும் எதனையுந் தொடுதல் கூடாது, பிறரால் அவர் உணவு ஊட்டப்படுவர். இந்நியதி பிழைத்துச்செய்வோனுக்கு மரணதண்டனை விதிக்கின்றார்கள்.

இனி இவ்வாஸ்திரேலியாக் கண்டத்திலுள்ள பிஜிறர் என்னு மற்றோர் சாதியார் மறுமையுண்டென்றும், அது மனிதருக்கே யன்றி மிருகங்கள், புற்பூண்டுகள், வீடுகள், கருவிகள், படகுகள் முதலிய வெல்லாவற்றிற்கு முளதென்றுங் கூறினர். மனிதருக்கு இருவேறுருவிகள் உளவெனவும், அவ்வற்றுள் ஒன்றான அவன் நிழல் ஏட்ஸ் என்னுமிடத்திற்குப்போவதெனவும், நீரிற்றோன்றும் பிரதிபலன மற்றோர் உருவம் அவனிறக்குமிடத்தேவசிப்ப தெனவுமுரைத்தார். அவர்கள் பகைவரை வெல்வதெல்லாம் நரமாமிச பக்ஷணவிருப்புடைய அவர் தெய்வத்திற்கு நரபலியிடுதலான் மாத்திரம் வருமென்று அவர்குருமார் வற்புறுத்திக்கூறுதலால் இந்தச்சாதியார்மாட்டு நரபலி விசேடமாய் நிகழ்ந்தது. அவர்களிற் றலைவராவார்தம் மனைவியரை வெட்டிப் பலியிட்டனர். அவர்களுக்கு

அச்சத்தை விளேப்பனவெல்லாம் தெய்வங்களாக வழிபடப்பட்டன. அவர்களுடைய தெய்வங்களில் ஒன்றுக்கு எட்டுப்புயங்களும் ஒன்றுக்கு எட்டுவிழிகளும், ஒன்றுக்கு எண்பது வயிறுகளும் உண்டு. இவர்திறம் இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இனிப்புதுக்கினியாவில் டோரிஎன்னுமூரிலுள்ள பாபுவர் என்போர் ஒவ்வொரு வீட்டினுள்ளிருப்பதாயும், ஒழுங்கின்றிச் செதுக்கப்பட்டதாயும், பதினெட்டடி உயரமுள்ளதாயுமுள்ள கார்வர் என்னும் விக்கிரகத்தை ஆராதித்துவருகின்றனர். அவ்விக்கிரகத்தினெதிரே சப்பாணிகொட்டியிருந்துந் தலேமேற்கைகுவித்துந் திரும்பத்திரும்ப வணங்கியுந் தங்குறைகளே அச்சமயங்களிற் சொல்லிக்கொண்டும் ஒழுங்காய் அதனே வழிபடுகின்றனர்கள். குழந்தைகள் பிறக்கும்போதும், மணஞ்செய்யும்போதும், சாக்காடுநிகழ்ந்தவிடத்தும் அவ்விக்கிரகம் வந்திருத்தல்வேண்டுமென நினேக்கின்றனர்கள். பீடிஷ் என்று சொல்லப்படுவனவாகிய செதுக்குப் பிரதிமைகள் பலவைத்திருக்கின்றனர்கள். அவைகள் பெரும்பாலும் ஊர்வனவற்றின் வடிவங்களேயாம்.

இனிப்போர்னியோ தீவுகளிலுள்ளோர் பிரதானமாகக்கொண்டு வழிபாடியற்றுங் கடவுள் படவா என்னும்பெயரினதாம். இச்சாதியார் முன்னொருகாலத்து ஜாவான் என்னுஞ் சாதியாரோடு சம்பந்தமுடையராயிருந்தாரென்பது இவர் தெய்வங்களின் பெயரானும் வழக்கவொழுக்கங்களானும் இனிது துணியப்படும். இவர்கள் எண்ணில்லாத பிசாசங்களே வழிபடுகின்றனர். அவைநல்லனவென்றுந் தீயனவென்றும் பகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அவர்களிடும் அடியுறையிற் பெரும்பாகம் தீயவற்றிற்குச் செல்கின்றனவாம். நோய், துரதிஷ்டம், சாக்காடுமுதலியனவெல்லாம் இவைகளா லுண்டாகின்றனவென்றுஞ் சொல்லுகின்றனர். சிலபருவங்களிற் பிசாசங்களோடு இரகசியமாய்ச் சம்பாஷிக்கும்பொருட்டுக் காடுகளுக்குச் செல்லுகின்றனர். இவர்கள் வழிபடும் போர்த்தெய்வங்கள் கொடுந்தோற்றமுங் குரங்குபோற் சிவந்த உரோமமுமுள்ளனவென்று கூறுநிற்பர்.

இனி மலகசி என்போர் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினும் வேறுவேறும் விக்கிரகங்கள் பலவுடையர். அவைகளிற் பெரும்பாலன மானுடவடிவமும், சிறுபாலன வடிவமில்லாத முழுமுதற்பிண்டங்களுமாம். பாம்புகள் கடவுளரான் நியாமகஞ் செய்யப்பட்ட தலேவரென அவற்றை மிகவினயமாய் வணங்குகின்றனர்கள். முதலேயையும் அவ்வாறே மடமையாற் பத்திசெய்கின்றனர்கள். இறந்தவர்கட்குப் பலிதரும் வேள்வித்திண்ணேகள் மலேகளின்மேற் காணப்படுகின்றன.

இதுவரையில் ஆஸ்திரேலியாக்கண்டத்தார் சமயவரலாறு ஒருவாறு சொல்லப்பட்டது. இனி ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்திலுள்ளோர் சமயப்பெற்றிமையும் ஒரு சிறிது காட்டுவாம்.

ஆட்டன்டாட் என்னுஞ்சாதியார் கடவுளொருவ ருண்டென்றும், அதன்பெயர் ஈட்ஜீபிப் என்பதாமென்றும், அஃதிறந்தோர் புதைகுழிதோறும் வசிக்கின்றதென்றும் உணர்க்கின்றனர். அவர்களுள் ஒருவர் புதைகுழியின்பக்கத்தே செல்லும்போது அதன்மேல் தம்பத்திமைதோன்றக் கல், செடிமுதலியவற்றுளொன்றை எறிந்து தம்மை இரட்சிக்கும்படி பிரார்த்திக்கின்றனர்கள்.

இனித்தமராஸ் எனப்படுவோர் பூர்வகாலத்தின்தொடக்கத்திலே ஒருமரம்இருந்ததென்றும், அதிலிருந்துதமராஸ், ஆடுமாடுகள் முதலானவெல்லாம் உற்பத்தியாயினவென்

றும் கூறி மரங்களைப் பயபத்தியோடு பாராட்டுகின்றார்கள். இறந்தோர் ஆன்மாக்கள் தம்மியற்கைவடிவம் ஒழித்து நாய்வடிவத்தோடு வருகின்றனவென்று சொல்லுகின்றார்கள்.

பிதுவானஸ் என்போர் மரத்தானும் களிமண்ணானுஞ் செய்யப்பட்ட விக்கிரகங்களை வழிபட்டு அதனாற் றமக்குத் தெய்வத்தன்மை சித்திப்பதாகவுணாக்கின்றார். இனிக் **காப்பிரிகளென்போர்** முதன்முதலுள்ளோன் ஒருவனுளனென்றும் அவன்பெரியதிற் பெரியோன் என்றும் உணையாநிற்பர். தம்முன்னோர் ஆன்மாக்கள் பாம்புடன் கலக்கின்றனவென்றுணைத்து அவற்றைப்பெரிது போற்றுகின்றார்கள். செல்வப்பெருக்கமுற்று வாழ்வதெல்லாந் தம்முன்னோர் அருளால் வருகின்றன, வறுமையுறுதலெல்லாம் அவர் கோபத்தினால் வருகின்றனவென்றும், தம்வழிவருவோரையெல்லாம் அவர் பாதுகாத்து நிற்கின்றனரென்றுங் கருதி அவர்க்கு மிருகங்களைப்பலியிடுகின்றார்கள்.

இனி ஆப்பிரிக்காவின் கீழ்ப்பாகங்களிலுள்ளோர் மேலான பொருள் ஒன்றுளது, அதன்பெயர் **மூலுங்கு** என்பதாம், அஃது இடி, விண், நோய்செய்வது என்பனவாக விவரிக்கப்படுகின்றது என்றுகூறுகின்றார். தம்முடைய உறவினர், நண்பர், ஆடுமாடுகள் முதலியவற்றைக் கொல்லுதலால் அந்தப் பழிக்குப் பழிவாங்க அக்கடவுளைக் காணுதல் வேண்டுமென விரும்புகின்றார். இறந்தோர் ஆன்மாக்கள் தமக்குக் கனவில் விளங்கித் தோன்றுகின்றன, அவற்றுள் நல்லன மருந்து, கள், உணவுமுதலியன கொடுத்தலாற் சாந்தமடைகின்றனவென்று கூறுகின்றார்.

இனிப் **பாலண்டா** சாதியார் ஒருகொம்பில் மனிதர் தலையைக் கட்டித்தூக்கியும், கல்லானுங் களிமண்ணினானு மியற்றப்பட்ட சிங்கம், முதலைமுதலியவற்றின் வடிவங்களமைத்தும் அவற்றைவழிபடுகின்றார். இவற்றிற்குப் பலியிடுதலால் வருங்கால உணர்ச்சி உண்டாமென்று நினைக்கின்றார்.

இனி இக்கண்டத்தின் மேற்பாகங்களிலுள்ள நிகிரோவர் காற்றுக்குப் **பீட்டிஷ்** என்னும் ஓர் உருவும், இடிக்கொன்றும், ஆற்றுமீன் கடல்மீன்கட்கு ஒவ்வொன்றும், காலில் முள்தையாதிருக்க ஓர் உருவும், காட்டுமிருகங்கள் தீதுசெய்யாதிருக்கவென்று ஓர் உருவும், அசௌக்கியம் வராதிருக்கவொன்றும், நல்லதிஷ்டத்திற்கொன்றும், கண்கள் தெளிவாயிருக்கவுங் கால்கள்வலிவாயிருக்கவும் நயமாய் விலைப்பொருள்கொள்ளவும் ஒவ்வொன்றும் வைத்து வழிபடுகின்றார்கள். ஒருவன் ஏதாவதோர்குற்றஞ்செய்தல் வேண்டினனையின் தான்வழிபடும் **பீட்டிஷ்** உருவத்தை மூடிவைத்து அஃதறியாதென்றெண்ணிச் செய்கின்றான். அவ்வுருவம்மனித வடிவத்தையாதல் மற்றைப்பிராணிகளின் வடிவத்தையாதல் குறிக்க வேண்டுமென்னும் நியதியில்லை. சாதாரண ஓர் உருச் சிவந்ததுணியாற் சுருட்டிச்செய்யப்பட்டதாயிருக்கும். கிராமங்களிலிருக்கும் உருக்கள், உடம்பெல்லாம் இரும்புத்துண்டுகள் பறவைச் சிறகுகள்பழங்கந்தைகள் முதலியன ஒட்டிச்செய்யப்பட்ட மனிதவடிவங்களாம். அவற்றுட் சிலஎருமைமயிர் அழுக்கேறிய கந்தைகள் முறுக்கியவளார்களானுஞ் செய்யப்படுகின்றன.

இன்னும் அம்மேற்பாகங்கள் சிலவற்றில் **இம்புரி** என்னுந் தெய்வோபாசனையானது காணப்படுகின்றது. ஒருமரம் ஆறுமுதலியனவும் அப்பெயர்பெறுநிற்கும். ஒவ்வோர் ஆடவரும் பெண்டிரும் ஒவ்வோர் இம்புரிஉருக்கள்வைத்திருப்பர். கட்டகாலம், நோய், அபாயம் நிகழுங்காலங்களில் அவைகட்குப் பலியிடுகின்றார்கள். இந்த உருக்கள் வைக்கப்பட்டிருக்குங் குடில்களில் நுழைந்தால் ஆண்டுமானுடவடிவமாக வைக்கப்பட்ட ஓர் உருவும், அதனெதிரே நிலத்திலூன்றிய பிரின்றீவர்த்தியும் காணக்கிடக்கும், அதனையடுத்த

சமயப்பொறுமை.

திருவனந்த புரத்தில் ஸ்ரீவள்ளல் - சோ - சிவஞான தேசிகரவர்களாற் பிரகடனஞ் செய்யப்படும் அறிவுவிளக்கப் பத்திரம் 1901ஆம் மார்ச்சுமீ 10உ வெளிவந்த சஞ்சிகைமுதல் அக்டோபர்மீ பிரசுரமான சஞ்சிகை ஈறாக இடைக்கிடந்தவற்றுள் ஒருநண்பர் மதஸஹமை அல்லது சமயப்பொறுமை என்னும் விடயத்தை விரித்துரைக்கப்புகுந்து; ஒருசிலநன்கெடுத்துரைத்து ஒருசில நன்காராய்ந்துரைக்கு மதுகையின்மையின் வேண்டியவாறேகூறித் தருக்கம் நெகிழ மொழிந்து முடித்திட்டார். இப்பரத கண்டநன்னாட்டை யொழித்து ஒழிந்த கண்டங்களினுள்ள மக்களெல்லாருந் தம்முட் பலவேறுபட நிகழுஞ் சமயப்பொருள்பற்றித் தம்முண் முரண்பாடு பெரிதுற்றுப் போரியற்றி மலைந்து கணக்கின்றி பிறந்துபட்டாரெனவும், நமது பரதகண்டத்திலுள்ள நன்மக்கள் பலவேறுபட நிகழுஞ் சமயப்பொருள்பற்றிப் பிணங்காது பொறுமை மேற்கொண்டொழுகினமையால் அங்ஙனஞ் சமயப்போர் விசேடமாய் நிகழ்தலின்றாயிற்றெனவுங் கூறிச்சரிதங் காட்டித் தம்மேற்கோள் நிறுத்துவா ராயினர். இனி யிப்பரத கண்டத்தின்கண்ணும் பொறுமையின்றி மலைந்து மற்றைச் சமயிகளைக் குரூரமாய்க் கொல்வித்த ஒரோவொரு சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன வென்றுரைத்து, அவ்வுரைப்பொருளை நிறுத்தற்பொருட்டுப் "பாலறாவாய ரென்னும் பிள்ளைத் திருநாமம் பெற்ற ஞானசம்பந்தப்பெருமான் தன்னால் ஜெயிக்கப்பட்ட சமணரை ஒருங்கே கழுவேற்றுவித்த லோரதிபாதகச் செய்கை யன்றோ. சமணரிற் சிலர்துஷ்டர்க ளென்றாலும் இக்குரூர தண்டனையை ஒருங்கே அனைவருக்குங் கூறல் அவர்தம் பெருமைக்கழகோ; ஞானசம்பந்தர் சைவசமயமே சமயமென ஸ்தாபிக்க மிக உழைத்தாரென்பதும் அவர் தமிழ் வல்லாரென்பதும் மிக்கசொல்வன்மை மனவன்மைகள் உடையா ரென்பதும் ஐயுறக் கிடந்ததன்றாயினும் ஜீவகாருண்ய மின்றித் தம்போலிய ஜீவராசிகளை உயிர்துறக்கச் செய்தல் அவர் தம் பேராற்றலுக் கோரிழுக்கன்றோ;" எனமுன்னொடுபின் மலையுமாறு தமக்குத்தோன்றியவாறே குழறினர். இனி இங்ஙனங் கூறிய விவகுரை பொருத்தமின்றிக் குழறுபடையாய் முடிதல் ஒருசிறிது காட்டுவோம்.

ஞானசம்பந்தப்பெருமான் சமணரெய்திய தண்டனையிற் சம்பந்த முறுதல் பற்றியே அவர்க்குத் தோடாரோபணஞ் செய்தல் நியாயவுணர்ச்சி கொளமாட்டாதார் முறையாம். என்னை? கொலையென்னுஞ் சொற்கேட்ட துணையானே கொலைதீ தென்றலும் வருத்தமென்னுஞ் சொற்கேட்ட துணையானே வருந்தந் தீதென்றலும் அமையா, மற்றவை நல்லவாமாறும் உண்டாகலானும், அங்ஙனங் கொள்ளாக்கால் ஒருவேந்தன் குற்றஞ் செய்தோ னொருவனைத் தூக்கிடுதலும் ஒருவனை வருத்தி ஒறுத்தலும் போல்வனவெல்லாம் நடுவின்றாய்ப் பிறழ்ந்துபடு மாகலானு மென்பது. அற்றன்று, ஒருவேந்தன் குற்றஞ்செய்தோரையே அங்ஙனம் ஒறுக்கக் காண்டுமாகலான் அதுபற்றி யவர்கு வரக்கடவதோரிழுக் கில்லை, மற்று ஞானசம்பந்தர் தஞ்சமயந்தழாது அவர் பிணங்குமாறே பற்றிச் சமணரைக் கழுவேற்றுவித்தல் நியாயமாமாறுயாங்ஙனமெனின்;—அறியாதுகடாயினாய், ஞானசம்பந்தர் தாம் பிரசாரகஞ்செய்து போந்த சைவசமயத்தை அவர் தழாமை பற்றியவரைக்கழுவேற்றுவித்தாரெனலடாது, தஞ்சமயஞ் சார்ந்து நிற்கும் பெரியோரை அச்சமணர் பெரிதும் நலிந்து அவர்க்கெல்லாம் பெருந்தீங்கிழைத்தமையானே அவ்வாறு ஒறுப்பித்தார். கொல்லாவிரதம் பூண்டொழுகின சமணர் அங்ஙனம் பிறர்க்குத் தீதுசெய்வரோவெனின்;—செய்தாரென்பதை நிறுவுதற்குச் சகளோபாசனையில் யாமுரைத்த ஓர் பகுதியை யீண்டெடுத்துக் காட்டுவோம்.

அக்காலத்திற் சமணசமயிகள்யாண்டும் விருத்தியடைந்து வந்தனர். அச்சமண சமயிகள் கொல்லாமை முதற் சிறந்த இலௌகிகதருமங்களைப் பிறழா மனவெழுச்சியுடன்அனுட்டித்து அச்சிறந்ததரும மேம்பாட்டைச் சாதாரண சனங்கட்கு உபந்நியசித்து அவர்க்கெல்லாம் உள்ளக்கவர்ச்சியையெழுப்பி அவ்வாற்றலவரைத் தம்மதத்திற்குத் திருப்பிக்கொண்டு செல்வாராயினர். இங்ஙனஞ் சிலநாளெல்லாஞ் செல்ல அச்சமணசமயம் யாண்டும்பரந்து விரிவதாயிற்று. தஞ்சமயம் இவ்வாறு விருத்தியடையவே மற்றைச் சமயங்களை அனுசரித் தொழுகுவோர் தொகை சுருங்குவதாயிற்று. சமணம் பௌத்தம்முதலிய அச்சமயங்களையொழித்து ஒழிந்த சைவம், வைரவம், பாசுபதம், சாத்தேயம், கௌமாரம், காணாபத்தியம் முதலியசமயங்களெல்லாம் தெய்வம்ஒன்றுண்டெனக்கொண்டுவழிபடும் ஆத்திகசமயங்களாம். சமணம் பௌத்தம் என்பனவோ இலௌகிக தருமங்களிற்சிறந்தனசில அனுட்டித்து ஒழுகும் அம்மாத்திரையேயல்லது, அவை தெய்வம் ஒன்று உண்டெனக்கொண்டு வழிபடும் ஆத்திகசமயங்களல்லவாம். மற்று அவை தெய்வமில்லென்று உரைக்கும் நாத்திகசமயங்களேயாம். இவ்வுண்மை தேறமாட்டாத ஆங்கிலதத்துவ சாத்திரிகள்சிலர் கௌதமர் ஈசுரவழிபாட்டைக் குறிப்பிட்டாயினும், ஈசுரனைக்குறிப்பிட்டாயினும் யாதும் உரையாமைபற்றி அவரை நாத்திகரெனக் கூறுதலமையாது, அவர் ஆத்திகருமாகலாம் என்று உரைத்து இழுக்குறுகின்றார். பண்டிதர் மாக்ஸ்மூலர் "பௌத்தமுனி ஆன்மாவையும் பரமான்வையும் மறுத்துரைக்குஞ் சுதந்திரநிலையைச்சாங்கிய நூலார் தந்திட்டார்" எனவும் "பௌத்தசமய நூல்கள் பலவும் நிரீசுரவாதம் நிலையிட்டுரைப்பனவாம்" எனவும் கூறுதலானும், பிராஞ்சுதேயத்துத்தத்துவ சாத்திர விற்பன்னராகிய டாக்டர்-பார்த் என்பவர் "பௌத்தகுருவின்கோட்பாடு ஒருதலையாக நிரீசுரவாதம் போதிப்பதுவாம்" எனத்துணிவு தோன்றக் காட்டுதலானும், பிரபலவாராய்ச்சிசெய்து வடமொழி நூலுரைவரலாறு புதுவதாக எழுதிவெளியிட்ட மாக்டனல் பண்டிதரும் "பௌத்தமும் சமணமும் சாங்கிய நூலைப்போலவே ஈசுரனிருப்பை நிராகரிக்குங் கோட்பாடுடையவாம்" என்று அங்ஙனமே துணிபு ஒருப்படுத்தலானும், சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார்முதலிய தத்துவமுழுமுதற்றமிழ் நூலுரைகளின் கண்ணும் அவ்வாறே அவர் நாத்திகசமயிகளென்று வைத்து மறுக்கப்படுதலானும் பௌத்தரும் சமணருமாகிய அவ்விருவகைச்சமயிகளும் நாத்திக சமயிகளேயாமென்பது ஒருதலையென்றுணர்க. இங்ஙனம் நிரீசுரவாத மேற்கொண்டு ஒழுகுவாராகிய சமணசமயிகள் ஈசுரனை உண்மையன்பான் வழிபடும் ஏனை ஆத்திக சமயிகளைக்காண்டொறும் மனஞ்சிறிதும் பொறாராகி மற்று அவரையெல்லாந் தஞ்சமயத்தின்கட் படுக்கும் நோக்கம் பெரிதுடையராயினர். அந்நோக்கம் முதிரவே கொல்லாமை, பொய்யாமைமுதலாகத் தாமனுட்டித்துப்போந்த சில இலௌகிக தருமவரம்புகடந்து, தீயமார்க்கத்தா னெல்லாம் ஏனை ஆத்திக சமயிகளை வருத்தத்தொடங்கினர். தன் கட்டளையாற் சட்ட திட்டங்களேற்படுத்தி அவற்றிற்கேற்ப ஒழுகுவார்க்கு நன்மையும், அவற்றிற்கு ஏலாதன செய்தொழுவார்க்குத் தண்டனையுந்தந்து நெறிப்படுத்துவானாகிய அரசனையில்லாத குடிகள் தாந்தாம் விரும்பியவாறே சில சட்டதிட்டங்களேற்படுத்திக்கோடலும், தமக்கு அவை இணங்காத வேறு காலங்களில் தம் முன்னை விதிகளை மனம்போனவாறு புரட்டி வேறுவேறு இயற்றிக்கொண்டு தம்முட் கலகம் விளைத்தலும் நிகழக்காண்கின்றோம். இதுபோல, ஈசுரனொருவன் உண்டெனக்கொண்டு அவன் கட்டளையிட்டருளிய நற்கருமங்களைச்செய்யின் நன்றாம்; அவன் வேண்டாவென்று விலக்கிய தீக்கருமங்களைச்செய்யின் தீதாம் என்னும் மனவுறைப்பில்லாத நாத்திக சமயிகள் தாம் ஒரோவொருகாலங்களிற் சிலஇலௌகிகதரு

மங்களை நெறிபிறழாது அனுட்டிக்க உடன்படுவோராயினும், தமக்கு அத்தருமங்களியையாத பிறகாலங்களில் தாந்தாம் விரும்பியவாறே முன்னைத்தரும வரம்பழித்துத்திய கருமங்கள் நிகழ்த்துந் துணிவுடையாராவர். இங்ஙனமே, சமணசமயிகள் அக்காலத்துத் தம்மோடு ஒருங்கு இருந்த சைவர், வைரவர், பாசுபதர் முதலிய ஆத்திகவைதிக சமயிகளுக்குப்பெருந்தீது செய்யும் வஞ்சனை பலவுடையராயினர். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமணசமயந்துறந்து சைவசமயந்தழுவியகாலத்திற் சமணரொருங்குகூடித் தம் மரசனால் அவரை நீற்றறையில் இடுவித்தும், கல்லிற்சட்டிக் கடலில்வீழ்த்தியும், யானைக்காலில் இடறுவித்தும், நஞ்சம் உண்பித்தும் புரிந்த தீதுகள் நம்மேற்கோளை இனிது நிறுத்தும் பிரமாணங்களாமன்றே; சாந்தகுணத்திற்கு·ஓர் உறையுளாய் விளங்கிய அப்பமூர்த்திகள் தாம் சமணராற்பட்ட கட்டங்களைத் தாமே தந்திருப்பதிகங்களி லாங்காங்குக் குறிப்பிடுமாறுங்காண்க. இவ்வாறே, அவர்கள் தங்காலத்திருந்த பாண்டியனை யுள்ளிட்ட முடிவேந்தர்களையெல்லாந் தஞ் சமயங்களிற்றிருட்பி, அவ்வரசர் செல்வாக்கால் ஏனை ஆத்திக சமயிகள் வழிபடுந்தேவாலயங்களை அடைப்பித்தும், மடாலயங்களில் தீக்கொளுவியும், அவரைக்கண்டால் ‘கண்டுமுட்டு’ என்றும் அவரைக்குறித்து ஏதேனுங் கேட்டால் ‘கேட்டுமுட்டு’ என்றும் பலவாறு இன்னலியற்றிவந்தனர். இங்ஙனஞ்செய்துபோந்த சமணர்கள் கொல்லாமை முதற்சிறந்த தருமங்களை மேற்கொண்டு ஒழுகினரெனல் யாங்ஙனம்? ஆகவே, இவ்வாறெல்லாந்தீது புரியும் ஒழுகலாறுடையரான சமணர் யாண்டும் பரவிநிரம்புதலும், சைவசமயிகள் தீயினால் வளைக்கப்பட்டு இடையிற்கிடந்து துடிக்கும் புழுப்போற் பெரியதோர்இடருழவாநின்றார்.

இஃது இங்ஙனம் நிற்க. இனிப்பிள்ளையார் அப்பர் சுவாமிகளோடு வேதாரணியதலத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபோது மதுராமாநகரத்திற் சமணருடைய போதனையாற் சைவசமயம்வழீஇச் சமணமதந்தழீஇய தம் புருடரான பாண்டிய அரசனையுள்ளிட்டுப் பிரசைக ளெல்லாரையுந் திரும்பச் சைவராக்குதல்வேண்டி மங்கையர்க்கரசி என்னும் பாண்டிமாதேவியார் பிள்ளையாருக்குத் திருமுகம் விடுத்தார். அது கண்ட பிள்ளையாருந் தந்திருக்கூட்டத்தொடு மதுராமாநகர்க்கு எழுந்தருளப் பாண்டியவரசன் மந்திரியாராகிய குலச்சிறை என்பார் அவரை எதிர்கொண் டழைத்துச்சென்று பிள்ளையாரைத் திருக்கூட்டத்தொடும் ஒருமடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தார். இதனையறிந்த சமணகுருக்களெல்லாருந் தெய்வப்பெற்றியுடைய இப் பிள்ளையாரால் நமதுசமயம் அழிந்துபடும் எனப்பெரிதும் அஞ்சிப் பிள்ளையாரைத் திருக்கூட்டத்தோடுங் கொலைசெய்ய எண்ணினர். அந்தோ! அந்தோ! இதுதானோ கொல்லாவிரதியரான சமணருக்கு விரதமாவது! அன்பர்களே! சிறிது ஆழ்ந்து சிந்தித்திடுங்கள்! இங்ஙனம் கருதிய அக்குருக்கண்மாரெல்லாந் தம்முள் துணிபு ஒருப்பாடு உடையராய்க் கூன்பாண்டியனிடஞ்சென்று அவனுக்குத் தம்மெண்ணம் புலப்படுத்துக் கரவுரை பலவால் அவனைத் தந்தொழிற்கு இயைவித்துக்கொண்டனர். பின் அன்று இரவு நள்யாமத்திற் பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்துடன் பள்ளிகொண்டிருக்கும் அமயங்கண்டு அச்சமணப்படுவர் எரிகொள்ளிகொண்டு மடத்தில் தீக்கொளுவினர். அந்தோ! அந்தோ! தீப்பற்றி மடம் எரிகின்றகாலத்தில் மடாலயத்தினுள்ளிருந்த அடியார்களெல்லாரும் மருண்டெழுந்து ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு விண்ணப்பித்து அடைக்கலம்புகுந்து சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். இதனை உணர்ந்த பிள்ளையார் சிவனடியார்களுக்குத் தீங்கு இழைக்க முற்துற்றுத் தீக்கொளுவிய சமணப்படுவர் பொருந்தாச் செய்கையைக் குறிப்

யானறிந்து, இதற்குக் காரணமாயினன் பாண்டிய வரசனேயாமென்பதும் இனிது தெளிந்து,

“செய்யனேதிருவாலவாய்மேவிய
ஐயனேயஞ்சலேன்றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே” என்னுந் திருப்பதிகங் கட்டளையிட்டருளி மடாலயத்திற் கொளுவிய தீப்பிழம்பு அத்தனையும் பாண்டியன் றேகத்திற் சென்று பற்றுகவென்று ஏவினர். ஏவுதலும், உருவமாகத்தோன்றிய தீப்பிழம்பு முழுவதும் அருவச் சுரநோயாய்ப் பாண்டியனைப் பற்றிக்கொண்டது. உடனே, பாண்டியன் அந்நோய் பொறுக்கமாட்டானாய்ச் சமணக்குருமார்களை அழைப்பித்து அவர் தம் மந்திரவிச்சைகளானும் ஔடதமுறைகளானும் செய்வித்துக்கொண்ட பரிகாரங்கள் ஒருசிறிதும் பலியாமைகண்டு மிகவருந்தித் தம் மனையுரிமைக் கிழத்தியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரைத் தன்மாட்டு வருவித்து அவர்க்கு இதனைத் தெரித்தான். அரசியாரும் உடன்வருந்தித் தங்குறிப்பு நிறைவேறுங் காலமிதுவென்று எண்ணித் தங்கொழுநனை நோக்கிப் “பிள்ளைப்பருவத்தே உமை திருமுலைப்பாலுண்டு ஞானசம்பந்தமூர்த்தியாய்த் தந்திருக்கூட்டத்தோடு இந்நகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமான் இங்கு எழுந்தருளினால் இந்நோய் தீரும்.” என்றுரைப்ப அதனைக்கேட்ட அரசனும் அதற்கு உடன்பட்டுத் தம் அமைச்சரான குலச்சிறையாரைப் பிள்ளையாரிடம் போக்கினன். அமைச்சரும் நிகழ்ந்தவெல்லாம் பிள்ளையாருக்கு விண்ணப்பித்து அவர் பாண்டியனிடத்திற்கு எழுந்தருளச் செய்தார். பிள்ளையார் அருமைத்திருவுருவைக் காண்டலும் பாண்டியன் ஆறுதல் பெரிதுடையனாயினன். இவ்வாறு ஞானசம்பந்தப்பெருமானார் பாண்டியனருகில் மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறையார் பக்கத்தேஎழுந்தருளி யிருக்கும் அளவில் ஆண்டுச்சூழுமியிருந்த சமணக்குருமார் பிள்ளையாரைச் சுட்டிப் பலவாறு இகழ்ந்து சொல்லிக் குரைத்திட்டார். பக்கத்தேயிருந்து அதனைக்கண்டு பொருாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் தங்கணவனைநோக்கிக் “குழந்தையாயிருக்கும் பெருமானை இவர் இவ்வாறு இகழ்வதே” என்று வருந்திக்கூற, அப்போது ஞானசம்பந்தப் பெருமானார் அரசியாரைப்பார்த்து,

“மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சே
ரீனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே” என்னுந் திருப்பதிகஞ் சட்டளையிட்டருளினர். இதன்கண் ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மங்கையர்க்கரசியாரை நோக்கிப் “பால்மணக்கும் நல்வாயையுடைய பாலன் நானென்று அம்மே! நீவருந்தாதே” என்றுரைத்தருளினரென்பது பெறப்படுகின்றது.

இங்ஙனமெல்லாங் குழந்தைப்பருவத்தினரா யிருந்த பிள்ளையார்க்கும் அவரைச் சார்ந்துநின்ற பல்லாயிரஞ் சிவனடியார்க்கும் பெருந்தீதியற்றிய சமணரை ஒப்பநாடி யத்தகவொறுக்கும் நடுவின்றி யவர்ப்பக்கல்நின்ற கூன்பாண்டியன், பின்பிள்ளையார் செய்த அற்புதங்களானே அவர் வஞ்சகந்தேறி அரசுமுறைகோடாது அவரை யொறுத்தல் வேண்டி யங்ஙனங் கழுவேற்றினனாகலின் செங்கோன்முறை வழிப்பட்ட அந்த நியாயதண்டனையைப் பிள்ளையார்மேலேற்றி அவ்வாற்றாலவரை யிகழ்ந்துரைத்தல் பெரியதோர் அபசாரமா மென்றொழிக. மேலேகாட்டிய மெய்வரலாற்றானே தஞ்சமயந்

தழாது வேறுநின்றொழுகுவாரை வலிந்து நலிவுசெய்யுநீரார் சமணராவ ரென்பதூஉம், அங்ஙனந்தழாமை பற்றி அவர்மேற் பிணங்கு நீரரல்லர் சைவரென்பதூஉம், இனிது விளங்குமாகலின் அந்நண்பர் நவீனநாகரிக வழிப்பட்டு மெய்யறிவு திறம்பி யுரைத்த மாறுகோளுரை குழறுபடையாய் முடிதல்காண்க. ஆங்கிலபாடையில் மகா வித்துவானாய்ப் பிரசித்தியுற்று விளங்கிய பாபிங்டன்மெக்காலே என்பரும் இப்பெற்றி யுணர்ந்தன்றே "குற்றஞ்செய்தோனையாதல் குற்றஞ்செய்தோனாகத் தோன்றுவோனை யாதல் அநியாயமாகத்தான் தண்டனை செய்யினும் அது சமயதண்டனையாதல் செல்லாது. மற்று ஒருவன் ஒருசமயநெறிவழி யொழுகுதல் பற்றியாதல் அல்லதவனைச் சார்ந்து நிற்போர் கருத்தோடொட்டி அவன் ஒழுகுதல் பற்றியாதல் அவன் இனி யொருகாலத்துக் குற்றஞ் செய்வானென உய்த்துணர்ந்து அவனைத் தண்டித்தல் சமய தண்டனையாம், அதுபெரியதோர் அறியாமையுங் கொடுமையுமாம்" என்று அதனுண்மை யுணர்ந்துரைத்திட்டார். ஆங்கிலமொழிவல்ல இவ்வாசிரியர் கூறுமாறே சிறிதாராய்ச்சி செய்திடினும் ஆங்கிலமொழிப்பொருள் பற்றிச்சமயப்பொறுமை ஆராய்ச்சி செயப்புகுந்த அந்நண்பர் அதன் பெற்றிதேர்ந்துரைத்திடுவார். அதுதானு முணரமாட்டாமல், தாமெடுத்துக் கொண்ட மதக்ஷமை என்னும் மேற்கோள் கடைப்பிடித்துரையாது விடுத்துத் தாமெடுத்துக் கொண்ட விடயத்தோ டியைபில்லாத மதஹிம்சை என்பதனை விரித்து மேற்கோள் விடுதல் என்னுந் தோல்வித்தான மெய்தினர். இனிமதஹிம்சை கூறப்புகுந்தவர் அதன்வழிநின்று அதனையாயினுஞ் செவ்வனே இலக்கணங்கூறி விளக்கி யுதாரண முரையாது, வாளா மதஹிம்சை மதஹிம்சை யென்று தமக்குத்தோன்றியவாறே கூறினர். மதஹிம்சை யென்பதிதுவாமென்றுரைப்பவறியாத விவர் அருட்கருணை வள்ளலாய் விளங்கிய ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைக் 'காருண்யமிலர்' எனக்கூறியது அந்தோ கொடிது! எடுத்த விடயத்தைப் பாகுபடுத்து இலக்கணங்கூறி நிரலே தருக்க முரைப்ப வறியாச் சுருங்கிய வாற்றலுடையரான விவர் எல்லாம் வல்ல பிள்ளையா ராற்றலுக்குங் குறைகூறியது அறியாமையாவதன்றி மற்றென்னை? இதுகிடக்க.

இனி ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சமணர் வேறுதரத்தராய் ஒழுகுதல்பற்றியேயவர் மேற் பிணங்கி யவரைக் கொல்வித்தாரென லாகாதோவெனின்;—சமணசமயந்தழீஇச் சமணர்வழிப்பட்ட கூன்பாண்டியன் செம்மைநெறிபிறழாத தன் சமயிகளை அங்ஙனங் கொலைபுரித லமையாமையானும், அன்றி யங்ஙனங்கொலைபுரிந்தா னென்று கொள்வுழி அவர் தம்மை அரசன் வெறுக்குமாறெல்லாம் பெருந்தீதியற்றி வந்தனரென்பது தானே பெறப்படுதலானுங் கூன்பாண்டியனை யின்றி யமையா அத்தண்டனையைப் பிள்ளையார் தாம்வேண்டியவாறே செய்வித்தாரெனல் போலியாமென்றொழிக. அற்றேலஃதாக, இனிச்சமணர் தாமங்ஙனங்கொடியராயினும் அரசன் அவரைக் கழுவேற்றத் துணிபுகொண்டகாலையில் அவனருகேயிருந்த பிள்ளையார் தாம்தம் அருட்கருணைவிளங்க அரசனை அதுசெய்யற்கவென மறுதவாறென்னையெனின்;—இலௌகிக தந்திரவரசியல் வழிநின்று முறைசெய்யுமரசனை அங்ஙனந் தடைசெய்தல் வைதிகவழிநின்று இறைபணிபேணும்பிள்ளையார்க்கு அமையாமையானும், அன்றியங்ஙனந்தடைசெய்வுழி முறைநெறிவழுவா அப்பாண்டியன் அதுவழுவவினவரைப்பிள்ளையார் மறுத்தருளினரென்றுலகந்தேறி அந்த நீதிமன்னனைப் பழித்திடுமாகலானும், தமக்கன்றித் தம்மைச்சார்ந்து கிடந்த பல்லாயிரஞ் சிவனடியாரையும் ஓரிரவில்தீக்கொளுவி மாய்க்கப்புகுந்த அவர்க்கு அத்தண்டனை சாலுமெனத்தாங்குறிக்கொண்டருளுதலானும் பிள்ளையார் மறுதிருந்தாராகலின் அது குற்றமாதல் யாண்டையதென்றொழிக. இங்ஙனம் பெரியாராயினார் தம்மை

யிகழ்ந்தமை தாம் பொறுப்பதன்றித் தம்மைச்சார்ந்தாரை அங்ஙனம் பிறரிகழின் அதனை ஒருசிறிதும் பொறுக்கலாரென்றுணர்க. இனி அதனையும் பொறுத்தலாற் போந்த விழுக் கென்னையெனின்;—வலியோரான் மெலியோர் நலியப்படுதன் முதலான தீயகருமங்கள் பல்கி உலகு வரம்பழியுமென்றுணர்க. இப்பெற்றியெல்லாம் ஆசிரியர் - சேக்கிழார் ஒருங் குணர்ந்தன்றே.

"மன்னவன் மாறன்கண்டு மந்திரியாரைநோக்கித்
துன்னிய வாதிலொட்டித் தோற்ற விச்சமணர்தாங்கண்
முன்னமே பிள்ளையார்பா லநுசித முற்றச்செய்தார்
கொன்றனைக் கழுவிலேற்றி முறைசெய்க வென்றுகூற"

"புகலியில் வந்தஞானப் புங்கவரதனைக் கேட்டும்
இகலில ரெனினுஞ் சைவர்நந்துவாழ் மடத்திற் றீங்கு
தகவிலாச் சமணர் செய்த தன்மையாற் சாலுமென்றே
மிகையிலா வேந்தன் செய்கை விலக்கிடா திருந்தவேலை" என்று ஓதுவா ராயினதூஉமென்க. இவையெல்லாம் ஒருசிறிதும் பார்த்துணரமாட்டாமற் சிறுமகாரைப் போற் சமணர் கழுவேறினரென்னுஞ் சொற்கேட்ட துணையானே யதனை யாய்ந்துபா ராது குற்றங்கூறப்புகுந்த நண்பர் திறம்பெரிதும் இரங்கற்பாலதொன்றாம். இதுகிடக்க.

இனிச் சைவசித்தாந்திகடாம் சமயப்பொறுமையுடையரென்ப தென்னை பிறரு மஃதுடையராலோவெனின்;—சைவசித்தாந்த நுட்பப்பொருளுணரவல்லார்க்கு, எல் லாச் சமயங்களிலுள்ள எல்லாவான்மாக்களுந் தத்தம்பக்குவ வேறுபாட்டிற்கேற்பப் பல் வேறு சமயவழிநின்று அதனை வழுவாதநுட்டித்தொழுகி ஆண்டிருந்தவாறே அபரமுத் திப்போகந் துய்த்துப் பின்னையொருகாலத்துப் பரமுத்தி தலைப்படுவர் ஆகலின் எல்லாம் மெய்ச்சமயங்களேயாய் ஈசுரனுக்கு அங்கீகாரமாவனவாமென்னுஞ் சித்தாந்தவுணர்ப் பொருள் இனிது விளங்காநிற்கும். இதனையே அப்பமூர்த்திகள் "விரிவிலா வறிவினர்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்தே, எரிவினாற் சொன்னாரேனு மெம்பிராற்கேற்றதாமே" எனக் கூறியருளினார்கள். இனி அருணந்திசிவாசாரியசுவாமிகள் "அறுவகைச் சமயத்தோர்க் குமவ்வவர்பொருளாய்" "ஓதுசமயங்கள் பொருளுணரு நூல்களொன்றோ டொன் றொவ்வாமலுள பலவுமிவற்று, ளியாது சமயம் பொருணூலியாதிங்கென்னி லிதுவாகு மதுவல்ல வெனும் பிணக்கதின்றி, நீதியினா லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண நிற்ப தியாதொருசமய மதுசமயம்" "புறச்சமயநெறி நின்றுமகச் சமயம் புக்கும் புகன் மிருதிவழி யுழன்றும் புகலுமாச்சிரம, வறத்துறைகளவை யடைந்து மருந் தவங்கள் புரிந்து மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ், சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத், திறத்தடைவரிதிற் சரியைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்" என அவ்வச்சமயவிதி வழிநின்று வழிபடுவார்க்கெல்லாம் அனுக்கிரகிக்கு முழு முதற் கடவுளொருவனேயாமாறும், எல்லாச்சமயப்பொருளுந் தன்வயினடங்கக் கொண்டு தானவற்றிற் கதீதமாய் நிற்பது விழுமிய பொதுச்சமயமாமாறும், ஏனைச் சமயங்களெல் லாஞ்சைவவுன்னத நிலையின்கட் செலுத்துஞ் சோபான மார்க்கங்களாயமைந்துகிடக்குமா றும், கிளந்தெடுத்துக் கூறியருளினார். இங்ஙன மெல்லாச் சமயங்கண் மாட்டும் ஒற்றுமை பூண்டொழுகுஞ் சைவசமயிகள் மற்றையோரை வலிந்து சென்று நலிந்து அவரைத்தஞ் சமயத்தின்கட்படுக்கு நோக்கமுடைய ரல்லரென்பதற்கு அவர் ஏனையோரைத் தஞ் சம

யத்திற் புகுது மாறுவலியுறுத் தாமையே உறுசான்றுமென்க. இனி மற்றைச் சமயிகளோவெனின், தஞ்சமயத்திற் சேர்வார்க்கொழிய வேனையோர்க்கு முத்தி சித்தியாதென வலியுறுத்துக் கூறிப் பிறரை யெல்லாந் தஞ்சமயத்திற் றிருப்பமுயலுமாறுங் காண்க.

என்றிவ்வாறு சைவசமயப்பொருட்கூறுபாடுகளையும் பிரசமயக் கோட்பாடுகளையும் புடைபட வொற்றியளந்துணர வல்லார், ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கருணையின்றிச் சமணரைக் கழுவேற்றினாரென வாய்ப்பறையறைந்து பிதற்றிடமாட்டார். மற்று அஃது அரசியல்வழிப்பட்ட நியாயதண்டனையாமென்றுகண்டு, தெய்வப்பெற்றி யுடையரான பிள்ளையார் அற்புதவருள்வழி நின்று உய்குவார். நாவீன நாகரிக வழிப்பட்டு மெய்யறிவு திறம்பியுரைத்த அந்நண்பர் மாறுகோளுரைகண்டு, பிறர் மயங்காமைப்பொருட்டும், இது காறு மதனை யாருமெடுத்துத் தருக்கித்து ஒழித்திடாமையின் அது நிலையுதலுறுமென வஞ்சி யதனைக் களைதற்பொருட்டு மற்றிஃதெழுதினாமாகலின், இது பகைமை முதலிய விழிகுணவயத்தான் எழுதியதன்றென வுலகந்தேர்ந்திடக் கடவதாக.

இலக்கணவாராய்ச்சி.

தமிழ்ப்பாஷைக் குரியனவாகச் செய்யப்பட்ட இலக்கணநூல்களும் எண்ணில்லாதன. அவையெல்லாவற்றுள்ளும் அகத்தியமென்னும் இலக்கணநூலே முன்னர்த்தோன்றியதென்பது பலர் கருத்து. அகத்தியம் முன்னும் குமரக்கடவுளாற் செய்யப்பட்டுக் "குமரம்" என்னும் பெயருடைய ஓரிலக்கணநூல் இருந்ததென்பது சிலர் கருத்து. தொல்காப்பியத்திலே "வினையினீங்கி" என்றதனுரையிலே "அகத்தியமே முற்காலத்து முதனூலென்பதூஉம், அதன் வழித்தாகிய தொல்காப்பியம் அதன் வழிநூலென்பதூஉம் பெற்றாம்" என்று கூறினர் நச்சினார்க்கினியர். அகத்தியமென்பது அகத்தியனென்னும் முனிவராற் செய்யப்பட்டமை பற்றி வந்த பெயர். இதன் கண் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழும் கூறப்படும். இதன் கண்ணுள்ள இயற்றமிழைத் தொல்காப்பியர் வேறுபிரித்து வழிப்படுத்தார்.

இங்ஙனமே தமிழ்க்கு இலக்கணமன்றித் தமிழ்ப்பாஷையையும் அகத்தியனே ஆக்கினானென்பது சிலர் கருத்து. "அகத்தியன்பயந்தசெஞ்சொல்" என்பது பாரதம். "தமிழெனு மளப்பருஞ் சலதிதந்தவன்" என்பது இராமாயணம். தமிழ்ப்பாஷைக்கு இலக்கணஞ்செய்தானென்பதே துணிபென்பர். இவ்வகத்தியம் முதல், இடை, கடை என்னும் முச்சங்கத்தின்கண்ணும் நின்று நிலவிக் கடைச்சங்கமுடிவிலே இறந்தொழிந்ததென்பது சிலர் கருத்து. கடைச்சங்கப் புலவருளொருவராகிய நக்கீரரும் அகத்தியத்தினையே இலக்கணமாகக் கொண்டானென்பது "இணைவரு குறுமுனி யிலக்கணம்பெறப் புனைதருமிலக்கியப் புலவர் சிங்கமே" என்னுங் காளத்திப்புராணத்தாற் பெறப்படும். பிற்காலத்தனவாகிய நன்னூல் விருத்தியுரை, இலக்கண விளக்கவுரை முதலியவைகளிலே சில பல சூத்திரங்கள் அகத்தியசூத்திரங்களென்று காட்டப்படுகின்றன. திராவிடப் பிரகாசிகை ௨௭-ம் பக்கத்திலே "அகத்தியங் கடைச்சங்கம் ஒடுங்கிய பிற்றைஞான்றே நிலவரைப்பில் வழங்கற்பாடின்றி இறந்துபட்டதென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்த பட்டாங்காதலினென்க" என்கின்றது.

திராவிடப் பிரகாசிகை ௧௮-ம் பக்கத்தில். அகத்தியத்திலே "இயற்றமிழுள், எழுத்தாமாறும், அவற்றாற் சொல்லாய்ப்பொருளுணர்த்துமாறும், அப்பொருள் அகம் புற

மென்னும் பதினாற்றிணைப் பகுதியவாமாறும் அச்சொற்பொருள்களாற் செய்யுள் யாக்கு மாறும், அவை அணியுறுமாறுங்கூறப்படும்" எனவும், "இசைத்தமிழுள்——————
சட்சம், இடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதமென்று மேழிசை கள் பிறக்குமாறும்,————பிறவுங்கூறப்படும்" எனவும், "நாடகத்தமிழுள் கூத்துவிகற்ப மும், அவிநய விகற்பமும்————பிறவுங் கூறப்படும்" எனவும்—கூறுகின்றது.

அகத்தியத்திலே கூறப்பட்டனவாக இங்கே வரைந்த விடய விவரங்க ளெல்லாம் அகத்தியங் காணுதவர் எங்ஙனங் கூறுவர்? கடைச்சங்கமொடுங்கிய பிற்றை ஞான்றே இறந்துபட்ட அகத்தியம் இங்ஙனமெல்லாங் கண்டு கூறுதற்கு எங்ஙனம் அகப்பட்டது? அகத்தியத்திலே தொல்காப்பியத்திற்போல உவமையணி யன்றி வேறணிகளுங் கூறப் பட்டனவா? அகத்தியம் தொல்காப்பியத்திற்கு முதனூல் என்பதனுலும், தொல்காப்பி யத்திலே "அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்" என்னுஞ்சூத்திரத்திலே நச்சினுர்க் கினியர் கூறிய "எழுத்துஞ்சொல்லும் பொருளு மாராய்ந்து இம்மைப்பயன் தருதலின் அகத்தியம் தொல்காப்பியம் முதலிய தமிழ்நூல்களும்" என்பதனுலும் தொல்காப்பியம் போலவே விடயங்களுடையதாகும் என்பது பெறப்படும். பெறப்படவே பொருளின்பின் உவமையும், அதன்பின் யாப்பும் கூறப்படும் என்பது துணியப்படும். பிரகாசிகை "செய் யுள் யாக்குமாறும், அவை அணியுமாறும் கூறப்படும்" எனக்கூறுவதும் பொருந்துமா?

சட்சம், இடபம், காந்தாரம் முதலியன வடமொழியினின்று மொழி பெயர்க்கப் பட்டனவா? அல்லவா? மற்றை அங்கக்கிரியைகள், சந்தி, விருத்தி முதலியன எவ்வியல் பின? இவையெல்லாம் வடமொழியிலே தசரூபகம் முதலியவைகளிலே காணப்படவில் லையா? இங்ஙனமாகவும் ஷை பிரகாசிகை உகூ-ம் பக்கத்திலே "முத்தமிழ் வழக்கு முத னூலாகிய அகத்தியத்துண் மொழி பெயர்த்துக் கூறிய இலக்கணம் யாதுமின்றென் றுணர்க" எனவும், "வடமொழிக்கண்ணுள்ள அச்சத்தநூல், கீதநூல், நாடக நூற் பொருள்களை மொழிபெயர்த்தெடுத்துக் கூறுவதன்றென வுணர்க" எனவும் கூறியது பொருந்துமா?

பிரகாசிகை, ருகூ-ம் பக்கத்திலே "மதிவாணனர் நாடகத்தமிழ்நூல் முதலிய நாட கத் தமிழ் நூல்களும் கடைச்சங்கத்தின் பிற்றை ஞான்று தோன்றியன வென்றறிக" என்கிறது. இது சிலப்பதிகாரவுரைப்பாயிரத்திலே "கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியருட் கவியரங்கேறிய பாண்டியன்மதிவாணனர்செய்த முதனூல்களிலுள்ள வசைக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தியன்ற மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல்" என்பதோடு முர ணுதா? இதனைக் கடைச்சங்கத்தின் பின் தோன்றினதென்பது பொருந்துமா? இது செய்தோன் அச்சங்கமிரீஇய பாண்டியருள்ளே ஒருவனல்லனே?

ஷை பிரகாசிகை உகூ-ம் பக்கத்திலே தலைச்சங்கவரலாற்றிலே அப்புலவர் தொகை யும் பிறவுங் கூறியபின் "அவர்களாற் பாடப்பட்டன வேத்துணையோர் பரிபாடலும் முது நாரையும், முதுகுருகும் களிரியாவிரையுமென இத்தொடக்கத்தன" என்கின்றது. இவற் றுள்ளே வேத்துணையோர் பரிபாடலாவது யா? வேத்துணையோர் யாவர்? அஉ-ம் பக்கத் திலும் "வேத்துணையோர் பரிபாடல்" என்பது காணப்படுகின்றது. இது சிலப்பதிகாரத் திலே வேனிற்காதையிலே "நெடியோன் குன்றமும்" என்பதனுரையிலே வரும் "எண் ணிறந்த பரிபாடலும்" என்பதனேடு மாறுபடாதா? வேத்துணையோர் பரிபாடல் என் பது இறையனர் களவியற்கண்ணும் ஈண்டுமன்றி வேறிடத்துங் காணப்படுமா? பாடப் பட்டன என்பதன்பின் வகரவுடம்படுமெய்யோடெழுத்துப்பட்டதாய்;"எண்ணிறந்த பரி

பாடல்'' என்பதற்கு, விரோதமில்லாதாய் நின்ற "எத்துணையோ பரிபாடல்'' என்பது களவியற் பரிசோதகராலே முதல் "வேத்துணையோர் பரிபாடல்'' எனப் படிக்கப்பட்டுப் பிரகடனமாய் இங்ஙனங்கொள்ளற் கிடனாயிற்றெனல் பொருந்தாதா?

சிவஞானமுனிவர் இலக்கண விளக்கச் சூறாவளியிலே அல் என்பது விகுதியே யன்றிச் சாரியையாகாதென்று மறுத்துரைத்தார். அது வருமாறு:—

எ. "அன்னானின்னல்'' "தொடையலென்புழி அல் விகுதியென்றொழிக. அற்றுச்சாரியை பொருளிலைக் குதவிசெய்யுஞ் சிறப்புத்தோன்ற "நல்லற்று'' என்ற நன்னூலார் கருத்தறியாது, அச்சாரியையெனக்கொண்டார்''

இங்ஙனமாக கூ-ம் பக்கத்திலே "மான், கோன், தொடையலெனச் சாரியைப் பொருள் குறித்து'' என்புழித்தொடையல் என்பதிலே அல் சாரியை எனத்திராவிடப்பிரகாசிகை கொண்டதென்னே? இவற்றுள்ளே கொள்ளத்தக்கது யாது?

பிரகாசிகை எக-ம் பக்கத்திலே "கடைச்சங்கத்தின் பிற்றை ஞான்று தொல்காப்பியத்திற்கு இளம்பூரணர், கல்லாடர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியரென்பார் தனித்தனி உரையியற்றினார். இவருள் இளம்பூரணர் இதற்கு முதற்கணுரையியற்றினமையின் உரையாசிரியரென்றவ்வாறு வழங்கப்படுகின்றார்'' என்கின்றது. கல்லாடர் கடைச்சங்கப் புலவரு ளொருவரா? அல்லரா? அவருரை கடைச்சங்கத்தின் பிற்றைஞான்றெழுதினார் என்பதற்குப் பிரமாணம் யாது? இளம்பூரணர் கல்லாடர்க்கு முந்தினவரா? பேராசிரியராவார் யாவர்?

இங்ஙனம் இலக்கண விடயங்களை ஆராய்ச்சிசெய்தல் மெய்ப்பொருள் பெறுதற்கும் பிறவற்றிற்குங் காரணமென்னுங் கருத்தால் இவைகளை எழுதினேன். அறிஞர்கள், தங்கருத்தினையும் பிரசாரணஞ் செய்வாராயின், மிக நல்லதாகும்.

சாகுந்தலநாடகம்.

பிரமாவினுடைய பிரதமசிருட்டியாகிய நீரும், விதிப்பிரகாரம் ஓமஞ்செய்யப்பட்ட அவியைத் தாங்குவதாகிய அக்கினியும், யசமானனும், இராப்பகல்களை உண்டாக்குகின்ற சந்திரசூரியர்களும், சத்தகுணமுடையதாய் எங்கும் வியாபித்தலுடைய ஆகாசமும், எல்லாப் பதார்த்தங்களுக்குங் காரணமான பூமியும், பிராணிகள் பிராணனுடையனவாதற்குக் காரணமாயுள்ள வாயுவுமாகிய பிரத்தியட்சமான எட்டு மூர்த்தங்களோடுங் கூடிய ஈசன் உங்களைக் காக்கக்கடவர்.

நீர் முதலாஞ் சிருட்டி என்பதை மநுஸ்மிருதியாலுந் துணியப்படும். இஃது அட்டமூர்த்தமாகிய வியாபகங்கூறியது.

நாந்திச் சுலோகம் படித்து முடிந்தபின் சூத்திரதாரன் வேஷசாலைக்கெதிரே பார்த்து, ஆரியையே! வேடங்கள் தரித்து முடிந்ததாயின்; இவ்வழியே வருக.

(நாந்தி-வாழ்த்து. சூத்திரதாரன்—நாடகத்தை நடத்துவோன்.)

நாட்டியஸ்திரீ பிரவேசித்து, ஆரியனே! இங்கே இருக்கிறேன். ஆரியனே! ஆஞ்ஞைசெய்க.

சூத்திரதாரன்! ஆரியை! இந்தச்சபை பண்டிதர்களாலே நிறைந்திருக்கின்றது. காளிதாச கவிசெய்த புதிய பொருளுள்ள நாடகத்தினாலே நாங்கள் இச்சபையை இன்றைக்கு மகிழ்விக்கவேண்டும்.

பாத்திராபாத்திரங்களை அவதானித்து முயற்சியோடு பிரயோகிக்குந்தன்மையினால் யாதொருகுறையும் வாராது.

சூத்திரதாரன்! ஆரியை! உனக்கு உண்மைப்பொருளைச்சொல்லுகிறேன்.

வித்துவான்கள் மகிழ்ச்சியடையும் வரையும், நாடகப்பிரயோக சாமர்த்தியத்தை நல்லதென்று நான் நினைக்கமாட்டேன். நன்கு பயின்றவர்களுடைய இருதயம் பெலனுடையதாயிருந்தாலும் தன்னிலே தளருகின்றது.

சாணக்கியசதகம்.

வடமொழியிலுள்ள இந்நூலிலே அநேக நற்புத்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள்ளே சில இங்கே எழுதப்படுகின்றன.

வித்துவானும் அரசனும்.

வித்துவானுடையை தன்மையும், அரசனுடைய தன்மையுந் தம்முள்ளே ஒருகாலுஞ் சமத்துவமுடையனவல்ல; அரசன் தன் தேசத்திலே பூசிக்கப்படுகிறான்; வித்துவான் எவ்விடத்திலும் பூசிக்கப்படுகிறான்.

கல்வி.

நட்சத்திரங்களுக்குச் சந்திரனே அலங்காரம்; பெண்களுக்கு நாயகனே அலங்காரம். பூமிக்கு இராசாவே அலங்காரம்; எல்லாச்சனங்களுக்குங் கல்வியே அலங்காரம்.

சந்திரனாலே நட்சத்திரங்களும், நாயகனாலே பெண்களும், அரசனாலே பூமியும், கல்வியாலே சகல சனங்களும் சிறக்கும் என்பது கருத்து.

விசுவாசம்.

நகமுள்ள மிருகங்களிடத்திலும், நதிகளிடத்திலும், கொம்புள்ளமிருகங்களிடத்திலும், கைகளிலாயுதமுள்ளவர்களிடத்திலும், பெண்களிடத்திலும், இராசகுலத்தவர்களிடத்திலும் நம்பிக்கை செய்தலாகாது.

பிராணனைக்கெடுப்பன.

காய்ந்த இறைச்சியை உண்ணுதலும், வயோதிகமுடையபெண்ணைப்புணர்தலும், கந்நிராசியினிற்குஞ் சூரியகிரணத்தை யடைதலும், புதுத்தயி ருண்ணலும், உதயகாலப்புணர்ச்சியும், நித்திரையுமாகிய ஆறும் பிராணனைக் கெடுப்பனவாகும்.

குக்குடம்.

போர்புரிதல், உதயத்திலெழுதல், சுற்றத்தோடுண்ணுதல், ஆபத்தடைந்தஸ்திரீயைக்காத்தல், என்னும் நான்கினையுங் கோழியினிடத்தினின்று கற்கவேண்டும்.

அச்சம்.

காற்றினாலே மரங்களுக்குப் பயமும், பனிக்காலத்தினாலே தாமரைகளுக்குப் பயமும், வச்சிரத்தினாலே மலைகளுக்குப் பயமும், துர்ச்சனர்களாலே சற்சனர்களுக்குப் பயமுமுண்டு.

சுன்னாகம்,
சுபகிருதுவரு
சித்திரைமீ உகூஉ

இங்ஙனம்,
அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

இனி ஒரு தமிழ்நூல் அல்லதோர் செய்யுள் குமரிநாடு கடல்கொள்ளப்படுமுன் செய்யப்பட்டதெனத் துணிவுகொண்டற்கு அக்குமரிநாடாக, அக்குமரிநாட்டகத்தேகிடந்த பஃறுளி அல்லது குமரியாறாக அவற்றின்கண் மொழியப்படுதல் வேண்டுமென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தது. பலவேறு காலங்களிலிருந்த பலவேறு புலவர்கள் பாடிய செய்யுட்களைச் சிதர்ந்துபோகவிடாமல் ஒருங்குதொகுத்து அவற்றை அகம்புறமெனக் கடைச்சங்கத்தார் வகுப்ப வழக்கமுற்றுவருகின்றவற்றுட் புறநானூற்றிலே ஒருசில செய்யுட்களிற் கடல்கொள்ளப்படு முன்னிருந்த பஃறுளியாறு கிளந்தெடுத்துக் குறிக்கப்படுதலால், அச்செய்யுட்புலவர் காலமும் அப்புலவரோடொருங்கிருந்து செய்யுள்கொண்ட அரசர்காலமும் குமரிநாடிருந்தகாலமேயாமென்ப தினிதுவிளங்கும். பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெட்டிமையார் என்னு நல்லிசைப்புலவர்தாம்பாடிய "ஆவுமாணியற்பார்ப்பனமாக்களும்" என்னுஞ்செய்யுளில் அவனை வாழ்த்துகின்றுழி "முந்நீர்விழவி னெடியோன், நன்னீர்ப் பஃறுளிமணலினும்பலவே" எனப் பஃறுளியாற்றைக் கிளந்தெடுத்துக் கூறக்காண்டலால் அவர்காலம் பஃறுளியாறு கடல்கொள்ளப்படுமுன்னதாதலினிது துணியப்படும். இனித்தொல்காப்பியத்திற்குப் பாயிரஞ்செய்த ஆசிரியர் பனம்பாரனார் "வடவேங்கடந்தென்குமரியாயிடை" எனக்குமரியாற்றைக் கிளந்தெடுத்துக்கூறுதலானும் அதுகுமரியாறு கடல்கொள்ளப்படுமுன்பெழுந்ததொன்றாம். இங்ஙனங் குமரியாறு தெற்கு எல்லையாகவைத்துரைக்கப்பட்ட தன்கண் ஐயுறவுகொண்டு, ஆப்தர் - சவரிராயரவர்கள் குமரிநாட்டிற்கு நடுநாயகமாய்விளங்கிய கபாடபுரத்திலிருந்துதமிழாராய்ந்த சங்கத்தார்க்குக் குமரியை எல்லையாகவைத்துக்கூறுதல் யாங்ஙனம் பொருந்துமெனக் கடாவெழுப்பித் தென்னாடு கடல்கொள்ளப்பட்ட பிற்காலத்து மற்றது தெற்கெல்லையாக நிகழ்ந்ததாகலின் அவ்வெல்லைகூறிய அப்பாயிரச்செய்யுள் பனம்பாரனார்செய்ததன்றெனவும், இதற்குக் களவியல் பாயிரவுரையில் இப்பாயிரந்தொல்காப்பியனார் செய்ததென்றும் பிறவுரையாசிரியர் அது பனம்பாரனாரியற்றியதென்றுந் தம்முண் மாறுகொண்டுரைத்தலே கரியாமெனவுங் கூறினார்கள். கடல்கொள்ளப்பட்ட குமரிநாட்டின் வடவெல்லை பஃறுளியாறெனவும் தெற்கெல்லை குமரியாறெனவும் இதனிடைக்கிடந்த நாடு எழுநூற்றுக்காவதப் பரப்புளதெனவுந் தொல்லாசிரியர் இனிதெடுத்தோதுதலால் அப்பெரிய தமிழ்நாட்டிற்குக் குமரியாறு தெற்கெல்லைகூறியது பொருத்தமிகவுடையதேயாம். குமரிநாடு கடல்கொண்ட பிற்காலத்தே செய்யப்பட்ட பாயிரமாயின் வடக்கண்வேங்கடமொன்றுமே எல்லைகூறி மேல்கீழ்த்திசைகட்குக் கடலெல்லைகூறியவாறுபோலத் தென்றிசைக்குங் கடலெல்லைகொண்டு வாளாது ஒழிவார். கடல்கொள்ளப்பட்டபின் நூலெழுதிய சிறுகாக்கை பாடினியாரும் இவ்வாறே "வடதிசைமருங்கின் வடுகுவரம்பாகத், தென்றிசையுள்ளிட்டெஞ்சியமூன்றும், வரைமருள்புணரியொடு பொருதுகிடந்த" எனப்பாயிரமுரைத்தார்; அவ்வாறன்றிக் கடல்கொள்ளப்படாமுன் பரந்துகிடந்த செந்தமிழ்நிலம் வரையறுக்கின்றாராதலின் குமரியாற்றைத் தெற்கெல்லையாகவைத்துக்கூறினார். அதனை இப்போதுள்ள குமரிமுனையெனமருண்டு பாயிரச்செய்யுள்பனம்பாரனார்செய்ததன்றென்றுரைத்த ஆப்தரவர்களுரைபொருத்தமின்றாம். அற்றேல், குமரிநாடு கடல்கொள்ளப்பட்டபின் பலவாயிர வருடங்கழித்தெழுந்த நன்னூற்பாயிரச்செய்யுளிற் 'குணகடல் குமரிகுடகம் வேங்கடம்' என நிலவெல்லைகூறியதென்னையெனின்;—செந்தமிழ்த் தனிமொழிப்புறஞ் சிறிது மலையாளங் கன்னடம் துளுவம்முதலிய மொழிகளாகத் திரிந்து வேறுபடத் தென்றமிழ்த் தனியகஞ்சிறிது குறுகுங்காலத்தே அந்நூலெழுதப்பட்டதாகலின் அதற்கேற்பச் செந்தமிழ் மணங்கமழாநிற்கு நிலவெல்லைவரையறுத்தற்பொருட்டு அங்ஙனங்குறுக்கி நான்கெல்லைகூறினாராகலின் அஃது ஈண்டைக்கேலாதென்றொழிக. தொல்காப்பியஞ் சிற

காக்கைபாடினியம் எழுதப்பட்டகாலத்தே செந்தமிழ்மொழிப்பெருமை மேல்கீழ்பாலெல்லாமொருங்கு கவர்ந்து விரிந்ததாகலின், அவர் நூற்பாயிரங்கட்குக் கடலெல்லை கூறினரென்க. இனித்தொல்காப்பியத்தின்கட் காணப்பட்ட அப்பனம்பாரனார் பாயிரச்செய்யுளையே தொல்காப்பியனார்செய்ததெனக் களவியலிற் காணப்பட்டது அச்சியற்றினோரால் நிகழ்ந்த பிழைபாடாகலின் அஃதீண்டைக்குப் பயன்படாமையறிக. அல்லதூஉம், அது பனம்பாரனார் செய்ததன்றாயின் உரையாசிரியன்மாரெல்லாரும் அதனை என் அவ்வாறு கூறினர்? என்றுய்த்துணரவல்லார்க்கு அப்பாயிரச்செய்யுள்செய்தார் பனம்பாரனாரென்பது தேற்றமாம். இனிப்பஃறுளியாற்றைக் கிளந்தெடுத்துக்கூறிய நெட்டிமையார் செய்யுளிற் 'பார்ப்பனமாக்கள்' விதக்கப்படுதலால் அவர்காலத்திற் பார்ப்பன வகுப்பிருந்ததென்பது பெற்றாம். ஆப்தர் சவரிராயரவர்களும், "அந்தணரெனத் தமிழ்நூலுட்கூறப்படுவோர் ஆரியப்பிராமணரல்லர், அவர்தமிழ்நாட்டறவோரே" என்று கூறுதலால், அவர்கட்கும் இதுவேகருத்தாம்போலும். இங்ஙனமாகலின் ஆசிரியர்-தொல்காப்பியனார்கூறிய "அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தை 'இடைச்செருகல்' என்றுரைப்பதற்கு ஒருப்படுவோர்மற்றியார்? இன்னுந்தொல்காப்பியம்எழுதப்பட்டகாலத்தே செந்தமிழ்நாட்டின்கண்வழங்கிய செந்தமிழ்மறைகள் நான்காமென்பதும், அந்நான்மறைவல்ல துறவோராலறிந்து வழிபடப்பட்ட கடவுள் சிவபெருமானேயாமென்பதும், அத்தெய்வச் செந்தமிழ்மொழி விரிந்துபரந்த நிலவெல்லை பனம்பாரனார்கூறியவாறேநான்காமென்பதும் விளங்க அந்நெட்டிமையாரென்னு நல்லிசைப்புலவரோ டொருங்கிருந்த காரிகிழார் "நான்மறைமுனிவரேந்துகையெதிரே" எனவும், "முக்கட்செல்வர்நகர்வலஞ்செயற்கே" எனவும், "வடாஅதுபனிபடுநெடுவரைவடக்குந், தெனாஅதுருகெழுகுமரியின்றெற்குங், குணாஅதுகரைபொருதொடு கடற்குணக்குங், குடாஅதுதொன்று முதிர்பௌவத்தின் குடக்கும்" எனவுங் கூறுதலானுங் கண்டுகொள்க. எனவே, நாற்சாதிவகுப்பு, நாலெல்லைவகுப்பு, நான்மறைவகுப்பு முதலாயினவெல்லாஞ் செந்தமிழ்நிலத்தே பண்டைக்காலத்துத் தமிழ்மக்களாற் செய்யப்பட்டுப் பின்போந்து கலப்புற்ற ஆரியராற்றழுவி வேறுவேறாக அவர்பாடையினுஞ் செய்துகொள்ளப்பட்டனவென்றறிக. இதுநிற்க.

இனி, ஆரியநால்வகை வருணப்பாகுபாட்டிற்குந் தமிழியற்சாதிவகுப்புக்குந் தம்முள்வேறுபாடுபெரிதுண்டாம். ஆரியர் பிறப்புவகையாற் றமக்கு விழுப்பந்தோற்றுவித்தற்பொருட்டு அங்ஙனம் பாகுபாடியற்றினர். தமிழர் ஒழுக்கவகையான் உலகவியற்கைக் கருமங்களினிதுசெல்லும்பொருட்டு அவ்வாறு சாதிவகுத்திட்டார். ஆரியர் ஒருபிராமணனுக்கும் அவன்மனைவிக்கும் பிறப்பவன்றான் பிராமணனென்பர். தமிழர் நான்மறை நெறிவழாதொழுக்கநிகழ்த்தி யுலகிற்குறுதிபயப்பவன்றான் பார்ப்பானென்பர். ஆரியர் இவ்வாறே ஏனை க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்க்குங்கூறாநிற்பர். தமிழர் குறும்புகடிந்து போரியற்றி யரண்காவலமைத்துத் தன்கீழ்வாழ்வார்க்கு ஒருபாற்கோடாது ஒப்பவிருந்து நடுவியற்றி யுலகுபுரந்தருளும் அரசனும் அவ்வரசற்குறுதுணையாயிருந்து போரியற்றுஞ் சுற்றத்தாரும் மறவர் அல்லது க்ஷத்திரியராமெனவும், ஆநிரைகாத்தலுழுதுவித்திடுதல் அரும்பொருண்மாறுதல் முதலிய வொழுக்கம் நிகழ்த்தி நாடுவளம்படுப்பார் வேளாளர் அல்லது வைசியராமெனவும், இம்மூவர்க்கும் உறுதுணையாயுடனிருந்து அவர்க்கு வேண்டுவ வறிந்துறுதிசூழ்ந்து தொழும்பியற்றுவோர் ஏனையோர் அல்லது சூத்திரரெனவுஞ் சொல்லாநிற்பர். இந்நால்வகுப்பாருந் தத்தங்கருமவகையால் வேறுபடுவோராயினும் ஒருமித்திருந்து உறுவதாராய்தற்கண் ஒருவரேயாமென்னுங் கட்டுப்பாடுடையர்; ஆரியவகுப்பாரைப்போல் வேறுவேறிருந்து ஒருமைபோழ்ந்து பேரிடருறூஉம் நீரரல்லர். இன்னுந் தென்றமிழ்

நாட்டுச் சிவாலயங்களிற் சிவவழிபாடியற்றும் ஆதிசைவவகுப்பாரே தென்றமிழ்நாட்டுப் பார்ப்பநராவர். இவரின்னராதல்பற்றியே ஆரியமார்த்தப் பிராமணர் இவரைவெறுக்கின் றனர். இவரவரைவெறுப்பாராயினும் ஆதிசைவத்தமிழ்ப்பார்ப்பார்க்குரிய மேம்பாடு ஒரு சிறிதுங் குறைவுபாடெய்துகின்றிலது. ஆரியமார்த்தப்பிராமணர் தென்றமிழ்நாட்டிற் குரியரன்றாதல்பற்றியும், அவர் சிவ வழிபாடியற்றுதற்குரிய அறிவுமுதிர்ச்சியில்லாமை பற்றியுமன்றே அவரெல்லாந் தமிழச் சிவாலயங்களிற் பூசனையியற்றுதற்கு இடம்பெறா ராயினதூஉம், அவரைச் சிவாகமங்களெல்லாம் 'அதீக்ஷிதேணவிப்ரேண' என்றொதுக் கியதூஉமென்க. ஆதிசைவத்தமிழப் பார்ப்பனமக்களைப்போலவே விழுமிய வொழுக்க முடைய ஏனை நன்மக்களுஞ் சிவவழிபாடியற்றுதற் குரிமையுடையராகலான், வேளாள வகுப்பிற் சிறந்தோர்சிலர் ஆசிரியத்தலைமைபூண்டு போதருகின்றார். இங்ஙனம் ஒருவகுப் பார்க்குரிய சிறந்த கருமங்களை வேறோர்வகுப்பார் செய்தற்கிடம்பெறுதல் ஆரியருளின் றாம். ஆகவே, செந்தமிழ்த்தனி முதன்மக்கள் வகுத்துநிறுத்திய சாதிநெறி ஆரியமக்கள் வகுத்துநிறுத்தியதுபோற் கொடியதூஉந் தன்னலம்பாராட்டுவதூஉ மன்றாமென்பது கடைப்பிடிக்க.

இனி, ஆரியமக்கட்குரிய பண்டைப்பனுவலான இருக்குவேத இறுதிப் புருடசூத்த மந்திரத்திலேயே அந்நால்வகை வருணப்பாகுபாடு காணக்கிடத்தலானும், அவ்விருக்கு வேதங் குமரிநாடுகடல்கொள்ளப்படுமுன்னெழுந்ததொன்றாதலானும், மேலே நீர்கூறிய வாதங்களெல்லாந் துர்ப்பலமாய் விடும்போலுமெனின்;—அறியாது கடாயினாய்,அப்புருட சூத்தமானது "புருடன் ஆயிரஞ்சிரங்களும் ஆயிரம்விழிகளும் ஆயிரம்பாதங்களுமுடை யனாயிருக்கின்றான். இந்நிலவுலகமுழுவதூஉந் தன் வியாபகத்தின்கண்ணே அடக்கி அத னைப் பத்தங்குலப்பரப்பானே மேற்கடந்துசென்றான். இருக்கின்றதும் இருப்பதுமாகிய சருவமும் அப்புருடனேயாம். அவனே மரணத்தைக்கடந்து அதற்கு இறைவனாய் அமர்ந் திருக்கின்றான், அன்னத்தினாற் பூரிக்கின்றான். அவன்பெருமை இத்தகையது, புருடன் இதற்குமேலானவன் உளவாவனவெல்லாம் அவனிற் காற்கூறாவனவேயாம். அவனில் மற்றை முக்காற்கூறும் ஆகாயத்தில் மரணமின்றியிருப்பதாம். புருடன் முக்காற்கூற் றுடன் மேலெழுந்துசென்றான். அவனிற்காற்கூறு மறுபடியும் ஈண்டுப்படைக்கப்பட் டது. உண்பனவும் உண்ணாதனவுமாகிய எல்லாப்பொருள்களிலும் அவன் உள்நிறைந்து யாண்டும் விரிந்தான். விராச் அவனிலிருந்து பிறப்பிக்கப்பட்டான், விராசிலிருந்து புரு டன் பிறப்பிக்கப்பட்டான். அங்ஙனம் பிறந்தூழி அவன்முன்னும்பின்னுமுள்ள இவ்வுல கத்தின்மேற்சென்று விரிந்தான், தேவர்கள், புருடனையே பலியாகக்கொண்டு வேள்வி செய்தபோது வசந்தகாலம் நெய்யாகவும் வேனிற்காலம் விறகாகவும் மழைகாலம் அவி சாகவுமிருந்தன. முதற்பிறந்தவனான இப்புருடனை அவர்கள் தருப்பையிற் கிடத்திப் பலியிட்டார்கள். தேவர்களும், சாதியர்களும், இருடிகளும் அவனை வேட்பித்தார். அந்தச் சருவயாகத்திலிருந்து தயிரும் நெய்யுஞ் சேகரிக்கப்பட்டன. அவையே நல்லமிருகங் களுந் தீயமிருகங்களுமாயின. அந்தச் சருவயாகத்திலிருந்து இருக்குச் சாமசுலோகங் களும், செய்யுட்களும், பசுவுந் தோன்றின. அதிலிருந்து குதிரைகளும் பற்களை இரண்டு வரிசையிலுமுடைய உயிர்வருக்கங்களுந் தோன்றின. தேவர்கள் புருடனைப் பகிர்ந்த போது, எத்தனைகூறாக அவனை அறுத்தார் அவன் வாய் யாது? புயங்கள்யாவை? எவை அவனுடைய தொடைகளும் பாதங்களுமாகச் சொல்லப்படுகின்றன? எனின்;—பிரா மணர் அவன்வாயாவர்,*இராஜந்யர் அவன்புயங்களாக்கப்பட்டார், வைசியர்அவன்தொடை

*இங்கு ராஜந்யர் என்று சொலப்பட்ட வகுப்பார் தாம் தமிழரென்றுணர்க.

களாவர், சூத்திரன் அவன் அடியிற்றோன்றினன். அவன் மனத்திலிருந்து திங்களுண்டாயிற்று, ஞாயிறு அவன்விழியிற்றோன்றிற்று, இந்திரனும் அக்கியும் அவன் வாயிற் பிறந்தனர், வாயு அவனுயிர்ப்பில் தோன்றினன், அவனுந்தியிலிருந்து காற்றும், அவன் சிரத்திலிருந்து ஆகாயமும், அவனடியிலிருந்து மண்ணுலகமும், அவன் காதிலிருந்து நான்குதிசைகளுமாக இவ்வாறு உலகங்களுண்டாயின. யாகஞ்செய்யுந் தேவர்கள் புருடனைப்பலியிடும்பொருட்டுக் கட்டியகாலையில், எழுகொம்புகளும் மூவேழுசுல்விறகும் உண்டுசெய்யப்பட்டன. தேவர்கள் வேள்வியால் வேள்விமுடிப்பித்தார். இவைதாம் பூர்வ காலத்துக் கருமங்கள். இந்த வலியகருமங்கள் துறக்கவுலகத்தைத் தருகின்றன, ஆண்டு முன்னைச் சாதியர்கள் தேவர்களாயிருக்கின்றார்" என்று கூறுகின்றது. இம்மந்திரவுரையின் உண்மைதேற வல்லார்க்கு, இவ்விருக்குவேத மேற்பாகங்களெல்லாம்விடியற்காலம், சூரியன், வருணன், மித்திரன், சாவித்திரி, பூஷன், இந்திரன், மருத்துக்கள்,வாயு,நிலம், தீ, சோமா முதலான உலகியற் புறப்பொருளுபாசனை நெறிவழாது செல்ல அதன்கீழ்ப் பாகமாய்நின்ற இவ்விறுதிப்புருடசூத்தமந்திரமாத்திரந் தத்துவ நுண்பொருணிறைந்தொழுகுமுறைமையானே இம்மந்திரவுரை ஆரியர் செந்தமிழ்மக்களோடொருங்கு கூடிய பிற்காலத்தே எழுதிச் சேர்த்துவைக்கப்பட்டதென்னு மியல்பினிதுவிளங்காநிற்கும். இவ்வாறே இப்புருடசூத்தமந்திரமானது இருக்குவேதத்தின் மற்றைப்பாகங்களைப் போல் அத்தனை பிராசீனமாவதன்றென்றும், வடமொழியுரைநடைச் சுவைபெரிது முதிர்ந்த பிற்காலத்தே எழுதி மொழித்திறம் விளங்கச் சேர்த்துவைக்கப்பட்ட தொன்றென்றும் பண்டிதர் மாக்ஸ்மூலர், கோல்புருக், வீபர் முதலாயினருங் கருத்தொருப்பட்டுரையா நின்றார். இன்னும் இதனை விதந்துரைக்கப்புகுதுமாயின் எடுத்தபொருள்பெருகிமொதலாவித்துணையினமைந்தாம்; இவ்வுரைப்பொருளிற் பண்டிதர் - சவரிராயர்க்காதல் மற்றையோர்க்காதல் ஐயுறவுதோன்றுமாயின் அதனைப் பிறிதோர் கால் விரித்துரைத்துப்பொருள் நிறுத்துவாம். எனவே, இப்புருடசூத்தமந்திரவுரையின்கண் ஆரியநால்வகைவருணப்பாகுபாடு காணக்கிடத்தல்பற்றி நாமெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோள் தீர்ப்பலமுறுதல் ஒருசிறிதுஞ் செல்லாதென்றொழிக.

என்றிதுகாறும் உரைமொழிவிரிந்த தருக்கத்தானே சிந்தாமணியிற் கந்தியார் பாட்டுக்களிடையிடையே நுழைந்தனவென்னு மெமதுரைபற்றிப் பண்டைத் தமிழ்ப் பனுவலினெல்லாங் கலவையுண்டாயிற்றென்பது எமக்குமுடன்பாடாமென்னும் ஆப்தரவர்கள் உட்கோள் வழுக்கலுறுமாமென்பதூஉம், அச்சிந்தாமணிக் காப்பியந் தமிழ் முதுமக்கள் ஆரியக்காப்பிய விலக்கணம்பற்றி அவ்வழக்குமிகத்தழீஇ நூலியற்றியகாலத்தேஎழுதப்பட்டதொன்றாகலின் ஆண்டுக்கலவையுண்டாதற்கு அவகாசமுளதா மென்பதூஉம், ஆரியமக்கள் வழக்குமிக விரவப்பெறாத பண்டைக்காலத்தே தமிழியன்மாட்சிவகுத்துப் பாகுபாடு நனிவிளங்க இயைபுகாட்டி அரும்பெறல்நிதியமாய் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் ஈட்டிவைத்த தொல்காப்பியமுழுமுதனூலின்கட் கலவைகாண்டல் ஒருவாற்றானும் பொருந்துமாறில்லையென்பதூஉம், யாரோசிலர் பொய்பாகக்கட்டிவழங்கிய வோர்ஐதிகம் பற்றித் தொல்காப்பியம் முன்னிலையிற்பின்னிலைபெருக்கமுற்றதென்னுமுரை திட்பமின்றி நுறுங்குமாமென்பதூஉம், இறையனாரகப்பொருளுரைக்குப் பாயிரங்கண்ட முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனார்கூறுங் களவியல் வரலாறு ஒரோவிடங்களிற் சரிதவுரையியல் பிறழக்காண்டலின் அவ்வரலாற்றினையோரேதுவாகக்கொண்டு பண்டைக்காலத்தே தொல்காப்பியம் வழக்கமின்றி வீழ்ந்ததெனவும், அதனைக்கடைச்சங்கத்தார் திரும்பவெழுப்பிப் பெருக்கி வழங்கப்படுத்தாரெனவுங் கூறுந்துணிபுரை முன்பின் மாறுகோள் பெரிதுற்றுப்

சமாசாரக்குறிப்புகள்.

போலியாயழிந்துபடுமென்பதூஉம், தொல்காப்பியமெழுதப்பட்டகாலத்தே ஆரியர்தென்றமிழ்மக்களோடு சிறிது பழகப்புகுந்தாராகலின் அந்நூலுள் வடமொழிக்குறியீடுகள் சிலவுஞ் சொற்கள் சிலவும் வருதலறியாது மற்றவை காணக்கிடத்தல்பற்றியே தொல்காப்பியங் கலவைகொண்டதாமெனுமுரை வாய்ப்புடையதாமா றில்லையென்பதூஉம், நால்வகைச்சாதி வகுப்புக் கடல்கொள்ளப்படு முன்னெழுந்த பழந்தமிழ்ப்பாட்டுக்களிற் காணக்கிடத்தலானும் வடமொழிப் பண்டைப்பனுவல்களி லங்ஙனங் காணப்படாமையானும் அவ்வகுப்புத் தமிழ்நாட்டின்கண் உலகியலொழுகலாறுபற்றிச் செய்துகொள்ளப்பட்டதாமென்பதூஉம், அதனைப்பின்வந்தனுசரித்தொழுகினோரான ஆரியமக்கள் தமக்கு நலம் பெருகுமாற்றால் அவ்வியல்திரித்து அதன்பண்டைக்கருத்து வேறுபடுத்து ஒருமையழிக்கின்றாரென்பதூஉம், இங்ஙனமாகலின் தொல்காப்பியநூலிற் காணப்படுஞ் சாதிவகுப்புச் சூத்திரங்கள் செருகப்பட்டனவாதல் செல்லாதென்பதூஉம், இருக்குவேதப் புருடசூத்த மந்திரவுரை பிற்காலத்தே செய்யப்பட்டதொன்றாகலின் ஆண்டதுபற்றிச் சாதிவகுப்புத் தமிழ்நாட்டிலுண்டாயிற்றென்னு முரைபழுதாமாறில்லையென்பதூஉம் இனிது விளக்கித் தொல்காப்பிய முழுமுதனூலின்கட் கலவையுண்டென்னும் நஞ்சகோதரர் - சவரிராய பிள்ளையவர்கள்கருத்துப் பொருத்தமிலதென்று காட்டிக்களைந்து தொல்காப்பியம் முழுமுதனூலாமென்பது நிறுவினேம். இத்தருக்கவுரையிலே பிழைபாடுளதாயின் ஆப்தர் - சவரிராயராதல் ஏனைவித்துவசிகாமணிகளாதல் அதனையெடுத்து வலியுறுத்தி எமக்கு அறிவு கொளுத்துவாராக; இதன்கட்டாமுங் கருத்தொருப்பாடுறுவாராயின் அவ்வொருப்பாடு தெரித்து எம்மை ஊக்கமுறுத்தி யுவப்பிப்பாராகவென்னும் வேண்டுகோளுடையோம். உலகம் உண்மைப்பொருள் தேற்றக்கடவதாக.

சமாசாரக்குறிப்புகள்.

பிரமரகீட நியாயம்.

இவ்வடமொழிச் சொற்றொடர் குளவி புழுவைத் தன்னினமாக்குகிற தென்ற பழைய அபிப்பிராயமேற்கோளாய்க்கொண்டது. நியாயமெனினும் நயம் எனினு மொக்கும். இக்கொள்கை, குளவி பக்குவமடைந்த வோர் புழுவைத் தன்கூட்டிற்சேர்த்ததைக் கொட்டுதலாற் புழுவுக்குக் குளவியைப்பற்றிய ஞாபகந்தவிர வேறின்றாகிறது; ஆகவே சிலநாளில் புழு தன்னெண்ணத்தின்படி குளவியாய் வெளிவருகிறதென்பது. இதனையே கரன்வதைப்படலத்தில் "அஞ்சிறையறுபதமடைந்தகீடத்தைத், தஞ்செனத் தன்மயமாக்குந் தன்மைபோல்" எனக் கம்பரும், கைவல்லியத்தில் "அடங்கிய விருத்தி யானென்றறிந்தபின் செறிந்த மண்ணின், குடம்பையுட் புழு முன்னூதுங் குளவியின் கொள்கை போல்" எனத் தாண்டவமூர்த்தியாருங் கூறியுள்ளார். ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகளுஞ் சிவஞானபோதவுரையி லிப்படியே கூறுவதா லிதனைப் பிற்காலத்தோரதிகமாகப்பாராட்டி வந்தனரென்பது தெளிவாகின்றது. சிவஞானசித்தி யுரையாசிரியர் ஞானப்பிரகாசரொருவர் மட்டுமே யிதனை யொப்புக்கொள்ளாதொழிந்தார்.

இனி யிதனுண்மையை யாராயுங்கால் ஞானப்பிரகாச ரபிப்பிராயமே பொருந்துமெனக் கிருமி யாராய்ச்சிசெய்த எவருங்கொள்கின்றனர். குளவியின் முட்டைக்கு முதலில் வெப்பந்தருவதாய்ப் பின் பொரிக்கப்பட்ட குஞ்சுக்குப் புழு இரையாகிறதென்பதே யவர்கள் கோட்பாடு. இப்படியே கிருமி சாஸ்திரவல்லராய லப்பக் என்பவரும், பொருளராதி யுடையாருங் கூறுகின்றார்.

இனி, பட்டுப்பூச்சியு மீயும்போல் குளவியும் புழுவினின்று பிறக்கக் கூடாதோ என்னு மாசங்கை விடுப்பார்க்கு, அற்றே லிரண்டுமூன்று புழுக்காணுங்கா லொரோ குளவி வருவதேனென விடுக்க.

மா. ஜீ.

திருவலங்கற்றிரட்டு.

இராமேசுரத்தைச் சேர்ந்த குமரகுரு பரதாச சுவாமிக ளருளிச்செய்த இந்நூல் பாவியல்பை உதாரணவகையானும் தோத்திரமுறையானுந் தெரிக்கப்புகுவது. இது வெள்ளையியல், ஆசிரியவியல், வஞ்சியியல் என மூன்று பகுதிகளை யுடைத்தாய் ஆசிரியரின் மதி நுட்பத்தையு மறிவுவிளக்கத்தையுங்காட்டாநின்றது. ஆசிரிய வியலின்கணுள்ள சில சித்திரக்கவிகள் விநோதமாய்க் காணப்படினும் பொருள் நிரம்பியுள்ளன. ஆகவே, இலக்கணத்தை யறவே நெகிழவிடு மிக்காலத்திதுபோன்ற நூல்களின்றி யமையாதனவே. இதனைப் படிப்போர்க் கிதிற் செலவிடு நேரத்திற்குத் தகுந்த பலன் கிடைக்கு மென்பதற்கு, இதிற் குற்றங் காணப் புகுவோருஞ் சில வோசை குன்றலுந் தத்தளித்துச் செல்லலுமே காட்டல் தக்க சான்றும்.

பா. ரா.

பத்திரிகைகள் நிறைந்த இக்காலத்தில், மொரக்கோராச்சியமட்டு மொரு பத்திரிகைகூட இன்றியிருப்பதைக்கேட்க ஆச்சரியப்படுகிறோம்.

இக்காலத்திய கணக்குகளின்படி இவ்வுலகத்தைச்சுற்றிவர அல்லும்பகலு மோய்வில்லாமல் நடக்கிற மனிதனுக்கு 428 நாட்கள் செல்லுகின்றனவாம். வேகமாய்ப்போகிற ரயில்வண்டிக்கெனின் 40 நாட்கள் போதும். மேலுஞ் சத்தஞ்செல்ல 32 மணியாகுமென்றும், ஒளிக்காயினுந் தந்திக்காயினுஞ் சற்றேறக்குறைய 10 சக்கெண்டுக்குமேல் வேண்டாமென்றுங் கணக்கிட்டிருக்கின்றார்கள்.

தமிழ் நாகரிகம்.

தங்கள் அரிய பத்திரிகையை வாசிக்கும் நண்பர்களில் எவரேனும், இப்பத்திரிகைவாயிலாய், அடியில் வரும் வினுக்களுக்கேற்ற உத்தரமெழுதி உண்மையை விளக்குவார்களாயின் அவர் மாட்டுப்பெரிதுங் கடப்பாடுடையேனுவேன்:—

1. இந்துதேசத்தி னெப்பாங்கில் இந்துக்களின் உயர்தர சங்கீதசாஸ்திரம் விர் த்தி த்தா? செய்யப்படுகிறது? தென்னிந்தியாவின் கர்னுடகராகம் சாஸ்திரரீதியை அநுசரித்த தியை அது பரதகண்ட மெங்கணும் பரவியிருக்கின்றதா? சங்கீதசாஸ்திரம் ஆரியோற்பத் சங்கீத யுடையதாயின், மகாராஷ்டிரத்தலேவனுகிய சிவாஜி தனது ஆரியக்குடிகளுக்குச் சாஸ்திரங் கற்பிக்கத் தமிழ்ச்சங்கீத வித்வான்களைத் தருவித்த தென்னை?

2. சென்ற இரண்டாயிரம் வருஷங்களாக, இந்தியாவிற்றேன்றிய தத்த வ ஞானி ? களிற் பெரும்பாலார் தென்னிந்தியாவிற் பிறந்தவர்கள் தாமென்பது வாஸ்தவமா

3. தமிழ் இலக்கண நூலாசிரியரான அகத்தியர் தமிழரோ அல்லது ஆரியரோ? அவர் ஆரியராயின், அதற்காதாரமென்னை? அவரது இலக்கணம் முதல் நூலா? ஓர் பாஷைக்கு இலக்கியங்க ளில்லாதிருப்பின், அப்பாஷைக்குரிய சிறந்ததோர் இலக்கணத்தை அமைத்தல் சாத்தியமா?

4. இராவணன் தமிழனு? அன்றெனின் திருநெல்வேலிச் சான்றார் குலத் தார், தங்கள் முன்னேர்கள் இராவணனுடைய பிரஜைகளென்று பாராட்டி வருகிற பாரம் பரியக் கொள்கைக்குப் பொருளென்னை?

5. புலத்தியமுனிவர் இராவணனுடைய மூதாதையன்றே? அங்ஙனமாயின், அவ ரது குடிநாடு இலங்கைத்தீவேயன்றி வடநாடன்றென்பது அங்கீகரிக்கற்பாலதல்லவா?

6. அகத்தியர் சமஸ்கிருத நூல்கள் எழுதியிருக்கின்றாரா? ஆமெனின், அந்நூல்கள் எக்காலத்தனவென்று விற்பன்னர்களால் குறிக்கப்படுவன? அவை சமஸ்கிருதவேதங்களோடு சமகாலத்தனவாமா?

இங்ஙனம்,

கொழும்பு; ஓர் தமிழன்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தகுருப்யோநம:

திருவருளியல்புகூறி நெஞ்சறிவுறுத்தல்.

"தன்றே ஞான்கி ஹென்று கைம் மிகூஉங்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினு
மொளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்சே"

வளிகுலாம் வெளியி லெளிதெனக் கறங்கும்
விளம்பழ நிகர்த்தவிவ் வளம்பொலி ஞாலத்து
வேறுவேறு குழீஇய வெறும்பினம்போல்
வரிதுமுயன் றாக்குந் தெரிவுறு மாந்தரில்
விழியிதழ் முகிழ்ப்பிற் கழாய்பல வுருட்டுங்
கைவல் லொருவன் போல மெய்பெற
வெப்பெரும் புவனமு மெண்ணிலா வுயிரு
மப்பெரும் பரிசா லமைந்தாங் கியங்கப்
பேதுற வின்றி மாதுட னமர்ந்த
வண்ணலார் திருவரு ணண்ணுவழி யறிந்து
தருக்குற வின்றி யிருக்குநர் சிலரே,
எம்முடை யறிவாற் செம்மைபெரி துறுவே
மெம்முடை யறிவா னலம்பல பெறுவே
மெம்முடை யறிவினுஞ் சிறந்ததீண் டுண்டுகொ
லியாமே யெமக்கீங் குறுதுணை யென்று
வெறும்பல மொழிந்து கழியுநர் பலரே,
ஈங்ஙன மொழியாத விளையோ ஞொருவன்
கருமாண் குஞ்சியன் றிருவிய ஞேக்கின
னருமைசால் குணத்தின ஞெருவழிப் புகழின்றி
யொருவா திருந்து மருவுமோர் குடியி
லொருதனித் தோன்றிய மரபினன் றிருவரு
டுணைநின் றுய்க்கும் பெற்றி யல்லது
பிறிதுதுணை யில்லாச் செறிவுபெரி துடையோ
னகன்கண் ஞாலத் தியாருமி லொருசிறை
நினைந்தாங்குத் திரிதரூஉ மளவை முனைந்தொரு
காண்டகு சிறப்பி ஞன்ற கேள்விப்
பல்புகழ் நிறுத்த வொடியாப் படிவத்துப்
பெரியோ ஞெருவ னருள்வரத் தோன்றி
யருணெறிச் செலவு தெருளுற வேண்டு

மழியா வுள்ளத்துக் கழிபே ரிளையோய்!
இந்நெறிச் செலவு பிழையா நோம்பிற்
பொன்னகர்ச் செல்வமும் பொருளன் றாக
மன்னியசெல்வத்து வதிகுவை யெனாஅ
நன்பல மொழிந்து போகப் பின்பல
நினையா தொருங்கிய வறிவின னாகி
விழைதகக் கலித்த கொழும்புன் னிலத்து
வாலுகம் பரந்த கோலமா நெறியிற்
கதிர்தெறக் குழைந்து வியர்முக மரும்ப
விடுகிய நோக்கமொடு கடிதுசெல லுற்றுப்
படுகதி ரமையத்து நெடிதோங்கு பொழிலிற்
களிதுளும் புள்ளமொடு தெளிவுபெரி தெய்தி
யானா விருப்பொடு தான்சென்று புகுதலும்
பொதியத் தென்ற றதைபரும் பவிழ்த்துக்
கையரிக் கொணர்ந்த பல்விரை தெளிப்பவு
மொருசா ரோடும் பொருபுனற் காலிற்
சிறுவளி தாவலி னிழுமென வொலிப்பவும்
புதுமணம் விரிக்குங் கொழுநனை தோறும்
வரிச்சிறைத் தும்பி யுருக்குபாண் மிழற்றலொடு
குரூஉக்கட் குயிலினங் கூஉமிசை விராய்ச்
சுவைமிகப் பயக்கவு மிவையெலாங் கேளா
வென்றுங் காணாத் துன்றுமகிழ் சிறந்து
நெட்டிலை வாழையிற் கட்டுகோட் பழமும்
பொரியரை மாவி னுருகுதேம் பழமுங்
கடும்பசி தீரக் குடும்பொடு பறித்துண்
டிலைக்களத் தருகி யோடுபொன் போல
நனிதெளிந் தியங்கும் பனிநீர்க் காலின்
கரைமருங் கெய்திக் குடங்கை சேர்த்தி
விழைவறு மளவு முழைமுகந்து பருகி
யாறுசெல் வருத்தம் பாறிய பின்றை
மாழையஞ் சிதரு மணங்கெழு நறவும்
விரைசெறி முகிழு நிரைநிரை வீசிப்
போதுபொதுண் மரங்கண் மீதுநிழல் செய்யத்
தூவியிடு தளிம மேவி யாங்குப்
புற்பொழி நிலத்துப் புறமிடைந் துறுவான்
வயினோக் குறுதலுங் குயின்வழக் கின்றி
மறுவிகந்து விளங்கிய தன்றே யவ்விடைப்

பிறைமதிப் பிள்ளை நிறைமீ னித்திலங்
கதிர்க்கை வாரி விதிர்த்துநக் கன்றே
யீங்கிது காண்டலு மோங்கறிவு காழ்கொள
வாய்மையே நினைதன் மேயினன் புகுந்து
"மக்க ளென்போர் மிக்கபல் லுயிரினுந்
தலைமைபெரி துடைய நிலைமைய ரென்ப
தறிவா லென்னி னறிவொடு வரூஉங்
கடுந்துய ருறுத்து கவலையோ பலவே
விலங்கின மென்ப நலங்கிள ரறிவு
தழுவுத லின்மையி னிஃதின வென்னி
னகழ்கிழங் குண்டு முகிழ்நறு மாந்தியும்
பைங்குழை மென்றும் பானீர் குடித்து
மலையினும் பொதும்பினு நிலையாக் கூட்டினும்
வருந்துத லின்றிப் பொருந்தி யிருந்து
மொருதுய ரின்றி யுறுநலன் பலவே யதாஅன்று
மக்கடம் மறிவான் முடிந்தன விலவே
போக்கறு முணர்வு மாக்களுக் கின்மையி
னெனைநிலத்து முடியா வினைகளு மிலவே
யறிவறி யாமையிற் பெறுவதென் னென்று
சூழ்ந்திட லுறினொன்று போந்ததூஉ மின்றே
யகன்கண் ஞாலம் பொதுவின்றிப் புரந்த
விகலறு வேந்தரு மிறந்தொழிந் தனரே
பொய்யுரை கிளந்தும் புறம்பழித் தலைந்துங்
கைபறி யாமையிற் கடுங்கொலை புரிந்து
நல்லோர் தொகுத்த பல்பொருள் வெளவியும்
பாழ்வயிறு நிரப்பிய கீழ்களு மிலரே
யுடம்பினை யோம்புங் கடம்படு பல்லுணா
மலையினுங் காட்டினு மிலைமலி மரத்தினுந்
தவப்பல வாகி யிருப்பன தேறுது
நாளு நாளு மாள்வினைக் கழித்து
வாளாது கழிதல் வருந்துநீர் மைத்தே
நானிது செய்தே னினதிது வென்னும்
பேதைமை கந்தாப் பேரிடர் வருமே
யறிவுறு பொருளையு மறியாப் பொருளையு
மொப்ப நாடி யத்தக விய்க்குந்
திருவருட் பெற்றி தேர்தொறுந் தேர்தொறு
முவட்டெழு மின்பந் தலைப்படு மன்றே

யெல்லு மெல்லியு மெழிலுற விளக்கி
யந்தரத் தியங்கு நந்தா விளக்கமுங்
காலமொடு திறம்பா வளந்தரு மழையு
மழையா லுயிர்க்கு மாண்பொருட் டொகுதியு
முழுமுத லறிவின் முதல்வன் செய்த
வலகிலா வருளா னிலவுறு மன்றே
யருட்பெரு வள்ளலா மத்தகை யோனை
மருட்படு முணர்வினேன் றலைப்பட லென்றோ
நெஞ்சுநெக் குருகிச் செஞ்சொற் குழற
மெய்விதிர் விதிர்ப்ப மயிர்முனை நிறுத்த
நாத்தழும் பேற வேத்துரை மொழிந்து
விழுந்தருள் வெள்ளத் தழுந்துநா ளென்றோ
என்னே! என்னே! நா னிவ்வுழிவந்து
பொச்சாந் திருந்து பொழுது கழித்தே
னள்ளிடை யாமமா யினதே தெள்ளிய
விளமதி சாயுமு னிவணின் றகன்று
வளமுறு நிதிய வைப்புக் காண்ப" லென்
றோடுகான் மருங்கி னீடு செல்வுழிப்
பளிங்குருக் கன்ன துளங்குநீ ரோடையிற்
பால்புரை பிறைக்கதிர் மேன்மிளிர்ந் தாடலு
மெழுந்திரை கிழியக் கொழுங்கயன் மறிதலும்
வானிடு வில்லின் வானமே லுகளலும்
பாசடை நிவந்த நெறியவி ழாம்ப
லிரவெனு மண்ங்கு திரைமடி யிருவிப்
பாற்கதி ரூட்டும் பாலன் போறலு
மன்பிடை நெகிழா வன்றிலு மகன்றிலுந்
தூதுகல் லுண்ணுங் காதன்மிகு குரீஇயு
மன்னமு மயிலும் பொன்னுரை கிள்ளையு
மாடுவாற் சிரலும் புறவும் பிறவுங்
கூடுதொறுங் குழீஇத் துணையொடு துயிறலு
மருப்பமா யயனின்ற பொருப்பகந் தோறுங்
கழல்கட் கூகை குழறலோ டுளிய
முரற்றலும் பிறவுங் கருத்துற நோக்கி
யல்லாந் தெழுந்த வுணர்வின னாகி
மல்லலங் காவிற் செல்லுங் காலை
வைகறை யாமஞ் சிறிது கழிந்தன்றே
யரன ருளொளி விரிதலு மருவிய

வாணவ வல்லிருள் காணா தொழிந்தாங்
கங்கதிர் ஞாயிறு கீழ்பா லெழுதலு
நிறையிருட் படல முறைமுறை கழிய
வழகுறு புள்ளினந் துழனியெடுத் தனவே
முழுநெறித் தாமரை புரிநெகிழ்ந் தனவே
யிமையாக் கண்ண சுமைமயிர்த் தோகை
பீலிவிரித் தொருபா லாலு மன்றே
யின்னன பலவும் பன்முறை நோக்கிக்
கவலைதீ ருள்ளமோ டுவகைபெரி துறுவோன்
றன்னுயிர் தன்னெதிர் தான்கண் டதுபோற்
பொன்முகடு வேந்த பொற்பம ரம்பலங்
கண்ணெதிர் தோன்றக் கரையறு மின்பத்துக்
குடைந்தனன் போல வடங்கா மதர்ப்புட
னெடுவழி யோடி யீடுபெற லில்லா
வச்சிரப் பலகையை நச்சி யீர்ந்து
தகைபெறு மணிகள் வகைவகை தெரிந்து
குயிற்றுமிடங் குயிற்றிப் பூத்தொழில் கனியக்
கடவுட் டச்சன் புடைபட வகுத்த
விலைவரம் பறியா நிலையுயர் வாயி
லுழைநுழைந் துறுதலு மழைமதர் நோக்கமொடு
விரிந்தொழுகு நுதலில் வரிந்தநீ றிலங்க
வால்வளை லோலப் பால்கெழு கழுத்தில்
விழிமணிக் கோவை யழகொடு துவள
நுரைமுகந் தன்ன நொறில்கெழு மறுவை
யரைமருங் கசைய வொருகர மதனை
லரிய வத்துவிதக் கலவையுங் காட்டிச்
சிவஞான போதச் செம்பொரு டெளித்துப்
பண்புறு சீடரைப் பார்வையி லாண்டுகொண்
டுருவுடன் வைகிய குருவனைக் கண்டு
கழுமிய நோக்கமோ டழுதுகுறை யிரப்ப
“மன்னு வுலகத்து மின்னலின் மறையும்
பொய்வளர் யாக்கையிற் பொருந்துபல் லுயிரு
மெய்மெய்:யென்று பொய்படு குநவே
பொய்ப்பொரு டம்மின் மெய்ப்பொரு டேறிப்
புதுநல னெய்தும் பொருள்கடைப் பிடித்துப்
புகுந்தநின் றன்மைக் குவந்தனம் பெரிதே
யன்புடைக் குழந்தாய்! நின்பொருட் டிங்குக்

திருவருளியல்புகூறி நெஞ்சறிவுறுத்தல்.

கட்புலன் கதுவாத் திப்பிய மெய்யரு
டிரளுரு வாக வருதன் மேயினம்
வேறுவே றியற்கை கூறுபல் லுயிரு
முய்வது காணச் செய்குவ மாதலின்
ருங்குநல் லுருவமீ தொன்றோ வன்றே
நிலனும் யாமே நீரும் யாமே
தீவளி விசும்புட னியாவு நாமே
திங்களும் யாமே யெங்குமா முயிரும்
வெங்கதிர் ஞாயிறு நங்கிளர் வடிவே
யீங்ஙன மாயினு மிவற்றின் வேறாய்
நாங்கொளு முருவமு முண்டே பாங்குபெற
நம்மியல் பறிந்துநம் மருள்வழி நிற்போ
ரிம்மையே நீங்கா வின்ப மெய்தி
யம்மைநம் மடிநிழல் வைகுவ ரன்றே
யன்புடைத் தோன்ற லிங்குநம் மருளொடு
பிரிவறக் கெழுமி யமர்நிலை நோக்கி
யொருபே ரின்பத் துறைமதி சிறந்'' தென்
றுருவங் குருவாய் மருவிய முதல்வ
ெனொளிபிழம் பாகிக் களிப்புறு விடையி
லிமையம் பூத்த வுமையுடன் றோன்றி
"யீதுநம் முண்மை வடிவா மாதலி
னிளையோ யிவ்வுல குளையாங் காறும்
பிறழா நினைவின் முறைமுறை யுயரி
மறுமைநம் மடிநிழ லுறுக'' வென் றருளி
நிதிக்கோ னிதியு மதிப்ப நல்கிக்
கரந்தன னென்ப வாகலி னிரந்தவம்
முதல்வன் றிருவருண் முனியாது வெஃகி
யதற்பட வொழுக லாற்றிசி னெஞ்சே
வருவன யாவுந் திருவருட் குறிப்பே
வாரா தனவும் பேரா வருளே
வந்தவா வழுத்தி வல்லாங்குப் பாடி
வணங்குதும் வாழிய நெஞ்சே யணங்குடன்
மழவிடை யமர்ந்து வழிபடு மடியார்
வேண்டிய வேண்டியாங் காஃடுகொண் டருளிப்
புலியத ளுடீஇ மதிமுகிழ் பிணித்து
மொழியள வமையாக் கழிபெரு வெளியி
லொருகால் புரிவுடன் றூக்கித்
திருநடங் குயிற்றுந் தேவர்தந் தேவே.

நா. வேதாசலம்பிள்ளை.

கௌரவாபிமானசீலர்கள்.

நாகபட்டிணம்

வெள்ளிப்பாளையம் - சைவசித்தாந்தசபையார் ரூபா ௰.

ஸ்ரீமான். சி - த - டா. முனிசாமிப்பிள்ளையவர்கள் ,, ௰.

திண்டிவனம்

,, கு - சிங்காரவேலுமுதலியாரவர்கள் ,, ௰.

,, சி - அருணாசலசெட்டியாரவர்கள் ,, ௰.
டி-பி-டப்ளியூ-கண்டிராக்டர்

,, வேதகிரிச்செட்டியாரவர்கள் ,, ௰.

,, அ - துரைசாமிக்கௌண்டரவர்கள் வல்லம். ,, ௰.

,, ஓமந்தூர்-முத்துவேங்கடராமரெட்டியார் அவர்கள் கிளியனூர் ௰.

,, பெ-ராம-வேங்கடசுப்பாரெட்டியாரவர்கள் ,, ௰.

,, சேவூர் - சுப்பாரெட்டியாரவர்கள் ,, ௰.

இரங்கூன்.

,, டி. எம். பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்கள் ,, ௰.
பேபர்கரன்சி ஆபீஸ்,

,, ரெய்பகதூர்-மதுரைப்பிள்ளையவர்கள், ஆனரரிமாஜிஸ்திரேட் ௰.

சென்னை.

,, திருமயிலை - அரங்கசாமிநாயகரவர்கள் அபாதகிரி. ௰.

,, பெ-முனிசாமிமுதலியாரவர்கள்
சூபர்வைசர், இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்மெண்ட்.

,, தண்டலம் - பாலசுந்தரமுதலியாரவர்கள்
தமிழ் டிரான்ஸ்லேட்டர் ஆபீஸ்,

பரமகுடி.

,, டி. ஆர். கிருஷ்ணசாமிராவ் அவர்கள் ௰.
பொலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்,

சிகந்தராபாத்து.

,, சோ - சிவஅருணகிரிமுதலியாரவர்கள் ௰.
சிப்சப்ளை அண்டு டிரான்ஸ்போர்டு ஆபீஸ்,

நந்தியால்.

,, ஜே - எம் - நல்லசாமிப்பிள்ளையவர்கள். பி-ஏ, பி-எல்.,
டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசீப், நந்தியால்.

கள்ளிக்கோட்டை.

,, பி. தியாகராஜமுதலியாரவர்கள் ௰.
லோகல்பண்டு சூபர்வைசர்.

ஸ்ரீமத்-ஞானசித்தசுவாமிகள், திருவையாறு.

தொகை உபகரித்த கனவான்களன்றி மற்றைக் கனவான்களும் தாந்தாம் உபகரிக்கும் திரவியத்தைவிரைவிலுதவி யூக்கமுறுத்துவார்களென்று திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

உ

சோமசுந்தரவிலாசம்.

நாம் மேற்கொண்டு நடத்தாநிற்கும் சுத்தாத்துவித வைதிக சைவ சித்தாந்த திராவிட தத்துவ சிவபரிபாலன ஞானசாகரப் பிரகடனமும், ஏனைச் செந்தமிழ்நூற் பிரகடனங்களும் முட்டின்றி இனிது நிறைவேறும்பொருட்டு நமக்குப் பிதிரார்ச்சிதமாயுள்ள நிதித் திரளில் ஒரு கூறெடுத்துப் புத்தப் புதியவோர் அச்சியந்திரசாலை தாபித்திடச் செலவழித்துத் துரியப் பரப்பிரமப் பொருளான சிவபெருமான் திருவருட் பெருந்துணையால் மேற்சொல்லிய பெயரால் அதனை நிலை நிறுத்தினம்.

வைகாசி ஆனி மாதங்கட்குரிய இரண்டிதழ்களும் நமதச்சியந்திரசாலையிலே பதிப்பிடப்பட்டு இப்போது ஒருங்கு வெளிவந்தன. இனி நம் ஞானசாகரவிதழ்கள் உரிய காலங்களில் தாமதமின்றிப் பிரசுரமாமெனத் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம். இவ்வச்சியந்திரசாலை தாபிக்கு முயற்சியால் இவ்விரண்டிதழ்களும் விரிந்து வெளிப்படுதற்கு நேர்ந்த குறையை நம் கௌரவாபிமானசீல நண்பர்களும் கையொப்ப நண்பர்களும் பொறுத்தருளுவாராகவெனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இனி உள்ளூர் வெளியூர்களிலுள்ள நண்பர்கள் நமது அச்சியந்திரசாலையில் தமிழ்நூல்கள், விளம்பரங்கள், பத்திரிகை முதலாயின பதிப்பிட வேண்டினல் அவற்றைத் திருத்தமாகவும், அழகாகவும், நயமாகவும் முத்திரீகரித்துத் தரச் சித்தமாயிருக்கின்றோம். வேண்டுவோர் நமக்கு நேரே எழுதித் தெரிவிக்கலாம்.

ஞானசாகரம்.

நமது பத்திரிகை உள்ளூர் வெளியூர்களிற் பரவும்பொருட்டு முயற்சி செய்வோர் வேண்டும். அவர்கள் செய்யும் முயற்சியளவுக்குத் தக்கவாறு திரவிய சகாயஞ் செய்யச் சித்தமா யிருக்கின்றோம்.

இந்தியா, இலங்கை, பர்மாவுக்கு ஒரு வருடவிலை இரண்டு ரூபா.

நா. வேதாசலம்பிள்ளை,

நெ. 6, சந்தப்பசெட்டித்தெரு, சென்னை.